

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátu složeném z předsedy senátu Petra Pospíšila a soudců Martina Kopy a Lenky Bahýřové ve věci

navrhovatele: **Občané za ochranu kvality bydlení v Brně-Kníničkách, Rozdrojovicích a Jinačovicích, z.s.**

IČO: 26653486

sídlem U luhu 246/18, Kníničky, 635 00 Brno

zastoupen advokátkou Mgr. Lenkou Kotulkovou

sídlem Kopečná 241/20, 602 00 Brno

proti

odpůrci:

Statutární město Brno

sídlem Dominikánské náměstí 196/1, 602 00 Brno

zastoupen advokátem Mgr. Pavolem Riškem

sídlem Jakubská 156/2, 602 00 Brno

v řízení o návrhu na zrušení opatření obecné povahy č. 4/2024 s názvem „Jednotlivé změny ÚPmB (tzv. „Skupina B.I.“)“, vydaného zastupitelstvem města Brna dne 18. 6. 2024, v části vymezené jako jednotlivá změna B165_p154_22 v k.ú. Brno-Kníničky, eventuálně o návrhu na zrušení opatření obecné povahy č. 4/2024 s názvem „Jednotlivé změny ÚPmB (tzv. „Skupina B.I.“)“, vydaného zastupitelstvem města Brna dne 18. 6. 2024, jako celku,

takto:

- I. Návrh **se zamítá.**
- II. Navrhovatel **nemá právo** na náhradu nákladů řízení
- III. Odpůrci **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení podstaty věci

1. Odpůrce v červnu 2024 změnil svůj územní plán schválený usnesením Zastupitelstva města Brna dne 3. 11. 1994 („ÚPmB“). Změnu provedl opatřením obecné povahy č. 4/2024 s názvem „Jednotlivé změny ÚPmB (tzv. „Skupina B.I.“)“ („změna ÚPmB 2024“). Právě tuto změnu navrhovatel nyní napadá. Hlavně mu jde o jednotlivou změnu označenou jako „B165_p154_22“ v katastrálním území Brno-Kníničky („změna B165“). Podle textu změny územního plánu spočívá změna B165 v těchto úpravách:

Ve východní části území se část návrhové „plochy pro dopravu – významná parkoviště DP“, část návrhové „smíšené plochy – smíšené plochy obchodu a služeb SO“ s indexem podlažní plochy (IPP) 0,8, návrhová „plocha pro technickou vybavenost – likvidace odpadů TO“, část stabilizované „smíšené plochy – smíšené plochy obchodu a služeb SO“, část „plochy pro dopravu – plochy komunikací a prostranství místního významu“ a část stabilizované „plochy městské zeleně – plochy ostatní městské zeleně ZO“ mění na návrhovou „ostatní zvláštní plochu N“. Zároveň část návrhové „plochy pro dopravu – významná parkoviště DP“ se mění na návrhovou „plochu městské zeleně – plochu rekreační zeleně ZR“. Tato návrhová „plocha městské zeleně – plocha rekreační zeleně ZR“ bude sloučena s jižně navazující návrhovou plochou stejného funkčního typu do jedné návrhové „plochy městské zeleně – plochy rekreační zeleně ZR“.

Na severovýchodní hraně území se část návrhové „smíšené plochy – smíšené plochy obchodu a služeb SO“ s indexem podlažní plochy (IPP) 0,8 mění na „plochu pro dopravu – plochu komunikací a prostranství místního významu“.

Na západní straně území se část stabilizované „smíšené plochy – smíšené plochy obchodu a služeb SO“ mění na návrhovou „plochu pro veřejnou vybavenost – všeobecný veřejný účel O“ a stabilizovanou „plochu městské zeleně – plochu ostatní městské zeleně ZO“. Tato stabilizovaná „plocha městské zeleně – plocha ostatní městské zeleně ZO“ bude sloučena s navazující stabilizovanou plochou stejného funkčního typu do jedné stabilizované „plochy městské zeleně – plochy ostatní městské zeleně ZO“.

V severní části území se část stabilizované „plochy městské zeleně – plochy ostatní městské zeleně ZO“ mění na „plochu pro dopravu – plochu komunikací a prostranství místního významu“. Částečně se jedná o hlukově zatížené území. A to v návrhové „ploše městské zeleně – ploše rekreační zeleně ZR“, stabilizované „ploše městské zeleně – ploše ostatní městské zeleně ZO“ a v jižní a severní části návrhové „plochy pro veřejnou vybavenost – všeobecný veřejný účel O“.

2. Pokud jde o grafické znázornění změny B165, jde o barevně vyznačenou část na tomto

obrázku:

Podle legendy je červená plocha O *plochou pro veřejnou vybavenost*, určenou výhradně pro umístění staveb a zařízení, které slouží veřejné potřebě v uvedených funkcích (pokud plocha nemá sloužit pro všeobecný veřejný účel). Hnědá plocha N spadá mezi tzv. *ostatní zvláštní plochy pro areály celoměstského nebo nadměstského významu*, které se podstatně odlišují účelem využití. Zelená plocha ZO je *plochou ostatní městské zeleně* a zelená plocha ZR je *plochou rekreační zeleně*. Žluté čárky na červené ploše a zelené ploše ZR znamenají, že jde o hlučově zatížené území, v němž způsob nebo intenzita přípustného využití mohou podléhat omezení. Obdélník s fialovým šrafováním za hnědou plochou pak označuje *plochu komunikací a prostranství místního významu*.

II. Podmínky řízení

Navrhovatel splnil procesní podmínky pro věcné projednání návrhu

3. Navrhovatel je spolkem, jehož hlavním posláním je podle jeho stanov:

„ochrana přírody a krajiny. Předmětem činnosti spolku je tedy ochrana veřejných zájmů chráněných podle platné legislativy České republiky a Evropské unie. Účelem spolku je i vytvořit spojením osob stejného smýšlení a vůle organizaci způsobilou dovolenými postupy a zákonnými prostředky veřejně jednat s cílem ochraňovat přírodu, krajinu a kvalitu bydlení v oblasti Moravy, a tedy i včetně Brna, Rozdrojovic a Jinačovic, před veškerými záměry v územním plánování, územním a stavebním řízení, investičními akcemi a stavbami, zvláště pak výstavbou dopravní infrastruktury a jinými záměry, které mohou ohrozit přírodu a krajinu. Spolek se bude snažit i o zajištění podmínek, aby nemohla být ohrožována kvalita bydlení, veřejné zdraví a životní prostředí.“

Shodu s prvopisem potvrzuje P. H.

4. Změna B165 pak do jeho veřejných subjektivních práv podle jeho tvrzení zasahuje, protože má:

„významný negativní vliv na životní prostředí a kvalitu bydlení, a to nejen v nejbližším okolí realizace tohoto záměru, ale v celé obydlené části Městské části Brna, Brno-Kníničky. Navrhovatel je dotčen i neprovedením vyhodnocení vlivů na životní prostředí (...), tedy i absencí posouzení rozumných variant (...), absencí vyhodnocení negativních vlivů z hlediska hlukosti a znečištění ovzduší, absencí zákonem požadovaného vyhodnocení synergických a kumulativních vlivů záměru, absencí vyhodnocení vlivů na veřejné zdraví, neposouzením vlivů na krajinný ráz a na zemědělský půdní fond (...), jakož i neposouzením širších vztahů v území. Navrhovatel zastává odůvodněný názor, že při řádně vedeném procesu územního plánování je nutno (...) konat s cílem minimalizace zásahu, a to jak na přírodu, tak i na zdraví obyvatel, tedy i členů Navrhovatele. Navrhovatel podal námitky v průběhu veřejného projednávání (...).“

Z těchto důvodů má podle svého názoru oprávnění podat tento návrh.

5. Odpůrce ve svém vyjádření k návrhu zpochybňuje aktivní legitimaci navrhovatele. Tvrdí, že k naplnění požadavku aktivní legitimace nestačí, pokud navrhovatel tvrdí pouze to, že opatření obecné povahy či postup vedoucí k jeho vydání byly nezákonné, aniž by současně tvrdil, že se tato nezákonnost dotýká jeho právní sféry. Odpůrce z obecně dostupných informací ví, že navrhovatel pravidelně požaduje poskytnutí informací podle zákona o svobodném přístupu k informacím, které se netýkají pouze zájmu spolku, ale nejspíše zájmu samotného předsedy spolku. Odpůrce se proto domnívá, že předseda navrhovatele mohl spolek zřídit pouze účelově s úmyslem vytvoření tlaku na správní aparát.
6. Navrhovatel neuvedl žádné tvrzení, jak byl na svých právech zkrácen. Pouze namítá nezákonnost. Měl povinnost uvést, která konkrétní subjektivní práva byla dotčena. Nestačí, aby tvrdil pouze to, že změna ÚPmB 2024 či procedura vedoucí k jejímu vydání je nezákonná, aniž by současně tvrdil, že se tato nezákonnost dotýká jeho právní sféry. Takovéto tvrzení pak musí přesně vymezit zásah, kterého se měl samosprávný celek dopustit. Dalším podstatným kritériem při posuzování aktivní legitimace má být „místní vztah“ navrhovatele k lokalitě. Ten navrhovatel má, ale pouze ve vztahu k dotčené lokalitě (městská část Brno – Kníničky), nikoliv k celému městu Brnu coby druhému největšímu městu v ČR. Je nutné si položit i otázku, proč předseda spolku a potažmo ostatní jeho členové nepodali návrh sami za sebe, jestliže vlastní nemovitosti v městské části Brno – Kníničky a je zřejmé, že spolek nemá jinou podporu než právě od předsedy a jeho dvou členů. Spolek nedisponuje ani webovými stránkami či např. facebookovými stránkami, aby měli ostatní občané možnost seznámit se s jejich činností, případně z ní nějak i těžit.
7. Podle soudu navrhovatel aktivní legitimaci k podání návrhu má. Napadá konkrétní změnu v městské části Brno-Kníničky, která spadá do rámce jeho působnosti. Kromě starší judikatury Ústavního soudu a Nejvyššího správního soudu (nálezy Ústavního soudu ze dne 30. 5. 2014, sp. zn. I. ÚS 59/14, ze dne 13. 10. 2015, sp. zn. IV. ÚS 3572/14, či rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 1. 2017, č. j. 6 As 62/2016-57) lze odkázat i na nedávný rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 6. 2024, č. j. 6 As 166/2023-56, jenž zmiňuje i navrhovatel. Podle něj:

„Postavení environmentálních spolků je v porovnání s legitimací jednotlivců exkluzivní. Nelze je totiž chápat pouze jako subjekty prosazující jen soukromé zájmy svých členů, nýbrž jako subjekty hájící prostřednictvím soukromých aktivit zájmy veřejné (ochranu

životního prostředí jako statku náležícího celé společnosti, popř. její části). Činnost environmentálních spolků je tedy třeba chápat primárně jako činnost ve veřejném zájmu, která přesahuje kolektivní zájmy členů spolku. Jejich činnost lze označit za demokratizační prvek, neboť vytváří přídatný systém kontroly činnosti veřejné správy jako celku, který určitým způsobem stojí v protikladu vůči zájmům soukromých osob, jejichž cíle mohou být se zájmy na příznivém životním prostředí v rozporu. Z Aarhuské úmluvy nadto implicitně vyplývá, že účast dotčené veřejnosti na „veřejné diskuzi“ ve věcech ochrany životního prostředí je třeba i z toho důvodu, že zájem na ochraně životního prostředí by v mnoha případech neměl kdo hájit (...). Environmentální spolky tak kromě prosazování zájmů svých členů plní funkci ‚advokáta‘ přírody, resp. životního prostředí.“

8. Touto optikou soud shledává, že skutečnosti, které navrhovatel uvedl ve svém návrhu (viz body 3 a 4 výše), postačují k založení jeho aktivní legitimace k podání návrhu.
9. Navrhovatel plní i všechny další procesní podmínky, o kterých ani nebylo mezi účastníky řízení sporu, a soud proto mohl návrh projednat ve věci samé.

Městská část Brno-Kníničky nesplnila podmínky pro postavení osoby zúčastněné na řízení

10. Do řízení se původně přihlásila jako osoba zúčastněná na řízení i městská část Brno-Kníničky. Namítala, že i ona má právo na samosprávu, do kterého odpůrce přímo zasáhl, a proto splňuje podmínky podle § 34 soudního řádu správního, který se v tomto řízení použije přiměřeně (až na jeho odstavec 2 větu první a odstavec 4). Městská část Brno-Kníničky se opírala kromě obecné judikatury Ústavního soudu k právu na samosprávu zejména o usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 6. 2013, č. j. 3 Ao 9/2011-219 (č. 2887/2013 Sb. NSS), podle nějž je městská část hlavního města Prahy způsobilá podat návrh na zrušení územního plánu hlavního města Prahy nebo jeho části.
11. Soud nejprve městské části Brno-Kníničky přeposílal jednotlivé písemnosti. Po poradě senátu však dospěl k názoru, že tato městská část osobou zúčastněnou na řízení ve smyslu § 34 soudního řádu správního není.
12. Nositeli ústavně zaručeného práva na samosprávu, jsou totiž pouze obce a kraje (čl. 99 Ústavy ve spojení s čl. 100 odst. 1 a čl. 8 Ústavy). V tomto případě je tedy nositelem ústavně zaručeného práva na samosprávu odpůrce, který je tzv. územně členěným statutárním městem, jehož zastupitelstvo *může* podle § 20 odst. 1 zákona o obcích rozhodnout o zřízení nebo zrušení městské části (do 30 dnů od zveřejnění tohoto rozhodnutí pak lze podat návrh na konání místního referenda o této věci). Městské části jsou pak organizační jednotkou statutárního města. Ústava ani zákon jim proto výslovně právo na samosprávu nepřiznává.
13. Postavení městských částí statutárního města podle zákona o obcích se tedy významně liší od postavení městských částí hlavního města Prahy. Těm *přímo zákon o hlavním městě Praze dává právo na samosprávu*, protože vymezuje jejich samostatnou působnost (§ 2 odst. 1 a § 89). Městské části hlavního města Prahy také *vystupují v právních vztazích svým jménem a nesou odpovědnost z těchto vztahů vyplývající* (§ 3 odst. 2). To v případě městských částí statutárního města podle zákona o obcích neplatí.
14. Městské části hlavního města Prahy se pak mj. mohou přímo ze zákona *vyjadřovat* k návrhu územně plánovací dokumentace hlavního města Prahy [§ 89 odst. 1 písm. d)]. Zákon o obcích ovšem v § 130 písm. g) stanoví jen to, že územně členěná statutární města upraví své

vnitřní poměry ve věcech správy města statutem, který je vydáván formou obecně závazné vyhlášky obce, a ve statutu stanoví způsob projednání územně plánovací dokumentace města a programu rozvoje města s městskými obvody a městskými částmi.

15. Městské části hlavního města Prahy mají tedy ze zákona plynoucí právo na samosprávu (samostatnou působnost), což neplatí o městských částech jiných statutárních měst. Toto odlišení vyzdvihuje i odborná literatura (Kopecký, M. Správní právo: *Obecná část*. 3. vyd. Praha: C. H. Beck, 2023, s. 111-112).
16. Právě toto odlišné postavení městských částí hlavního města Prahy bylo i důvodem, proč rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v usnesení, na nějž městská část Brno-Kníničky odkázala, přiznal městské části Praha-Křeslice postavení osoby oprávněné k podání návrhu na zrušení části územního plánu sídelního útvaru hlavního města Prahy. Z tohoto rozhodnutí tedy nelze dovozovat, že by totéž postavení – a tím spíše postavení osoby zúčastněné na řízení o návrhu na zrušení části změny územního plánu – měly mít i městské části jiných statutárních měst.
17. Podle soudu to neplyne ani z judikatury Ústavního soudu, která vychází z toho, co již soud výše uvedl – nositeli ústavně zaručeného práva na samosprávu jsou podle Ústavy jen obce a kraje, nikoliv městské části statutárních měst. Opírá-li tedy městská část Brno-Kníničky své postavení osoby zúčastněné na řízení o právo na samosprávu, pak podle soudu takové právo z Ústavy ani ze zákona o obcích neplyne. Městská část Brno-Kníničky proto ani nemůže být ve smyslu § 34 soudního řádu správního přímo dotčena na tomto právu vydáním napadené části změny ÚPmB 2024.
18. Podle § 101b odst. 4 soudního řádu správního pak platí, že při přezkumu opatření obecné povahy soud nemusí usnesením vyslovovat, že není osobou zúčastněnou na řízení ten, kdo se domáhá postavení osoby zúčastněné na řízení, ač pro to nesplňuje podmínky. Soud v poučení pro případné osoby zúčastněné na řízení administrativním pochybením sice uvedl, že se takové usnesení vydává i v tomto řízení. Toto chybné poučení ovšem nemůže „přebít“ zákonnou procesní úpravu. Soud každopádně považoval za vhodné městskou část Brno-Kníničky připsat uvědomit, že není osobou zúčastněnou na řízení, což také 8. 1. 2025 udělal. V dalším průběhu řízení už ovšem s městskou částí Brno-Kníničky nejednal.

III. Použitelná právní úprava

19. Podle nyní účinného § 322 odst. 4 zákona č. 283/2021 Sb., stavební zákon („nový stavební zákon“) platí:

„Rozhodne-li zastupitelstvo obce přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona o pořízení změny územně plánovací dokumentace sídelního útvaru nebo zóny, územního plánu obce a regulačního plánu, byly-li schváleny přede dnem 1. ledna 2007, a současně již bylo zastupitelstvem obce rozhodnuto o pořízení nového územního plánu nebo regulačního plánu, dokončí se pořizování této změny podle dosavadních právních předpisů.“
20. Podle § 334a odst. 2 nového stavebního zákona se ve věcech týkajících se územního plánování v přechodném období postupuje podle dosavadních právních předpisů, přičemž podle § 334a odst. 1 se přechodným obdobím se rozumí pro účely odstavců 2 a 3 období od 1. 1. 2024 do 30. 6. 2024.

21. V případě změny ÚPmB 2024 o jejím pořízení zastupitelstvo odpůrce rozhodlo dne 13. 12. 2022 a samotný ÚPmB je z roku 1994. Zastupitelstvo pak změnu ÚPmB 2024 vydalo 18. 6. 2024 (veřejné projednání proběhlo dne 8. 1. 2024). Obě výše uvedená ustanovení tedy vedou ke stejnému závěru: na pořizování a na posouzení věci se stále použije nyní již neúčinný zákon č. 183/2003 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění k 31. 12. 2023 („stavební zákon“).

IV. Souhrnná reakce soudu na návrhy navrhovatele k podání předběžných otázek Soudnímu dvoru

22. Pro přehlednost soud považuje za vhodné, aby ještě před posouzením věci souhrnně zareagoval na všechny návrhy navrhovatele na podání předběžných otázek Soudnímu dvoru. Situace je totiž taková, že zastupitelstvo odpůrce dne 10. 12. 2024 schválilo a vydalo úplně nový územní plán. Ten po svém vyvěšení na úřední desce dne 16. 1. 2025 nabude účinnosti dne 31. 1. 2025. Podle § 322 odst. 1 nového stavebního zákona přitom územně plánovací dokumentace sídelního útvaru nebo zóny, územní plán obce a regulační plán, schválené přede dnem 1. ledna 2007, pozbývají platnosti dnem nabytí účinnosti nové územně plánovací dokumentace, která je nahrazuje. S účinností nového územního plánu tedy zanikne i změna ÚPmB včetně změny B165.
23. Podle judikatury Nejvyššího správního soudu současně platí, že pokud dojde po podání návrhu na zrušení části opatření obecné povahy k zániku tohoto opatření obecné povahy, pak je to důvodem pro odmítnutí návrhu podle § 46 odst. 1 písm. a) soudního řádu správního [viz např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 9. 2012, č. j. 8 Ao 6/2010-98, či ze dne 6. 3. 2012, č. j. 8 Ao 8/2011-129 aj.]. Pokud by se soud rozhodl položit předběžné otázky Soudnímu dvoru EU, nabytím účinnosti nového územního plánu by se z nich staly pouze otázky hypotetické, tj. takové, jejichž řešení by spor ve věci samé pro neexistující opatření obecné povahy nemohlo ovlivnit. A i kdyby Soudní dvůr EU teoreticky na tyto otázky odpověď poskytl, soud by následně neměl jinou možnost než návrh odmítnout. Takový postup by vedl k reálnému odepření soudní ochrany navrhovateli. Z toho důvodu se proto soud relevancí předběžných otázek nezabýval a v dalším textu se jim již nebude věnovat.

V. Posouzení věci samé

24. Před vypořádáním jednotlivých námitek soud považuje za vhodné předeslat, že nebylo jeho povinností reagovat na každou dílčí námitku navrhovatele. Jeho povinností naopak bylo vypořádat se s podstatou a smyslem uplatněné návrhové argumentace. Tento postup podle judikatury může konzumovat i vypořádání dílčích a souvisejících námitek, vytvoří-li ve svém souhrnu ucelenou argumentaci, z níž alespoň implicitně vyplývá, jak soud o těchto námitkách uvážil (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 4. 2014, č. j. 7 Afs 85/2013-33).
25. Návrh totiž čítal cca 100 stránek, přičemž podle soudu mohl být o mnoho kratší. V případě podávání návrhů na zrušení opatření obecné povahy také platí, že méně je více. Argumentace navrhovatele totiž byla místy nepřilíš přehledná, nejasná a k pochopení jejího jádra bylo třeba vícero opakovaného čtení. Některé argumentační linky totiž vyústily tzv. „do ztracena“. Pokud navíc soud vzal v potaz kontext – že šlo „jen“ o plochu pro parkoviště u

brněnského ZOO -, tak souvislost některých velmi formálních námitek s podstatou věci nebyla pro soud úplně zřetelná. Jak se ukáže, některým námitkám chyběl i odkaz na jakýkoliv právní základ. I v tomto směru platí, že kvalita návrhu předurčuje podobu soudního přezkumu.

26. Odpůrce navíc zareagoval vlastním stostránkovým vyjádřením, ke kterému ještě cca 40 stránek přidal za Magistrát města Brna („MMB“) jeho odbor územního plánování a rozvoje („OÚPR“). V kombinaci s krátkou zákonnou lhůtou pro projednání návrhu a rozhodnutí o něm, i nemalým počtem navržených důkazů, které soud prováděl při jednání dne 20. 1. 2025, se proto soud držel principu popsaného v bodě 24 výše a vypořádal podstatu a smysl návrhové argumentace.
27. V neposlední řadě soud v této obecné pasáži zdůrazňuje, že jeho úkolem je zdrženlivě chránit jednotlivce *pouze vůči excesům* v oblasti územního plánování. Jen v jejich případě může být přiměřené vůči ústavně zaručenému právu územních samosprávních celků, aby do něj soud zasáhl. K soudnímu zásahu nepostačují dílčí formální nesrovnalosti v detailu, ke kterým v případě poměrně náročného procesu pořizování a vydávání územních plánů může dojít velmi jednoduše.
28. Jak navíc vysvětlil Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 24. 10. 2007, č. j. 2 Ao 2/2007-73, v procesu územního plánování:

„ve své podstatě nebude volba konkrétní podoby využití určitého území výsledkem ničeho jiného než určité politické procedury v podobě schvalování územního plánu, v níž je vůle politické jednotky, která o něm rozhoduje, tedy ve své podstatě obce rozhodující svými orgány, omezena, a to nikoli nevýznamně, požadavkem nevybočení z určitých věcných (urbanistických, ekologických, ekonomických a dalších) mantinelů daných zákonnými pravidly územního plánování. Uvnitř těchto mantinelů však zůstává vcelku široký prostor pro autonomní rozhodování příslušné politické jednotky. Jinak řečeno – není úkolem soudu stanovovat, jakým způsobem má být určité území využito; jeho úkolem je sledovat, zda příslušná politická jednotka (obec) se při tvorbě územního plánu pohybovala ve shora popsaných mantinelech. Bylo-li tomu tak, je každá varianta využití území, která se takto ‚vejde‘ do mantinelů územního plánování, akceptovatelná a soud není oprávněn politické jednotce vnucovat variantu jinou. Soud brání jednotlivce (a tím zprostředkovaně i celé politické společnosti) před excesy v územním plánování a nedodržením zákonných mantinelů (...)“.

29. V procesu územního plánování dochází k vážení řady zájmů soukromých i veřejných a výsledkem pak musí být rozhodnutí o upřednostnění některých zájmů před jinými při zachování právem předvídané proporcionality a ochrany základních práv před svévolnými a excesivními zásahy. *Obecné rozhodnutí o distribuci zátěže v rámci určitého území při zachování výše zmíněných zásad je politickou diskrecí konkrétního zastupitelského orgánu územní samosprávy a vyjadřuje realizaci práva na samosprávu konkrétního územního celku.* Nepřiměřené zásahy soudní moci do konkrétních odůvodněných a zákonných věcných rozhodnutí územní samosprávy by byly porušením ústavních zásad o dělbě moci (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 2. 2011, č. j. 6 Ao 6/2010-103).
30. Ze zásady zdrženlivosti tak plyne, že ke zrušení opatření obecné povahy v oblasti územního plánování by měl soud přistoupit, pouze pokud došlo k porušení zákona v nezanedbatelné míře, resp. v intenzitě zpochybňující zákonnost posuzovaného řízení a opatření jako celku. Nic takového soud v této věci neshledal.

Shodu s prvopisem potvrzuje P. H.

*V. 1. Změna ÚPmB 2024 nabyla účinnosti**a. Shrnutí návrhového bodu*

31. Navrhovatel nejprve shrnuje legislativní historii vydávání změn ÚPmB po formální stránce. Jádrem tohoto návrhového bodu je námitka, že odpůrce v minulosti neupravil ÚPmB v souladu s formálními požadavky často se měnící úpravy (soud ji pro přehlednost shrne níže v rámci vlastního hodnocení věci). Proto ani zveřejnění změny ÚPmB 2024 neproběhlo zákonným způsobem. Nemohla proto nabýt účinnosti.
32. Navrhovatel poukazuje na to, že podle § 188 odst. 1 stavebního zákona bylo nutné územní plán schválený před 1. 1. 2007 do 31. 12. 2022 upravit do podoby podle stavebního zákona, v rozsahu provedené úpravy projednat a vydat, jinak pozbývá platnosti. Nový stavební zákon ve svém § 322 odst. 1 tuto lhůtu prodloužil až do 31. 12. 2028. Odpůrce na tento požadavek do vydání změny ÚPmB nereagoval. Samotný ÚPmB tak podle navrhovatele byl z právního hlediska účinný po celou dobu od roku 1994 do dne vydání změny ÚPmB 2024. Tak tomu však není, pokud jde o pořizování jednotlivých změn ÚPmB.
33. Novelizací stavebního zákona zákonem č. 225/2017 Sb., účinným od 1. 1. 2018 („zákon č. 225/2017 Sb.“), byla posílena jednotnost procesu přijímání změn územních plánů zavedením tzv. úplného znění po vydání změny územního plánu. Ustanovení § 55 odst. 5 stavebního zákona nově dávalo pořizovateli povinnost zajistit vyhotovení územního plánu zahrnující úplné znění po vydání jeho změny. A § 55c stavebního zákona (do konce roku 2020, kdy byl zrušen) nově vázal nabytí účinnosti územního plánu na doručení změny a úplného znění územního plánu veřejnou vyhláškou. Co se rozumí pod pojmem úplné znění, definovala vyhláška č. 500/2006 Sb., po novelizaci provedené vyhláškou č. 13/2018 Sb. Úplné znění územního plánu obce podle této úpravy obsahuje úplnou závaznou část územního plánu (textovou i grafickou) a z odůvodnění koordinační výkres celého území obce.
34. Navrhovatel má za to, že nejpozději do 30. 6. 2018 (podle bodu 6 přechodných ustanovení v čl. II zákona č. 225/2017 Sb.) měl odpůrce povinnost zveřejnit úplné znění ÚPmB s tím, že do doby nabytí účinnosti nejbližší změny ÚPmB stačilo, aby byl zveřejněn tzv. právní stav územního plánu, tedy úplná závazná textová a grafická část ÚPmB. Součástí dokumentace tohoto právního stavu muselo být platné znění obecně závazné vyhlášky odpůrce, obsahující tehdy platnou závaznou textovou část ÚPmB. To muselo být zveřejněno do doby nabytí účinnosti nejbližší změny ÚPmB.
35. S vydáním nejbližší změny ÚPmB se však situace změnila. Tato změna již musela být z hlediska obsahu a struktury souladná s vyhláškou č. 500/2006 Sb. Zveřejnění nejbližší změny ÚPmB na úřední desce vyžadovalo současně s ní zveřejnit úplné znění ÚPmB, upraveného z hlediska obsahu a struktury do souladu s vyhláškou č. 500/2006 Sb. Zde již nebylo možné za úplné znění pokládat obecně závaznou vyhlášku odpůrce a zveřejňovat ji společně se změnou. Podle navrhovatele je to zcela logické, protože územní plán, změna územního plánu a úplné znění územního plánu po změně musí mít stejnou strukturu a obsah.
36. Zahájení pořizování změny ÚPmB, které nastalo ode dne 1. 1. 2018, vyvolalo povinnost, aby se stávající ÚPmB, který nebyl v souladu s obsahem a strukturou vyžadovanou

podzákonnou úpravou, nejprve upravil tak, aby byl souladný s tehdy účinným zněním vyhlášky č. 500/2006 Sb. Až poté bylo možné pořídit změnu upraveného ÚPmB.

37. Z hlediska změny ÚPmB 2024 je podstatné, že ke dni jejího vydání nebyl ÚPmB upraven. Zveřejnění změny ÚPmB 2024 na úřední desce proto nemohlo proběhnout zákonným způsobem a tato změna tak nemohla nabýt účinnosti. Svoji právní argumentaci navrhovatel podpořil odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 1. 2021, č. j. 2 As 320/2019-66.
38. S odkazem na tento rozsudek navíc navrhovatel doplnil, že došlo i k další právní vadě. Veřejná vyhláška ze dne 15. 7. 2024, č. j. MMB/0561634/2024, zveřejněná dne 17. 7. 2024 („vyhláška OÚPR“), není vyhláškou obce. Je na ní uvedeno jméno a funkční zařazení: „Ing. Jana Bartošová, vedoucí Oddělení pořizování ÚPD a ÚPP“, a to s dovětkem „pověřena podepisováním Mgr. Viktorem Poledníkem, vedoucím odboru“. Mělo se však jednat o veřejnou vyhlášku obce (viz § 55 odst. 7 stavebního zákona), tedy vyhlášku odpůrce podepsanou primátorkou nebo jí pověřenou osobou oprávněnou jednat za odpůrce. Na věci nic nemění to, že OÚPR je součástí odpůrce a MMB.

b. Shrnutí vyjádření odpůrce

39. Odpůrce zdůrazňuje, že na jeho webových stránkách byl a nadále je zveřejněn ÚPmB se zpracovanými všemi provedenými změnami. Zákonná povinnost vyhotovit úplné znění územně plánovací dokumentace ve znění platném po změně územního plánu je tak naplněna a opatřena záznamem o zpracování úplného znění účinného k datu nabytí účinnosti poslední změny ÚPmB. Vzhledem k tomu, že platný ÚPmB nedisponuje grafickou částí odůvodnění, tzn. např. koordinačním výkresem celého území odpůrce, pak zcela logicky požadavek na úplné znění v této části dokumentace nelze naplnit (na rozdíl od jiných územních plánů vydaných po 1. 1. 2007, které koordinační výkres obsahují). Přílohy k územnímu plánu nejsou nadále z úsporných důvodů součástí tohoto materiálu.
40. Navrhovatel je zřejmě přesvědčen o tom, že *právní stav* po změně je jiný pojem než *úplné znění*, a to tím, že *úplné znění* se váže k územnímu plánu upravenému z hlediska obsahu a struktury do podoby podle vyhlášky č. 500/2006 Sb., ve znění vyhlášky č. 13/2018 Sb. Podle přechodného ustanovení čl. II odst. 9 k zákonu č. 225/2017 Sb., se ovšem *právní stavy* územně plánovací dokumentace pořízené přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, do nabytí účinnosti nejbližší aktualizace nebo změny těchto dokumentů, považují za *úplné znění*. Odpůrce tak naplnil přechodné ustanovení čl. II odst. 6 k zákonu č. 225/2017 Sb., které požaduje, aby bylo do 30. 6. 2018 zveřejněno úplné znění.
41. Odpůrce dlouhodobě zajišťuje vyhotovení ÚPmB zahrnující úplné znění po vydání jeho změny a toto vyhotovení po nabytí účinnosti změny opatří záznamem o účinnosti. Tento postup, který byl dříve nazýván vyhotovením právního stavu, praktikuje již řadu let. U odpůrce tak vůbec nenastala situace, kterou zákonodárce daným ustanovením řešil s cílem zajistit, aby úplné znění zobrazovalo nejaktuálnější a úplný stav územně plánovací dokumentace. Změny ÚPmB od roku 2018 jsou zpracovány s přiměřeně aplikovaným obsahem a strukturou danými vyhláškou. Změny jsou v souladu s § 55 odst. 6 stavebního zákona zpracovávány, projednávány a vydávány v rozsahu měněných částí platného ÚPmB, do kterých má předmětná změna dopad (tedy grafická a textová část výroku).

42. Změny obsahují i část odůvodnění, tedy např. i koordinační výkres v rozsahu řešeného území měněných částí ÚPmB. Neexistence koordinačního výkresu odůvodnění v rámci vyhotovení úplného znění nemohla vyvolávat vady v rozhodování. Limity využití území, které tento výkres obsahuje, jsou součástí územně analytických podkladů, které jsou podle stavebního zákona neopomenutelným podkladem pro rozhodování v území, a to zejména z toho důvodu, že – na rozdíl od koordinačního výkresu – u územně analytických podkladů je zajišťována jejich průběžná aktualizace.
43. K samotnému významu úplného znění odpůrce zdůraznil, že ho nelze považovat za rozhodnutí nebo opatření obecné povahy, jedná se o akt veřejné správy, který požívá presumpci správnosti. Úplné znění tak samo o sobě není pro rozhodování v území závazné. Bylo zavedeno právě proto, aby zobrazovalo nejaktuálnější a úplný stav územně plánovací dokumentace, podle které má být rozhodováno. V případě rozporu mezi úplným zněním a opatřením obecné povahy je nutno rozhodnout podle vydaných opatření obecné povahy a zajistit nápravu nesprávného úplného znění.
44. Orgány odpůrce neschválily využití institutu „překlopení“ stávající územně plánovací dokumentace do podoby požadované vyhláškou č. 500/2006 Sb. Odpůrce se naopak přiklonil k dokončení úplně nového územního plánu. Ze stavebního zákona nelze vyčíst nebo dovodit, že by nebylo možné pořizovat změny „neupravené“ dokumentace, pokud odpůrce nehodlá jít cestou „úpravy“ a pořizuje úplně nový územní plán. Odpůrce odkázal na metodické sdělení Ministerstva pro místní rozvoj s názvem *Souběžné pořizování změn územního plánu a nového územního plánu*. Metodický pokyn neodkazuje na žádná zákonná ustanovení, zakazující přijímat návrhy na změnu územního plánu a předkládat je k rozhodnutí zastupitelstvu, pokud tento nebude „upraven“.
45. Ustanovení § 188 odst. 1 stavebního zákona používá pojem „lze upravit“ čímž je vyjádřena možnost tak činit, nikoliv povinnost. Vyhláška 500/2006 Sb., jako předpis nižší právní síly, nemůže vybíhat z rámce právního předpisu vyšší právní síly, kterým je stavební zákon. Nemůže zpřísnit „možnost“ úpravy územního plánu na „povinnost“. Povinnost uvést plánovací dokumentaci do souladu s vyhláškou 500/2006 Sb., se podle odpůrce týká dokumentací vydaných či upravených do podoby vyžadované stavebním zákonem po roce 2006. Zde možnost zachování v původní podobě není zákonem předpokládána a nedávala by ani smysl. Naopak dřívější dokumentace mají zákonem umožněno zůstat bez úpravy. Navrhovatelem tvrzený rozpor zákonné a podzákonné úpravy tak odpadá. Podle odpůrce bylo úmyslem zákonodárce držet dvě skupiny dokumentací, ty pořízené podle staré právní úpravy a ty pořízené podle nové právní úpravy.
46. Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 1. 2021, č. j. 2 As 320/2019-66, podle odpůrce nelze vztáhnout k projednávané věci. Vyhláška s opatřením obecné povahy byla vyvěšena na úřední desce odpůrce i všech městských částí. Pochybnosti o tom, zda je změna ÚPmB 2024 platná, proto nemohly nastat.
47. Odpůrce rovněž nesouhlasí s tím, že by veřejnou vyhlášku nepodepsala oprávněná osoba. Ze stavebního zákona ani ze správního řádu nelze dovodit požadavek na to, aby byla veřejná vyhláška podepsána právě primátorkou. Otázka podpisu veřejné vyhlášky o vydání opatření obecné povahy může být řešena vnitřními předpisy odpůrce. Na řešenou věc nedopadá navrhovateli odkazovaný rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 10. 2007, č. j. 2 Ao 2/2007-73. Rozsudek se v dané části věnoval vyhlášení opatření obecné povahy, resp.

jeho zveřejnění na úřední desce po předepsanou dobu (nadto srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 10. 2013, č. j. 58 AOs 3/2012-36).

c. Hodnocení soudu

48. Navrhovatel navrhl k tomuto bodu hned několik důkazů. Soud jimi ovšem při jednání dne 20. 1. 2025 důkaz neprováděl. Pokud jde o vyhlášku OÚPR, ta je součástí správního spisu, kterým se ve správním soudnictví nedokazuje. Soud ve spisu ověřil její obsah, který se po skutkové stránce shoduje s tím, co navrhovatel tvrdí. To samé platí i pro zápisy ze zastupitelstva odpůrce ze dne 12. 2. 2022 (Z9/03) a ze dne 18. 6. 2024 (Z9/18). I pro dokument Magistrátu města Brna ze dne 1. 8. 2024 s názvem *Úplné znění ÚPmB – záznam o účinnosti*.
49. Dále navrhovatel navrhl k důkaznímu provedení několik konkrétních verzí ÚPmB z minulosti. Nejdříve šlo o obecně závazné vyhlášky (č. 16/1994, č. 2/2004 včetně platného znění k srpnu 2024 v čisté podobě a se zvýrazněnými změnami oproti znění z května 2024, č. 1/2005 včetně přílohy č. 3). Poté šlo o opatření obecné povahy č. 1/2007, č. 1/2008 a č. 7/2010. Kromě toho navrhovatel k důkazu navrhl doprovodné dokumenty Magistrátu města Brna: (1) z května 2008 s názvem *Územní plán 1994*, který obsahuje regulativy uspořádání území (vydaný obecně závaznou vyhláškou č. 2/2004 ve znění po opatření obecné povahy č. 1/2008), a (2) z října 2010 s tímž obsahem ve znění po opatření obecné povahy č. 7/2010. Těmito dokumenty soud taktéž dokazování neprováděl, protože odpůrce při jednání uvedl, že o jejich obsahu není sporu. Uvedené obecně závazné vyhlášky by navíc nebylo třeba provádět i proto, že jde o právní předpisy dnes jednoduše dohledatelné na internetu, které podle komentářové literatury též není třeba dokazovat (viz Kühn, Z., Kocourek, T. *Soudní řád správní. Komentář*. 1. vyd. Praha: Wolters Kluwer, 2019, s. 428).
50. Odpůrce a navrhovatel se již ovšem po právní stránce neshodují na tom, zda při vydání změny ÚPmB 2024 byly naplněny podmínky § 55 odst. 5 a 7 stavebního zákona. Konkrétně se neshodují na tom, zda byla naplněna povinnost odpůrce zveřejnit úplné znění ÚPmB, což je podle navrhovatele podmínkou pro nabytí účinnosti změny ÚPmB 2024. Navrhovatel má za to, že ke zveřejnění úplného znění ÚPmB dojít nemohlo z toho důvodu, že původní ÚPmB nebyl doposud překlopen do podoby odpovídající stavebnímu zákonu a vyhlášce č. 500/2006 Sb. Úplné znění například neobsahovalo koordinační výkres celého území, který by podle § 2 odst. 2 vyhlášky č. 500/2006 Sb. obsahovat mělo. Odpůrce oproti tomu tvrdí, že veškeré podmínky pro nabytí účinnosti změny ÚPmB 2024 byly naplněny. Zákon nevyžadoval překlopení staré územně plánovací dokumentace do nového režimu.
51. Před přijetím stavebního zákona se územní plány často vydávaly prostřednictvím obecně závazných vyhlášek, tak tomu bylo i v případě zde napadaného ÚPmB. Po přijetí stavebního zákona se územní plány staly opatřeními obecné povahy, což znamenalo jasnější právní rámec a standardizaci procesu. Jak již soud výše vysvětlil, použije se tu stavební zákon. Podle jeho § 55 odst. 5 a 7 pořizovatel pro obec zajistí vyhotovení územního plánu zahrnujícího *úplné znění po vydání jeho změny*. Změna územního plánu nabývá účinnosti doručením změny územního plánu včetně změny pořizované zkráceným postupem a *úplného znění územního plánu po této změně* veřejnou vyhláškou. Pořizovatel vyhotovení úplného znění po změně po nabytí účinnosti změny opatří záznamem o účinnosti. Podle § 55 odst. 6 stavebního zákona se změna územního plánu včetně zkráceného postupu pořizování změny zpracovává, projednává a vydává v rozsahu měněných částí.

Shodu s prvopisem potvrzuje P. H.

52. Ustanovení § 2 odst. 2 vyhlášky č. 500/2006 Sb., kterého se dovolává navrhovatel, říká, co se rozumí pod pojem úplné znění územně plánovací dokumentace. Úplné znění podle vyhlášky obsahuje textovou a grafickou část územně plánovací dokumentace, ve znění platném po aktualizaci zásad územního rozvoje, změně územního plánu nebo regulačního plánu, a z odůvodnění koordinační výkres celého území kraje nebo celého území obce anebo celé plochy řešené regulačním plánem.
53. Institut úplného znění územního plánu do stavebního práva zavedl zákon č. 225/2017 Sb. Podle jeho přechodných ustanovení, ve znění účinném do 31. 12. 2023, čl. II odst. 6 uváděl:
- „obec, pro kterou byl vydán územní plán nebo regulační plán přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, zajistí zveřejnění úplného znění této dokumentace do 30. června 2018. Pokud nebyla vydána žádná změna této dokumentace, zveřejní vydaný územní plán nebo vydaný regulační plán.“
54. Podle přechodného ustanovení čl. II odst. 9 tohoto ustanovení:
- „právní stavy územně plánovacích dokumentací pořízené přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se do nabytí účinnosti nejbližší aktualizace nebo změny těchto dokumentací považují za úplné znění.“
55. Podle důvodové zprávy k zákonu č. 225/2017 Sb., v části vysvětlení nezbytnosti navrhované právní úpravy, bylo zveřejnění úplného znění po změně územně plánovací dokumentace zakotveno jako podmínka nabytí účinnosti změny *z důvodu odstranění pochybností při rozhodování, co platí*. Důvodová zpráva uvádí, že nebyla naplňována současná povinnost zpracovat právní stav po změně územního plánu. Byla totiž bez sankčních opatření. Po sérii změn územního plánu tak byl stav zcela nepřehledný.
56. Důvodová zpráva se naopak nevyjadřuje ke změně terminologie *z právního stavu na úplné znění*. K čl. II odst. 6 uvádí jen, že:
- „povinnost po každé aktualizaci územního plánu zpracovat právní stav (po novele úplné znění) je dána § 55 odst. 5 již od 1. ledna 2007. Proto by zveřejnění dokumentací způsobem umožňujícím dálkový přístup, vydaných po tomto datu, nemělo být problémem.“
- Z absence jakéhokoliv vysvětlení rozdílu pojmů i z avizované bezproblémovosti postupu plyne, že se především jedná o novou terminologii, aniž by současně byly dány důsledky, které dovozuje navrhovatel.
57. Z důvodové zprávy plyne, že navázání účinnosti změny územního plánu na zveřejnění úplného znění územního plánu mělo přispět k přehlednosti platné právní regulace. A k možnosti adresátů snadno se seznámit s aktuálně platným územním plánem, bez nutnosti studování jednotlivých jeho změn.
58. Cílem novely naopak nebylo sjednotit veškerou územně plánovací dokumentaci do podoby odpovídající vyhlášce č. 500/2006 Sb. Ostatně nový stavební zákon v § 322 odst. 1 účinnost územních plánů schválených před 1. 1. 2007 akceptuje až do 31. 12. 2028. Zjevně nebylo cílem zákonodárce zamezit jakýmkoliv změnám územního plánu schváleného před 1. 1. 2007, k čemuž by však v případě interpretace zákona podle navrhovatele došlo, neboť pro nabytí účinnosti jakékoliv změny by bylo nutné vyhotovit úplné znění územního plánu po změně, které by podle navrhovatele mělo odpovídat nové právní úpravě.
59. K tomu lze doplnit že i podle § 57 odst. 1 nového stavebního zákona se úplným zněním územně plánovací dokumentace rozumí:
- Shodu s prvopisem potvrzuje P. H.

„účinné znění územně plánovací dokumentace nebo vymezení zastavěného území se zpracovávajími pozdějšími změnami. Úplné znění obsahuje textovou a grafickou část.“

Ani nový stavební zákon tedy za účelem zveřejnění úplného znění explicitně nevyžaduje, aby byly územní plány schválené před 1. 1. 2007 nejdříve přepracovány do podoby vyžadované právní úpravou po tomto datu.

60. Navrhovatel založil svoji argumentaci *de facto* pouze na znění vyhlášky č. 500/2006 Sb., která v § 2 odst. 2 říká, že součástí úplného znění územně plánovací dokumentace je z odůvodnění koordinační výkres. Soud má zato, že z tohoto ustanovení vyhlášky nelze dovozovat paušální požadavek na překlopení všech územních plánů (které mají být někdy měněny) do režimu pozdější právní úpravy. V případě, že daný územní plán neobsahuje koordinační výkres celého území, bude namísto zahrnout pouze koordinační výkresy týkající se změn územního plánu vydaných za účinnosti nové právní úpravy.
61. Závěr o tom, že v případě starých územních plánů, které nebyly původně vydávány formou opatření obecné povahy, je úplným zněním dřívější vyhláška o závazné části územního plánu, plyne např. i z komentářové literatury k § 188 stavebního zákona (viz Doležalová V. § 188. In: Vávrová E., Doležalová V., Knecht M., Zahumenská V. Konečná D., Humlíčková P., Černín K., Strakoš J. *Stavební zákon: Praktický komentář*. [Systém ASPI]. Wolters Kluwer. Dostupné z: www.aspi.cz. ISSN 2336-517X.)
62. Pokud jde o argumentaci rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 1. 2021, č. j. 2 As 320/2019-66, tento rozsudek se nezabývá tím, jaký obsah nese pojem úplné znění, ani tím, zda musí být za účelem nabytí účinnosti změny územního plánu územní plány schválené před 1. 1. 2007 nejdříve přepracovány do podoby odpovídající pozdější právní úpravě. Zabývá se otázkou doručení oznámení o vydání opatření obecné povahy veřejnou vyhláškou. Hlavní otázkou řešenou tímto rozsudkem je však zveřejnění veřejnou vyhláškou, a následky plynoucí z nedodržení zákonného postupu zveřejnění, nikoliv obsah zveřejňovaného.
63. Soud uzavírá, že právní úprava nevyžaduje, aby úplné znění územního plánu ve smyslu § 55 odst. 7 stavebního zákona mělo v celém svém rozsahu podobu zavedenou stavebním zákonem a vyhlášky č. 500/2006 Sb. Právní úprava pouze vyžaduje, aby bylo zveřejněno úplné znění zahrnující veškeré dosavadní změny územního plánu. Soud proto dospěl k závěru, že se nejednalo o překážku pro nabytí účinnosti změny ÚPmB 2024, pokud úplné znění ÚPmB bylo z části zveřejněno v podobě původní obecně závazné vyhlášky se zpracovávajícími změnami. I tak byl naplněn požadavek § 55 odst. 7 stavebního zákona.
64. Soud nesouhlasí s navrhovatelem ani v tom, že by absence podpisu primátorky na vyhlášce OÚPR, kterou bylo oznámeno vydání změny ÚPmB 2024, měla jakýkoliv vliv na účinnost opatření obecné povahy. Stavební zákon v § 55 odst. 7 zakotvuje povinnost obce doručit veřejnou vyhláškou změnu územního plánu včetně změn a úplného znění po změně. Stejná povinnost je zakotvena i v § 173 odst. 1 správního řádu. Pojem „vyhláška“ má význam nejen ve smyslu podzákonného právního předpisu vydávaného orgány veřejné moci (např. obecně závazná vyhláška obce), ale i obecný význam ve smyslu postupu orgánů veřejné moci při zveřejňování určitého sdělení tak, aby se s ním mohla veřejnost seznámit. Doručování veřejnou vyhláškou upravuje správní řád v § 25.
65. Správní řád přitom nestanovuje žádné formální či obsahové požadavky na způsob provedení veřejné vyhlášky. Klíčový je však účel zveřejnění veřejné vyhlášky, a tím je seznámení Shodu s prvopisem potvrzuje P. H.

občanů obce a adresátů regulace se skutečností, že došlo k vydání opatření obecné povahy a s jeho obsahem (srov. rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 31. 7. 2024, č. j. 9 A 39/2024-145, bod 107 a násl.).

66. Soud proto shrnuje, že podpis primátorky není zákonnou a obligatorní náležitostí veřejné vyhlášky. V tomto směru proto soud neshledal žádnou vadu v doručení změny ÚPmB 2024 prostřednictvím vyhlášky OÚPR. Podstatné je, že ji vydal OÚPR, který je součástí odpůrce. Nese hlavičku odpůrce a byla zveřejněna (mimo jiné) na úřední desce odpůrce. Nejednalo se o veřejnou vyhlášku vydanou jinou obcí, jak tomu bylo v případě řešeném rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 1. 2021, č. j. 2 As 320/2019-66, ve kterém se jednalo o postup, který měl za následek neúčinnost územního plánu.
67. Návrhový bod, podle kterého změna ÚPmB 2024 nabyla účinnosti, tedy není důvodný.

V. 2. Nesprávné a neúplné zveřejnění

a. Shrnutí návrhového bodu

68. Další okruh námitek se dotýká otázky zveřejnění změny ÚPmB 2024. Nejprve navrhovatel odkázal na bod 21 rozsudku Nejvyššího správního ze dne 20. 1. 2021, č. j. 2 As 320/2019-66, ve kterém se uvádí:

„(...) nelze připustit ani v případě právních předpisů menších obcí, aby jejich ustanovení byla formulována neurčitě či nesrozumitelně (...)“, dále pak vysvětlil, že, cit.: „(...) platí-li to pro obsah obecních normativních aktů, tím spíše to musí platit pro tak klíčové formální postupy týkající se normativních a jim podobných aktů městem (tedy i hybridních aktů typu opatření obecné povahy), od nichž se odvíjí jejich obecná závaznost.“

Na to navrhovatel navázal svou konkrétní námitkou, že vyhláškou OÚPR nemohla být změna ÚPmB 2024 platně zveřejněna.

69. V daném kontextu je problematický způsob zveřejnění. Podle § 55 odst. 7 stavebního zákona se zveřejňuje vydaná změna územního plánu a zároveň úplné znění územního plánu po změně, přičemž obojí se současně doručuje veřejnou vyhláškou. V daném případě nebylo na místě aplikovat § 26 odst. 3 správního řádu, podle kterého není-li správní orgán schopen zajistit zveřejnění obsahu způsobem umožňující dálkový přístup, uzavře veřejnoprávní smlouvu o zveřejňování obsahu úřední desky způsobem umožňujícím dálkový přístup. Správní řád nepřipouští možnost, že by obec s rozšířenou působností neměla kapacitu na vlastní úřední desce řádně zveřejňovat v úplnosti úřední věci.
70. Na úřední desce odpůrce jsou běžně zveřejňovány veřejné vyhlášky poměrně velkých příloh a přijatelným způsobem zveřejňování je právě zveřejnění příloh k samotné vyhlášce. Pak nemohou vznikat pochybnosti o tom, co je přílohou, zda zveřejnění příloh bylo či nebylo časově synchronizované se zveřejněním veřejné vyhlášky, či o okamžiku nabytí účinnosti. Lze také takto vyloučit otázky, zda s přílohami po zveřejnění veřejné vyhlášky nebylo manipulováno.
71. V případě dokumentů zveřejněné vyhláškou OÚPR je zřejmé, že byly zveřejněny odděleně. Za této situace měl být aplikován § 172 odst. 2 správní řád, který zní:

„Není-li vzhledem k rozsahu návrhu možno zveřejnit jej na úřední desce v úplném znění, musí být na úřední desce uvedeno, o jaké opatření obecné povahy jde, čímž zájmů se přímo dotýká a kde a v jaké lhůtě se lze s návrhem seznámit.“

Shodu s prvopisem potvrzuje P. H.

Je nutno však trvat na tom, že přílohy musí být veřejnou vyhláškou jednoznačně identifikovány a musí být jednoznačně specifikováno, na které internetové adrese se úplná sada příloh veřejné vyhlášky nachází.

72. Navrhovatel doplnil, že pokud dokumenty, které měla veřejná vyhláška zveřejnit, jsou na několika různých webových stránkách, tak nelze zjistit, zda bylo časově synchronizováno vydání veřejné vyhlášky, příloh, úplného znění územního plánu a vydaných změn. K problematice dokazování, zda věc byla zveřejněna řádně na úřední desce, vydal Nejvyšší správní soud rozsudek ze dne 8. 6. 2016, č. j. 2 As 47/2016-44, ve kterém uvedl, že správní orgán musí uvést důkazy, kterými dosvědčí, že bylo řádně doručeno podle § 25 odst. 2 správního řádu. V opačném případě neprokázání zveřejnění písemnosti způsobem umožňujícím dálkový přístup znamená neunesení důkazního břemene, a tudíž nedoručení písemnosti. Jsou-li tedy dokumenty vázané na veřejné vyhlášky zveřejňovány na jiných webových stránkách než na úřední desce, musí být předloženy důkazy o správném doručení.
73. Další problém týkající se zveřejňování navrhovatel spatřuje v nesrozumitelnosti vyhlášky OÚPR. Neodkazuje totiž na konkrétní zveřejněné dokumenty a pouze je v ní uvedeno, že se jedná o „stavebním zákonem předepsané dokumenty“. Je v ní přitom uvedena jen jedna internetová adresa. Je sice možné, aby se informovaní občané „proklikali“ webovými stránkami a dohledali jednotlivé dokumenty. Nicméně pro obecnou veřejnost tomu tak není a stěží mohou vědět, jaké dokumenty spadají pod formulaci „stavebním zákonem předepsané dokumenty.“
74. Navrhovatel dále namítl, že se úplné znění ÚPmB na webové stránce odpůrce nenachází. V jeho úplném znění není cca 30 příloh zrušené vyhlášky č. 16/1994, což znamená, že v ÚPmB nejsou ani zmíněny změny provedené do roku 2007. Nicméně ani jednořádkové uvedení později datovaných změn nevyhovuje zákonným požadavkům, neboť je vytvořen pouze seznam, a nikoliv úplné znění územního plánu. Je nesporné, že dokument s názvem *úplné znění textové části územního plánu* má odlišný obsah od skutečného úplného znění *grafické části územního plánu*, až tyto odlišnosti zakládají významný rozpor mezi textovou a grafickou částí.
75. Termín *úplné znění* jsou dokumenty podle přílohy č. 7 vyhlášky č. 500/2006 Sb., kterou nesplňuje ani dokument *Regulativy pro uspořádání území*, datovaný „srpen 2024“, ani grafické přílohy publikované na stránce *Úplné znění územního plánu města Brna*. Navrhovatel doplnil, že odůvodnění změny ÚPmB 2024 mělo být prováděno v souladu s vyhláškou 500/2006 Sb., protože základní body pro obsah odůvodnění územního plánu jsou v ní zahrnuty (viz také § 53 odst. 4 a 5 stavebního zákona). Odpůrce přitom úplné znění ÚPmB nezveřejnil. Výrok textové části změny ÚPmB 2024 měl podle přílohy č. 7 část I odst. 1 vyhlášky 500/2006 Sb., obsahovat uvedené položky a) až i). Nejenže je neobsahuje, ale navíc je strukturován bez přímého vztahu k obsahu dokumentu s názvem *Úplné znění Územního plánu města Brna*. Např. na str. 7 pro kapitolu odkazující na „stanovení podmínek prostorového uspořádání“ je pouze odkaz „Jednotlivé změny ÚPmB (tzv. „Skupina B.I“) stanovují nové nebo upravují stávající prostorové uspořádání, které je v ÚPmB definováno hodnotou IPP.“ Texty o konkrétních změnách obsažených v napadeném opatření obecné povahy nejsou v úplném znění *Úplné znění územního plánu obce Brna* zahrnuty.
76. Navrhovatel nakonec v souvislosti s námitkou nesprávného zveřejnění poukázal na to, že příloha č. 5 svazku 2 odůvodnění změny ÚPmB 2024 byla v době doručování veřejné

Shodu s prvopisem potvrzuje P. H.

vyhlášky anonymizovaná, nicméně v době vyvěšení musí být opatření obecné povahy zveřejněny neanonymizované. Pořizovatel změny nedoložil zákonné zmocnění k provádění anonymizace při zveřejňování na úřední desce.

b. Shrnutí vyjádření odpůrce

77. Odpůrce k námitkám vztahujícím se k problematice zveřejnění změny ÚPmB 2024 uvedl, že ve smyslu § 55 odst. 7 stavebního zákona byla po jejím vydání dne 15. 7. 2024 řádně zveřejněna vyhláška OÚPR, která oznámila vydání těchto změn, a to včetně úplného znění ÚPmB po těchto změnách. Vyhláška OÚPR byla zveřejněna na úřední desce a současně způsobem umožňující dálkový způsob zveřejnění. Změna ÚPmB 2024 i úplné znění po vydání změn byly z důvodu velikosti souborů zveřejněny na *Portále územního plánování města Brna* a současně byly v tištěné podobě k dispozici na MMB.
78. Součástí vyhlášky byla ve smyslu § 172 odst. 2 správního řádu informace, že všechny související dokumenty se změnou ÚPmB 2024 a úplným zněním ÚPmB po vydání změn byly v dané době zveřejněny na *Portále územního plánování města Brna*, kde byl uveden konkrétní odkaz na zveřejněné dokumentace, tzn. na jednotlivé změny a na úplné znění ÚPmB. Odkaz na webové stránky byl ve vyhlášce OÚPR jednoznačně identifikovatelný a nezaměnitelný. Tento postup je na celorepublikové úrovni zaběhlou praxí při doručování veřejné vyhlášky opatření obecné povahy. Vzhledem k rozsahu zveřejňované dokumentace není možné předmětné soubory zveřejnit na úřední desce v plném rozsahu.
79. Pro dokreslení vzniklé situace odpůrce doplnil, že soubory změny ÚPmB 2024 mají celkovou velikost 756 MB, úplné znění po vydání těchto změn pak dalších 133 MB. Jejich úplné zveřejnění na úřední desce společně s veřejnou vyhláškou bylo tedy fakticky nemožné, a proto odpůrce postupoval způsobem ve smyslu § 172 odst. 2 správního řádu. Zveřejnění na portále územního plánování umožňovalo transparentní zveřejnění všech dokumentů, chronologicky řazených v požadované struktuře změny ÚPmB 2024 a dále úplného znění ÚPmB po vydání změn. Webová stránka byla po dni 1. 8. 2024 zpracována do podoby, kterou popisuje navrhovatel, tzn. v tuto chvíli je již úplné znění zveřejněno na jiném odkaze. Navíc ve smyslu § 55 odst. 7 stavebního zákona po vydání každé změny je řádně zveřejněna vyhláška na úřední desce a současně způsobem umožňujícím dálkový přístup, a to spolu s úplným zněním a změnou ÚPmB, které byly zveřejněny na jiném odkaze.
80. K námitce, že vyvstává otázka ohledně uplynutí 15 dnů potřebných k nabytí účinnosti, odpůrce sdělil, že vyhláška OÚPR jasně stanovila datum vyvěšení a bylo v ní uvedeno, kde je možné se s listinami seznámit. Není tedy pochyb, že ke zveřejnění došlo a rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 6. 2016, č. j. 2 As 47/2016-44, není příléhavý na danou věc.
81. Odpůrce se též neztotožňuje s námitkou, že úplné znění není kompletní z důvodu absence příloh č. 3-14 vyhlášky č. 2/2004 Sb. Odpůrce rovněž nesouhlasí s tvrzením, že nepostupoval podle přílohy č. 7 vyhlášky č. 500/2006 Sb. Pořizované změny jsou zpracovávány od roku 2018 v souladu se zmíněnou vyhláškou, avšak není pravda, že by se ÚPmB měl upravit po roce 2018 do podoby, kterou vyžadoval stavební zákon. ÚPmB obsahuje všechny provedené změny uvedené na první straně vyhlášky č. 2/2004 Sb. K problematice anonymizace odpůrce sdělil, že situace řešená v nálezů Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 38/18 se týkala zveřejňování rozsudků a nelze ji srovnávat s uveřejňováním opatření obecné povahy (k tomu viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 3. 2023, č. j. 10 As 92/2022-86).

Shodu s prvopisem potvrzuje P. H.

c. Hodnocení soudu

82. Změna územního plánu byla vydána dne 18. 6. 2024 a oznámena vyhláškou OÚPR, která byla uveřejněna na úřední desce ve dnech 17. 7. 2024 až 12. 8. 2024. Tyto údaje mezi stranami nejsou sporné. Polemika mezi navrhovatelem a odpůrcem spočívá v otázce, zda skutečně došlo k řádnému nabytí účinnosti změny ÚPmB 2024 dne 1. 8. 2024. Navrhovatel přdestřel argumentaci, že veřejnou vyhláškou OÚPR nemohlo dojít k platnému zveřejnění změny ÚPmB 2024, neboť postup a způsob zveřejnění nevyhovuje zákonným požadavkům.
83. Navrhovatel neplatné zveřejnění namítl z vícero důvodů, přičemž nejprve poukázal na to, že změna ÚPmB 2024 nebyla zveřejněna současně s přílohami, které byly zveřejněny na jiné internetové adrese a nelze tak ověřit, zda byly všechny zveřejňované dokumenty časově synchronizované.
84. K tomu je nutno uvést, že základním východiskem pro postup zveřejňování opatření obecné povahy je primárně § 173 odst. 1 ve spojení s § 172 odst. 1 správního řádu, ze kterých vyplývá, že opatření obecné povahy správní orgán oznámí veřejnou vyhláškou, kterou vyvěsí na své úřední desce. Podle § 172 odst. 2 správního řádu platí, že pokud návrh opatření obecné povahy (podle § 173 odst. 1 téhož zákona toto ustanovení platí i pro opatření obecné povahy) není možné vzhledem k rozsahu zveřejnit na úřední desce v úplném znění, pak
- „musí být na úřední desce uvedeno, o jaké opatření obecné povahy jde, čímž zájmů se přímo dotýká a kde a v jaké lhůtě se lze s návrhem seznámit. Úplné znění návrhu včetně odůvodnění však musí být i v takovém případě zveřejněno způsobem umožňujícím dálkový přístup.“*
85. Dále podle § 25 odst. 2 správního řádu platí, že doručení veřejnou vyhláškou se provede tak, že písemnost, popřípadě oznámení o možnosti převzít písemnost, se vyvěsí na úřední desce správního orgánu, který písemnost doručuje; na písemnosti se vyznačí den vyvěšení. Písemnost nebo oznámení se zveřejní též způsobem umožňujícím dálkový přístup. Patnáctým dnem po vyvěšení se písemnost považuje za doručenou, byla-li v této lhůtě splněna i povinnost podle věty druhé.
86. Navíc z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 1. 2021, č. j. 2 As 320/2019-66, na který odkazoval navrhovatel, nevyplývá, že by nebylo možné způsobem, jak to učinil odpůrce, opatření obecné povahy zveřejnit. Ve zmíněné věci Nejvyšší správní soud pouze uvedl, že:
- „[p]rávě proto, aby neurčité množství adresátů opatření obecné povahy mohlo mít právní jistotu o tom, jaká konkrétní právní regulace aktuálně platí a je pro ně závazná, je nezbytné, aby se stala účinnou pouze taková norma, která byla jejím adresátům zveřejněna na základě zákonem jasně stanovených pravidel, s nimiž se mohl každý seznámit a na jejichž respektování se mohl spolehnout; musí se tak tedy stát výhradně objektivně daným a předem předvídaným procesním postupem. Jestliže přitom na okamžik vyvěšení veřejné vyhlášky orgánu vydávajícího opatření obecné povahy je navázána jeho účinnost (nastává po uplynutí stanovené lhůty běžící právě od tohoto úkonu), pak jeho neuskutečnění nelze sanovat, i kdyby to bylo motivováno nejlepšími úmysly.“*
87. Závěry přijaté v tomto rozsudku soud nikterak nezlehčuje. Je však třeba si uvědomit, že v něm řešená situace byla odlišná oproti nyní řešené věci. Nejvyšší správní soud projednával případ, ve kterém nebylo zřejmé, zda byla vyhláška oznamující vydání opatření obecné povahy vůbec vydána a vyvěšena. V tomto případě takové pochybnosti nevyvstaly.

Shodu s prvopisem potvrzuje P. H.

88. Přílehlavý na nyní projednávanou věc je rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 10. 2022, č. j. 8 As 147/2020-53 (body 14-19), kde Nejvyšší správní soud vyslovil závěr, že možnost uveřejnit na úřední desce ve zkráceném znění i samotné opatření obecné povahy lze dovodit z § 25 odst. 2 věty první správního řádu, která předpokládá možnost vyvěšení písemnosti či oznámení o možnosti takovou písemnost převzít. Ve prospěch tohoto závěru se již v minulosti vyjádřil i rozšířený senát NSS (viz bod 40 usnesení rozšířeného senátu ze dne 6. 3. 2012, č. j. 9 Ao 7/2011-489, č. 2606/2012 Sb. NSS), který dovodil, že:

„se při vydávání zásad územního rozvoje neuplatní ani § 20 odst. 2 stavebního zákona, na základě něhož, je-li písemnost velkého rozsahu, nemusí správní orgán zveřejňovat celý obsah písemnosti, ale postačí, pokud vyvěsí na úřední desce a zveřejní způsobem umožňujícím dálkový přístup pouze oznámení se základními údaji o jejím obsahu s uvedením, kdy a kde je možné do písemnosti nahlédnout. K témuž závěru o způsobu zveřejnění zásad územního rozvoje je však nutné dospět na základě § 25 odst. 2 věty první správního řádu.“

89. V nyní projednávaném případě byla změna ÚPmB 2024 oznámena vyhláškou OÚPR a vyvěšena na úřední desce po dobu patnácti dnů. Navrhovatel má pravdu v tom, že dokumenty zveřejňované vyhláškou OÚPR, byly zveřejněny odděleně. Nicméně takový postup není *a priori* nezákonný, pokud jsou dodržena výše uvedená ustanovení správního řádu.
90. Z výše uvedených zákonných pravidel platných pro oznamování opatření obecné povahy lze dovodit, že opatření obecné povahy je možné považovat za účinné, pokud bylo platně oznámeno, což mohlo být učiněno i způsobem, že přílohy vyhlášky i samotné změny byly zveřejněny odděleně. Správní řád totiž akceptuje možnost, že se vzhledem k rozsahu přílohy opatření obecné povahy zveřejní odděleně. Musí být splněna podmínka, že na úřední desce musí být uvedeno, o jaké opatření obecné povahy jde, čímž zájmů se přímo dotýká a kde a v jaké lhůtě se lze s návrhem seznámit. Smyslem zákonných pravidel pro zveřejňování je zajistit informovanost veřejnosti a srozumitelnost rozhodování na úseku územního plánování.
91. Vzhledem k tomu, že vyhláška OÚPR v sobě obsahovala jednoznačný odkaz na webové stránky, kde se veškeré změny i úplné znění ÚPmB nachází, nezpůsoboval tento způsob zveřejnění nesrozumitelnost a nejednoznačnost přijatých změn. Kliknutí na odkaz ve vyhlášce přesměrovalo čtenáře na webové stránky odpůrce, kde se nachází jak úplné znění ÚPmB, tak změna ÚPmB 2024 plánu v celém rozsahu.
92. Navíc z vyhlášky OÚPR bylo patrné, jaké změny se týká, neboť v ní byl uveden přímo odkaz na celý obsah provedených změn a zároveň jmenovala přijaté změny a odkázala jednořádkovým internetovým odkazem na jejich obsah, který byl zveřejněn způsobem umožňujícím dálkový přístup. Uvádělo se v ní také, kde je možné se s obsahem opatření obecné povahy seznámit, protože výslovně zmiňovala, že změna ÚPmB 2024 včetně dokladů o jejím pořízení bude po nabytí účinnosti k nahlédnutí na OÚPR a na webových stránkách odpůrce.
93. Ve vyhlášce OÚPR byl tedy uveden internetový odkaz, na kterém jsou k nahlédnutí „stavebním zákonem předepsané dokumenty, které jsou nedílnou součástí této vyhlášky.“ Tento odkaz na webové stránky odpůrce do rubriky *Vydané změny ÚPmB formou Opatření obecné povahy* je jednoznačnou formou, jak navázat přílohy velkého rozsahu na vydanou vyhlášku. Pouze jedním kliknutím tak bylo možné nahlédnout do dokumentů, které mají

být přílohou vyhlášky. Ze změny ÚPmB 2024 je zcela zřejmé, jaké přílohy jsou její součástí (viz str. 1-2 textové části). Internetový odkaz uvedený ve vyhlášce odkazuje na přílohu č. 3 (Vyhodnocení stanovisek dotčených orgánů) a přílohu č. 4 (Rozhodnutí o námitkách) i přílohu 5 (Vyhodnocení připomínek k návrhu změny územního plánu).

94. Je tedy sice pravdou, že samotná vyhláška OÚPR konkrétně seznam příloh jednoznačně nestanoví, nicméně odkaz v ní uvedený na dané přílohy odkazuje a obsah napadeného opatření obecné povahy je jednoznačně vymezuje. Nelze tedy pochybovat o tom, jaké přílohy jsou součástí vydaného opatření obecné povahy, a to i přesto, že nejsou uvedeny přímo ve vyhlášce OÚPR, ale pouze v opatření obecné povahy a jejich zjištění vyžaduje „pár kliknutí“. Není proto nezákonným postupem, pokud je vyhláška řádně oznámena a vyvěšena na úřední desce, přičemž je z ní patrné, jakých změn se týká a kde je možné se seznámit se změnami. Tyto podmínky byly v daném případě splněny.
95. Další výtkou navrhovatel upozornil na to, že spolu se změnami územního plánu je třeba současně zveřejnit i úplné znění územního plánu po vydané změně. Podle § 55 odst. 7 stavebního zákona platí, že změnu územního plánu včetně změny pořizované zkráceným postupem a úplné znění územního plánu po této změně obec doručí veřejnou vyhláškou. Dnem doručení změny územního plánu a úplného znění nabývá změna účinnosti.
96. Podle § 173 odst. 1 věta druhá správního řádu nabývá opatření obecné povahy účinnosti patnáctým dnem po dni vyvěšení veřejné vyhlášky. Změna územního plánu tedy měla být oznámena (doručena) veřejnou vyhláškou obce. Způsob doručení veřejnou vyhláškou se podle § 25 odst. 2 správního řádu provádí tak, že se písemnost vyvěsí na úřední desce orgánu, který písemnost doručuje, přičemž z výše uvedeného textu vyplynulo, že kompletní obsah opatření obecné povahy nemusí být zveřejněn na úřední desce, ale postačí, pokud k němu byl umožněn dálkový přístup.
97. Jak již soud vysvětloval, pravidlo obsažené v § 55 odst. 7 stavebního zákona bylo zavedeno zákonem č. 225/2017 Sb. (tehdy do § 55c stavebního zákona), což bylo odůvodněno takto:

„Oproti stavu před novelou bude nabytí účinnosti změny územního plánu (pořizované klasickým způsobem i zkráceným postupem) vázáno také na doručení úplného znění územního plánu po jeho změně. Úplné znění je nezbytným podkladem pro rozhodování a pro pořizování budoucí další změny územního plánu. Současná povinnost zpracovat právní stav po změně územního plánu, která je bez sankčních opatření, není naplňována a pro úřad, který rozhoduje nebo pořizuje další změnu, je po sérii změn územního plánu stav zcela nepřehledný.“
98. Nová úprava nahradila předchozí právní regulaci (obsaženou rovněž v § 55 odst. 5 stavebního zákona ve znění účinném do 31. 12. 2017), podle které měl pořizovatel pro obec zajistit vyhotovení územního plánu zahrnujícího právní stav po vydání jeho změny a toto vyhotovení opatřit záznamem o účinnosti. Navrhovatel má tedy pravdu, že zveřejnění úplného znění územního plánu je vázáno na nabytí účinnosti změny. Primárním účelem zveřejnění jak samotné změny, tak i aktuálního znění územního plánu, je přitom seznámení veřejnosti s územním plánem v nejaktuálnější podobě.
99. Tuto skutečnost odpůrce splnil, pokud vyhláškou OÚPR oznámil vydání změny ÚPmB 2024. Odkaz uvedený ve vyhlášce OÚPR obsahoval přesměrování na všechny jednotlivé přijaté změny a zároveň na celé znění ÚPmB po jejich přijetí. Změna ÚPmB 2024 navíc zcela jednoznačně a přehledně zapracovává v příloze č. 1 textový popis změn, který je detailně

Shodu s prvopisem potvrzuje P. H.

zpracován do grafické podoby v úplném znění. Je tak zcela zřejmé, jaké změny byly přijaty, přičemž tyto změny jsou zpracovány do úplného znění, které je dostupné na webových stránkách odpůrce.

100. Ohledně časové synchronizace opatření obecné povahy a úplného znění ÚPmB nevyvstaly taktéž žádné pochybnosti, neboť z ničeho nevyplynulo, že by odkaz na požadované dokumenty uvedený ve vyhlášce OÚPR nebyl funkční. Navrhovatel ani nebrojil proti tomu, že by snad v čase vyvěšení vyhlášky OÚPR odkaz uvedený v ní nebyl funkční, či že by dokumenty byly jakkoliv v jeho částech pozměněné.
101. Soud rovněž nepřisvědčil navrhovateli, že by úplné znění nebylo „úplné“, a to z důvodu, že změny přijaté před účinností stavebního zákona nebyly zahrnuty ve vyhlášce č. 2/2004 – tedy v ÚPmB. Z vyhlášky č. 2/2004 plyne, že tato vyhláška zrušila vyhlášku č. 16/1994, kterou se vyhlásily závazné části ÚPmB, přičemž některé části ÚPmB byly změněny právě přílohami č. 3 až 14, které jsou uvedeny ve znění vyhlášky č. 8/2003, která obsahuje cca 30 příloh.
102. Je pravdou, že ÚPmB je ve znění *srpen 2024* jako úplné znění koncipován tak, že v textové části je obsažen seznam změn, tedy seznam opatření obecné povahy vydaných k vyhlášení změn. Obsah těchto změn je ovšem v jednotlivých vyjmenovaných opatřeních obecné povahy, které jsou lehce dohledatelné na webových stránkách odpůrce. A nadto, což je rozhodující, jsou všechny přijaté změny zavedeny do výkresů, které jsou rovněž dostupné na webových stránkách jako úplné znění ÚPmB.
103. Navrhovatel proto nemá pravdu, že v této výše popsané podobě není ÚPmB v úplném znění. Přehlednější by samozřejmě bylo, kdyby do textové části úplného znění ÚPmB byly změny přímo zpracovány, nicméně vyhláška č. 2/2004 ve verzi *srpen 2024* zachycuje úplné znění ÚPmB jednoznačně, neboť jsou v ní vyjmenovány všechny vyhlášky, kterými byly vyhlášeny všechny provedené změny v průběhu let 2005 až 2024.
104. Hlavním cílem zveřejnění aktuálního územního plánu je, aby při pořizování změny bylo jednoznačné, k jakým změnám oproti původnímu stavu dochází. To bylo za daných okolností splněno. Není potřeba jeden konzistentní dokument, jak tvrdí navrhovatel, přestože by přehlednosti jistě přispěl. Důvodem pro zrušení změny územního plánu však nemůže být skutečnost, že změny územního plánu jsou zmíněny pouze svými názvy, což vytváří seznam vydaných opatření obecné povahy, které zavádí změny v územním plánu. V konečném důsledku je rozhodující, že změny jsou popsány v jednotlivých opatřeních obecné povahy o přijatých změnách, které jsou dostupné na webových stránkách odpůrce a v textové části ÚPmB je na ně odkazováno. V grafické části územního plánu jsou přitom všechny změny jednoznačně zpracovány.
105. Navíc přehlednosti přispívá, že ve změně ÚPmB 2024 je obsažena verze ÚPmB s vyznačením změn barevně odlišitelnými oproti původnímu návrhu. Takový postup je zcela akceptovatelný, neboť veřejnosti nezakládá pochybnosti o platném znění ÚPmB, a to především proto, že grafická část v úplném znění zpracovává všechny změny a je zcela přehledná a dostupná na webových stránkách odpůrce. Rozhodující kritérium je v posouzení předmětné námitky srozumitelnost a určitost přijatých změn za účelem zachování jistého standardu přehlednosti pro veřejnost, o čemž soudu nevyvstaly významné pochybnosti.

106. Pokud navrhovatel namítal též nesprávnou strukturu úplného znění ÚPmB, lze k tomu dodat následující. Podle § 2 odst. 2 vyhlášky č. 500/2006 Sb. platí, že:

„[ú]plné znění územně plánovací dokumentace obsahuje textovou a grafickou část územně plánovací dokumentace, ve znění platném po aktualizaci zásad územního rozvoje, změně územního plánu nebo regulačního plánu, a z odůvodnění koordinační výkres celého území kraje nebo celého území obce anebo celé plochy řešené regulačním plánem.“

V příloze č. 7 této vyhlášky je dále uvedeno, jaké skutečnosti má územní plán obsahovat. Prováděcí předpis nicméně neřeší obsah úplného znění územního plánu tak, jak požaduje navrhovatel. Zcela v daném kontextu postačí, že opatření obecné povahy, které zavádí změnu, tyto změny důsledně popisuje a v úplném znění jsou v textové části zmíněny názvy změn, přičemž v grafické části jsou změny přímo zapracovány. Je zcela zřejmé, že se čtenář dozví v textu vše potřebné.

107. Zvláštností je původní vyhláška č. 16/1994 s ÚPmB, která byla novelizována cca 26x a má celkem 30 příloh (ve znění vyhlášky č. 8/2003). Tyto změny, resp. vyhlášky o provedených změnách platné úplné znění ÚPmB nezmiňuje. Nicméně jsou dohledatelné v jednotlivých opatřeních obecné povahy o provedených změnách (viz vyhláška č. 8/2003) a text platného ÚPmB z úsporných důvodů neuvádí staré změny, přijaté před účinností stavebního zákona. To však na aktuálnosti úplného znění ÚPmB plánu nic nesnižuje, neboť ve vyhlášce č. 8/2003 jsou všechna stará opatření obecné povahy zavádějící změny uvedena. Soudu navíc nepřísluší hodnotit postup zveřejňování starých změn v řízení o návrhu na zrušení změny ÚPmB 2024.

108. Co se týče anonymizace Přílohy č. 5 svazku 2 odůvodnění změny ÚPmB 2024, soud k tomu pouze konstatuje, že provedená anonymizace přílohy nemůže za daných okolností vést ke zrušení opatření obecné povahy. Součástí spisu je neanonymizované znění a navrhovatel neupřesnil, jakým způsobem (natož s jakou intenzitou) anonymizace přílohy č. 5 přesně zasáhla negativním způsobem do jeho práv. V tomto ohledu soud neshledal žádné pochybení odpůrce. Navíc parcelní čísla, kterých se námitka týká, anonymizovaná nejsou, jde o pouze o osobní údaje podatele. Taková anonymizace nemůže do práv navrhovatele, či široké veřejnosti, zasáhnout, neboť ze skutkových okolností z uvedené přílohy je zcela zřejmé, čeho se připomínka týká.

V. 3. Dohodovací řízení v souvislosti se změnou ÚPmB 2024 proběhlo

a. Shrnutí návrhového bodu

109. Z rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 25. 11. 2014, č. j. 64 A 5/2014-171, podle navrhovatele plyne, že § 130 písm. g) zákona o obcích vyžaduje participaci městských částí při projednání územně plánovací dokumentace. Tento rozsudek potvrdil rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 12. 2015, č. j. 3 As 251/2014-40. Pominutí stanoviska městské části podle těchto rozsudků nepochybně znamená závažnou procesní vadu, kterou již poté nelze nijak překonat. Otázkou dohodovacího řízení se zabýval i Ústavní soud v nálezu III. ÚS 709/19 ze dne 12. 5. 2020.

110. Podle navrhovatele v rozporu s touto judikaturou k připomínkám městské části Brno-Kníničky, (které zahrnují i námitky navrhovatele), neproběhlo dohodovací jednání požadované obecně závaznou vyhláškou odpůrce č. 20/2001, kterou se vydává Statut města Brna („SmB“). Došlo proto k vážné právní vadě, která odůvodňuje zrušení nejen změny Shodu s prvopisem potvrzuje P. H.

B165, ale i zrušení celé změny ÚPmB 2024. Bez provedení dohodovacího řízení ke všem připomínkám městských částí, kterým nebylo ze strany pořizovatele návrhu vyhověno, nebylo možno při respektování SmB předložit návrh změny ÚPmB zastupitelstvu odpůrce. To se však protiprávně stalo. Informace o tomto neprovedeném dohodovacím řízení byla v materiálu pro zastupitelstvo neoprávněně zamlčena.

111. SmB v čl. 3 odst. 2 písm. b) uvádí:

„Zastupitelstvu města Brna je vyhrazeno: ... b) vydávat územní plán a regulační plány opatření obecné povahy, a to po projednání v samosprávných orgánech městských částí, jejichž území je předmětnou územně plánovací dokumentací řešeno, ve smyslu čl. 18 odst. 1 písm. c) tohoto Statutu; v případě uplatnění nesouhlasné připomínky až na základě dohodovacího řízení“.

Rada města nemá v čl. 3 nijak specificky dānu pravomoc v procesech územního plánování.

112. Městská část Brno-Kníničky podala připomínky ve lhůtě stanovené stavebním zákonem. Určený zastupitel odpůrce byl zjevně pořizovatelem změny ÚPmB 2024 informován, že její pořizovatel odůvodněně navrhuje zamítnutí některých připomínek podaných městskými částmi. Dne 16. 5. 2024 zaslala asistentka uvolněného člena Rady města Brna („RmB“) v roli určeného zastupitele k pořizování změny ÚPmB 2024 e-mailovou zprāvu celkem 15 starostkām a starostům městských částí Brna s pozvánkou na jednání RmB dne 22. 5. 2024, kde se ke změně ÚPmB 2024 měl projednávat bod „způsob a výsledky zohlednění zájmů městských částí na základě vyhodnocení uplatněných nesouhlasných připomínek.“ Toto oznāmení nezmínilo, že se jedná o dohodovací řízení, nicméně starostka městské části Brno-Kníničky záměr jednání takto (sprāvně) vyhodnotila.

113. OÚPR k tomuto bodu připravoval materiál, o jehož obsahu se na RmB města mělo jednat. Bez tohoto materiálu nebylo pro městskou část možné kvalifikovaně konat a vyvracet nesprāvné závěry předložené RmB od OÚPR. Starostka městské části Brno-Kníničky proto dne 20. 5. 2024 požádala o zaslání podkladů pro jednání přímo se týkājících této městské části. Odkazovala i na starostu Chrlic, který žádal o totéž. Dotyčná asistentka e-mailem odpověděla, tvrdila, že v e-mailu podklady zaslala, ale v příloze je reálně nepřipojila. Poskytla pouze tabulku s označením dílčích změn, ke kterým byly městskými částmi (údajně) podány nesouhlasné připomínky. V tabulce byly odkazy na schválené obsahy (zadání) těchto dílčích změn ÚPmB. Dále byly uvedeny odkazy na dokumenty zveřejněné na počátku veřejného projednávání v prosinci předchozího roku. Všechno to byly informace, které byly městským částem dobře známé, na které městské části reagovaly před řadou měsíců svými připomínkami, a nebyly to podklady vypracované pořizovatelem konkrétně pro jednání.

114. Z e-mailu s krátkým seznamem připomínek k dohodování je navíc zjevné, že se nejednalo o všechny připomínky městských částí, kde OÚPR z role pořizovatele navrhl připomínkām městských částí nevyhovět, ale pouze ty, které podle něj obsahovaly tzv. „výslovný nesouhlas“. Tento přístup odboru nemá oporu v zákoně, protože zákon nerozlišuje mezi připomínkou a připomínkou obsahující slovní spojení, že se jedná o „výslovný nesouhlas“.

115. Následně asistentka radního zaslala e-mail ze dne 21. 5. 2024 s „doplňujícími informacemi“: Kompletní materiál ke změně ÚPmB 2024 se podle ní měl předklādat na schůzi RmB dne 12. 6. 2024 a následně na jednání zastupitelstva odpůrce dne 18. 6. 2024. Pouze pro orientační přehled uvedla tyto informace:

Shodu s prvopisem potvrzuje P. H.

„Celkový počet řešených změn – 150, Veřejné projednání – navržena změna územního plánu – 122, Veřejné projednání – beze změny – 28, Návrh opatření obecné povahy – navržena změna územního plánu – 106, Návrh opatření obecné povahy – beze změny – 26, Ukončení pořizované změny po projednání – 18.“

Obě výše uvedená sdělení od asistentky radního byla evidentně nevyhověním žádosti starostky městské části Brno-Kníničky. Odpověď dotyčného radního tedy neumožňovala starostce městské části Brno-Kníničky se kvalifikovaně připravit na jednání v rámci svolaného jednání RmB a hájit tam zájmy občanů městské části.

116. Musí se dodržovat „princip rovnosti zbraní“ a rovnosti stran. Podklad vypracovaný státní správou měl být v dostatečném předstihu před jednáním předložen k prostudování jak samosprávě města, tak samosprávám městských částí. Pokud ke konci pracovní doby dne 21. 5. 2024 nebyly podklady jednání poskytnuty, nezbylo starostce městské části nic jiného, než aby oslovila e-mailem přímo primátorku. V e-mailové zprávě (v kopii zaslané i dotyčnému radnímu, sekretariátu primátorky a asistentce dotyčného radního) odůvodněně požádala o zajištění nápravy a svolání dohodovacího řízení, jakmile bude vyjasněna právní situace a městské části budou poskytnuty dokumenty s návrhem OÚPR. K tomuto e-mailovému sdělení starostka přiložila dokument adresovaný primátorce, datovaný dne 21. 5. 2024, č. j. MCBKNI/00788/2024, a nadepsaný *Oznámení o konání dohodovacího řízení v rámci jednání Rady města Brna – k zásadní právní vadě ve vztahu k návrhu změny B165_p154_22 v k.ú. Brno-Kníničky (nemožnost vydávat žádné změny k současnému ÚPmB)*.
117. Reagoval např. i starosta městské části Chrlice, který 22. 5. 2024 ještě před zahájením jednání RmB zaslal e-mail dotyčnému radnímu, kde k připojenému e-mailu starostky městské části Brno-Kníničky uvedl, že také požaduje podklady, které se týkají dané městské části. Avizoval, že po jejich doručení a vyjasnění situace by se rád dohodovacího řízení zúčastnil. Daného dne se ale s omluvou nemohl zúčastnit a žádal náhradní termín po vyjasnění nedostatků popsanych starostkou městské části Brno-Kníničky. Byl to třetí e-mail starosty Chrlic. Požadované podklady však nebyly k žádosti městské části Brno-Kníničky poskytnuty a dohodovací řízení se v náhradním termínu nekonalo.
118. Navrhovatel proto požádal MMB o kopii korespondence k dohodovacímu řízení. Nebyl mu vydán žádný dokument, který by dokládal, že by takové řízení v náhradním termínu bylo svoláno s městskou částí Chrlice. Toto jednání nebylo tedy zřejmě svoláno i přes explicitně použitou formulaci „omlouvám se“ v e-mailu starosty Chrlic. Tuto zdánlivou maličkost navrhovatel uvádí proto, že se o městské části Brno-Kníničky následně tvrdilo, že se neomluvila.
119. Na základě uvedené žádosti o informace navrhovatel dne 17. 6. 2024 obdržel materiál k bodu jednání RmB o dohodovacím řízení, ze kterého plyne, že tento materiál požadovaný městskými částmi Brno-Kníničky a Brno-Chrlice byl dokončen a schválen již dne 16. 5. 2024. Nelze tvrdit, že pro RmB nebyl časový prostor pro svolání dohodovacího řízení v náhradním termínu, tj. po vydání předmětného podkladu k jednání a po objasnění právního statutu dohodovacího jednání. Ostatně dva týdny od původně svolaného dohodovacího řízení se dne 5. 6. 2024 konalo separátní dohodovací jednání s městskou částí Brno-střed. Nelze přehlédnout, že městská část Brno-střed je „domovskou“ městskou částí dotyčného radního odpovědného za portfolio územního plánování.

120. V materiálu pro bod zasedání zastupitelstva odpůrce k vydání změny ÚPmB 2024 se uvádí neúplná informace, že pořizovatel ve spolupráci s určeným zastupitelem a zpracovatelem podle čl. 3 odst. 2 písm. b) SmB spolupracoval na dohodovacích řízeních určeného zastupitele s těmi městskými částmi, které vyjádřily nesouhlas s návrhy jednotlivých změn. Není zde ani zmínka o tom, že dohodovací řízení s městskými částmi Brno-Kníničky a Brno-Chrlice neproběhlo, ač tyto městské části písemně potvrdily, že se chtějí dohodovacího řízení zúčastnit, nicméně odůvodněně požadovaly podklady a objasnění právních otázek odpůrcem, což se do dne předmětného zasedání zastupitelstva nestalo. Zastupitelstvo obdrželo návrh změny ÚPmB, kde se zamlčelo, že tento návrh nebyl v dohodovacím řízení projednán minimálně se dvěma městskými částmi. Takový dokument byl nezpůsobilý k hlasování. To je důvodem ke zrušení nejen změny B165, ale celé změny ÚPmB 2024.
121. Primátorka města reagovala písemnou formou dne 18. 6. 2024 odpoledne, tj. v den vydání změny ÚPmB 2024 zastupitelstvem. V tomto sdělení je řada zavádějících tvrzení včetně toho, že se na dohodovací řízení dne 22. 5. 2024 žádný zástupce městské části Brno-Kníničky bez omluvy nedostavil. Ve sdělení primátorky města se uvedeno, že:
- „z pozice určeného zastupitele probíhala v období ode dne 15. 2. 2024 do dne 29. 2. 2024 neformální jednání se zástupci jednotlivých MČ (nad rámec postupu, který stanovuje Statut), které uplatnily nesouhlasné připomínky k jednotlivým projednávaným změnám.“
122. Navrhovatel se domnívá, že právní předpisem předpokládané dohodovací řízení nelze nahradit nějakým neformálním jednáním. Pokud jednání mělo mít aspoň nějaký procesní význam, pak z něj měl být svolavatelem jednání pořízen záznam, tento odsouhlasen s účastníky jednání a založen do spisového materiálu k pořizované změně územního plánu. Takový záznam nebyl pořízen, přestože jej požadoval předseda územně-plánovací a dopravní komise městské části Kníničky (který je současně předsedou navrhovatele), jenž se předmětného neformálního jednání osobně účastnil. Na tomto neformálním jednání nebyly městskou částí (a navrhovatelem) podané námitky pořizovatelem a zpracovatelem změny územního plánu vyvráceny a předseda navrhovatele nabyl dojmu, že cílem svolaného neformálního jednání nebylo něco reálně řešit či snad dokonce vyřešit.
123. V rozporu se stavebním zákonem je i řada úkonů určeného zastupitele. K těmto postupům *ultra vires* patří také situace doložené v Příloze 2 odůvodnění změny ÚPmB 2024 s názvem *Tabulka – text Odůvodnění (změny vyloučené z řešení po projednání návrhu)*. Je zde uvedena řada dílčích změn, které byly součástí obsahu (zadání) pro změnu územního plánu schváleného zastupitelstvem odpůrce. Jako důvod, proč byly dílčí změny po projednání návrhu vyloučeny, je uvedeno, že příslušná městská část, na jejímž území má být změna územního plánu provedena, s předmětnou dílčí změnou prostě nesouhlasí (viz např. vyhodnocení připomínky pro dílčí změnu B7/22 pro městskou část Jundrov).
124. Podle navrhovatele má Zastupitelstvo města dispoziční právo se zadáním (obsahem) pořizované územně plánovací dokumentace, musí jej však uplatnit zákonným způsobem. Toto právo ale nemá určený zastupitel. Role určeného zastupitele je podle stavebního zákona konzultativní, není součástí státní správy, není nadřízený státní správě a nemůže rozhodovat místo zastupitelstva města. Pokud mělo dojít ke změně zadání (obsahu) pořizované územně plánovací dokumentace, bylo nutné, aby zastupitelstvo nejprve přijalo usnesení o změně zadání (obsahu) nebo usnesením schválilo pokyn podle stavebního řádu.

125. Jestliže státní správa konala bez takových usnesení zastupitelstva, pak se takový postup navenek jeví jako možné konání pod tlakem konkrétní osoby – určeného zastupitele. Pořizovatel postupoval za existence nepřijatelné tzv. „systémové podjatosti“. Takto pořízená územně plánovací dokumentace zatížená systémovou podjatostí je právně vadná a nesměla být předložena zastupitelstvu k hlasování o jejím vydání. Tvrzení o podnětu, který určený zastupitel uplatnil podle § 53 odst. 1 stavebního zákona, neobstojí před zákonem, neboť toto ustanovení nezná žádné právo „podnětu“ určeného zastupitele, tj. takového podnětu, který by byl *de facto* příkazem pořizovateli, aby na základě takového typu podnětu věcně rozhodovala.
126. V odůvodnění změny ÚPmB 2024 není doloženo, že by po dohodovacím jednání byly návrhy doručeny dotčeným orgánům a krajskému úřadu („KÚ“). Ustanovení § 53 odst. 1 stavebního zákona, věta poslední pak nelze vykládat tak, že se zastupitelstvo se dostalo „ze hry“, pokud po stanoviscích dotčených orgánů a KÚ *de facto* o změně obsahu pořizované územně plánovací dokumentace rozhodl bez dalšího „nějaký podnět“ určeného zastupitele. To by bylo zcela v rozporu se systematikou a dikcí stavebního zákona. Zadání (obsah) schválený usnesením zastupitelstva nemůže být z principu měněno jednou osobou. Lze ostatně odkázat na právní nepřijatelnost rozporu návrhu územně plánovací dokumentace se zadáním (obsahem).
127. Podle relevantní důvodové zprávy účast určeného zastupitele na vyhodnocení výsledků projednání zajišťuje vliv voleného orgánu na činnost pořizovatele v průběhu přípravy nejdůležitějších dílčích rozhodnutí, která ovlivňují podobu návrhu předkládaného zastupitelstvu. Dohodovací řízení však není úkonem popsáným ve stavebním zákoně a důsledky takového řízení nespádají pod dikci „vyhodnocení výsledků projednání“. Státní správa pak nesmí jednat jinak než v rámci zákona. Nemůže tedy *ultra vires* změnit zadání (obsahu) zastupitelstvem schváleného obsahu (zadání). Postupy podle statutu statutárního města (jednání mezi dvěma samosprávnými celky) tak jistě mohou proběhnout, ale způsob, jak se to promítne do pořizování a projednávání návrhu územně plánovací dokumentace musí plně respektovat systematiku a dikci stavebního zákona.
128. Státní správa také musí konat pouze odůvodněným a přezkoumatelným způsobem. Nesmí konat na základě „nesouhlasu“ městské části (to by znamenalo *právo veta* městské části) nebo podnětu určeného zastupitele, který si přisvojí názor městské části a její nesouhlas (to by znamenalo *právo veta* určeného zastupitele). Jediný právně správný postup je plné respektování zákonem daných oprávnění, tj. pokud na základě dohodovacího řízení města a městské části dojde k dohodě, že některá dílčí změna zahrnutá do zastupitelstvem schváleného zadání (obsahu) nemá být z vůle reprezentantů samosprávných celků dále sledována, pak tento závěr musí být ve formě návrhu předložen tomu orgánu, který je nadán dispozičním právem ke schválenému zadání (obsahu), tedy zastupitelstvu města, které zadání (obsah) původně schválilo. Pokud k tomu dojde, pak toto usnesení vykoná pořizovatel a postupuje se podle § 53 odst. 3 stavebního zákona.
129. V Příloze 2 odůvodnění změny ÚPmB 2024 se podnět určeného zastupitele týkal nejen dílčí změny B7/22, ale celkem 18 dílčích změn. Zúžení obsahu zadání (obsahu) schváleného zastupitelstvem bez věcného odůvodnění bylo zásadním a nepřijatelným ovlivněním procesu pořizování změny územního plánu. Postup na základě podnětů určeného zastupitele je postupem bez uvedení věcných důvodů. Toto zakládá i nepřezkoumatelnost změny ÚPmB 2024.

Shodu s prvopisem potvrzuje P. H.

130. Pokud by mělo dojít ke změnám návrhu územně plánovací dokumentace, tak to nelze provést bez dalšího, pouze úkonem zastupitelstva. Podle rozsudku Nejvyššího správního ze dne 30. 10. 2008, č. j. 9 Ao 2/2008-62, je povinností pořizovatele územního plánu nebo jeho změny zpracovat věcný obsah návrhu zadání tak, aby skutečně odpovídal navrhovaným změnám a umožňoval posouzení, zda bude nutné jej posoudit podle zákona o posuzování vlivů na životní prostředí [„zákon EIA“ – ten zahrnuje úpravu hodnocení vlivů koncepcí, jako jsou územně plánovací dokumentace, na životní prostředí („SEA“)]. To je další klíčový úkon, požadovaný v § 53 odst. 2 stavebního zákona (resp. *de facto* podle § 47 odst. 3 stavebního zákona), který musí být v případě změny zadání (obsahu) územně plánovací dokumentace proveden vedle výše citovaného postupu podle § 53 odst. 1 stavebního zákona.
131. Tak rozsáhlé změny oproti veřejně projednanému návrhu, ke kterým došlo pro návrh změny ÚPmB, nemohou být považovány za nepodstatné. Veřejné projednání muselo tedy být v souladu s § 53 odst. 3 stavebního zákona opakováno, což se nestalo. To je též závažnou právní vadou odůvodňující zrušení změny ÚPmB 2024 jako celku.

b. Shrnutí vyjádření odpůrce

132. Účelem dohodovacího řízení není pouze přezkoumání zákonnosti stanoviska dotčeného orgánu jeho nadřízeným orgánem, ale též posouzení přijatelnosti jiného řešení sporného prvku, které se odchyluje od návrhu územně plánovací dokumentace, jestliže možnost takového jiného řešení vyplývá z podkladů či předložených vyjádření.“ Starostka městské části Brno-Kníničky uplatnila dne 15. 1. 2024 své připomínky ke změně B165, která se pořizovala tzv. zkráceným postupem.
133. Následně (z pozice určeného zastupitele) probíhala v období od 15. 2. 2024 do 29. 2. 2024 neformální jednání se zástupci jednotlivých městských částí, které uplatnily nesouhlasné připomínky k jednotlivým projednávaným změnám. V rámci těchto jednání, kterých se účastnili i zástupci OÚPR a zástupci Kanceláře architekta města („KAM“) jako zpracovatele byla vedena diskuze k nesouhlasným připomínkám. Byly vyslechnuty důvody jednotlivých městských částí, které vedly k uplatnění nesouhlasných připomínek, a naopak byly městským částím sděleny důvody samosprávy města, popř. zpracovatele či pořizovatele v případech, ve kterých se k zájmům městských částí nedoporučuje přihlídnout. Tato jednání se vedla podle SmB v rámci participace na přípravě územně plánovací dokumentace i z důvodu poskytnutí shodného přístupu k informacím zástupcům jednotlivých městských částí. V rámci těchto „neformálních jednání“ je zachován? adekvátní časový prostor tak, aby se zástupci místní samosprávy mohli k problematickým bodům svých připomínek vyjádřit.
134. Městská část Brno-Kníničky byla prostřednictvím paní asistentky radního opakovaně vyzývána k domluvení konkrétního termínu tohoto neformálního jednání. Této možnosti nevyužila, a tudíž nebylo možné předem projednat návrh zohlednění jejích zájmů. Nelze se tak ztotožnit s tvrzením, že se tohoto neformálního jednání zúčastnil předseda územně-plánovací a dopravní komise dané městské části a že požadoval zápis z tohoto jednání.
135. Podle čl. 3 odst. 2 písm. b) SmB proběhne dohodovací řízení, pokud město prostřednictvím odboru územního plánování obdrží v rámci veřejného projednání nesouhlasnou připomínku městské části. Dohodovací řízení pak proběhne za účasti určeného zastupitele, starosty či jím pověřené osoby, pořizovatele a zpracovatele územně plánovací dokumentace. V případě sporu ohledně pořizované územně plánovací dokumentace rozhoduje s konečnou platností

zastupitelstvo, přičemž dohodovací jednání proběhne u dohodovacího orgánu, kterým je RmB, jejíž stanovisko má doporučující charakter pro rozhodování zastupitelstva ve věci vydání jednotlivých změn územního plánu.

136. Na dohodovací řízení byla pak z pozice radního pro územní plánování zaslána pozvánka dne 20. 5. 2024. Součástí této pozvánky byl soupis jednotlivých změn členěný podle konkrétních městských částí, u kterých pořizovatel eviduje výslovný nesouhlas nebo nesouhlasnou připomínku v rámci veřejného projednání změny ÚPmB, jež jsou předmětem dohodovacího řízení.
137. S názorem navrhovatele, že se dohodovací řízení na RmB nemohlo konat, neboť městská část, (resp. městské části) měla dopředu obdržet podklady s odůvodněním pozice města, se nelze ztotožnit. Tato povinnost ze SmB nevyplývá. Stejně tak z něho nevyplývá, že se dohodovací řízení nemůže konat bez účasti městské části. Dohodovací řízení se koná ke všem nesouhlasným připomínkám městských částí, nikoliv k těm, kterým nelze vyhovět. Z logiky stavebního zákona nelze městskou část, stejně jako žádného jiného aktéra, dopředu seznámit se způsobem vyhodnocení jeho podání do doby, dokud se s tímto vyhodnocením neztotožní zastupitelstvo obce, respektive dokud není zastupitelstvu obce předložen materiál obsahující právě toto vyhodnocení a které je spolu s materiálem zveřejněno. Nelze zasílat nehotové informace dopředu a v písemné podobě.
138. Právně vadná situace, na kterou v podání navrhovatel upozorňuje v judikatuře Nejvyššího správního soudu, v tomto případě nenastala. Dohodovací řízení k nesouhlasným připomínkám městské části Brno-Kníničky proběhlo. Ve věci řešené Nejvyšším správním soudem dohodovací řízení k dané změně ÚPmB vůbec neproběhlo, neboť nesouhlasná připomínka městské části Brno-Žabovřesky byla uplatněna špatně. Veškeré městské části obdržely dopisem ze dne 4. 12. 2023 od odpůrce důležité informace pro zástupce místní samosprávy ve vztahu k čl. 18 odst. 1 písm. c) SmB i formulace usnesení svých připomínek s upozorněním, že pouze v případě vyjádření výslovného nesouhlasu je vedeno dohodovací řízení na schůzi RmB. Městská část Brno-Kníničky prostřednictvím paní starostky takto formulovanou připomínku ke změně B165 podala. Nelze se tak ztotožnit s tvrzením, že se nemohla kvalifikovaně na dohodovací jednání připravit. Nesouhlasnou připomínku a důvod jejího uplatnění znala. RmB na dohodovacím jednání vyjádřila shodu či neshodu s nesouhlasem městské části.
139. Zástupce městské části Brno-Chrlice se z jednání řádně omluvil a nepřítomnost zástupce městské části při dohodovacím řízení nezakládá důvod k neprojednání materiálu. RmB materiál neodložila, omluvu nepřítomných přijala a projednala jej. RmB v rámci dohodovacího řízení, které bylo vedeno s městskou částí Brno-střed, vyhověla požadavku městské části Brno-střed o projednání nesouhlasné připomínky na později z důvodů, který byl pro RmB relevantní. Jedná se o odlišnou situaci. Paní starostka městské části Brno-Kníničky se z dohodovacího jednání neomluvila, nepřišla a pouze si kladla podmínky, za kterých na toto dohodovací řízení je ochotna přijít. Podmínky projednání jsou dány SmB a nikoliv svévolí jednotlivých zástupců městských částí.
140. Navrhovatel dále shledává v rozporu se stavebním zákonem i řadu úkonů určeného zastupitele. Nepopsal však nic, z čeho by plynulo, že činnost určeného zastupitele je v rozporu se stavebním zákonem. Spolupráce na vyhodnocení výsledků projednání určeného zastupitele podle stavebního zákona náleží, konkrétní způsob a forma součinnosti určeného

Shodu s prvopisem potvrzuje P. H.

zastupitele s pořizovatelem není stavebním zákonem blíže specifikována (např. ústním sdělením, společným jednáním, uplatněním prostřednictvím podnětu apod.).

141. Podstatné je, že na základě výsledků projednání s určeným zastupitelem pořizovatel zpracuje návrh rozhodnutí o námitkách a vyhodnocení připomínek, které již zohledňují řešení určeného zastupitele a toto si vzájemně odsouhlasí. To, že je určenému zastupiteli dána nezastupitelná úloha, aby se předešlo zamítnutí územního plánu či jeho změn až v závěru pořizování schvalujícím orgánem je zřejmá a logická. Novela stavebního zákona tuto úlohu již definuje jednoznačně – pokud nenastává rozpor s právními předpisy či rozpor s nadřazenou dokumentací či stanovisky dotčených a nadřízeného orgánu, pak je řešení určeného zastupitele pro pořizovatele rozhodující.
142. Pokud z výsledků projednání vyplynul požadavek na ukončení změny, pak je tento návrh předkládám zastupitelstvu k rozhodnutí. Pro takové rozhodnutí musí být schvalovacímu orgánu zpracováno výsledné opatření obecné povahy a připraven materiál. Jakým způsobem si určený zastupitel samosprávná řešení projedná se zástupci samosprávy v průběhu pořizování, je na jeho uvážení nebo je mu dána SmB.
143. Na základě výše uvedeného se tak nelze ztotožnit s tvrzením, že výsledky dohodovacího řízení s městskou částí nespádají do vyhodnocení výsledků projednání. Určený zastupitel žádné kroky v rozporu se stavebním zákonem nečinil. K roli určeného zastupitele se celkem podrobně věnuje odborná literatura. Forma spolupráce, ani váha hlasu jednotlivých subjektů, které do procesu územního plánování vstupují, nejsou ve stavebním zákoně nijak definovány. Úkoly mezi těmito subjekty nejsou v právní úpravě přesně rozhraničeny, proces vzniku a zpracování návrhu tedy nemá legislativou stanovená podrobnější vnitřní pravidla. Z díkce příslušných ustanovení stavebního zákona lze dovodit, že jedním z cílů spolupráce pořizovatele a určeného zastupitele je zjištění souladu s vůlí samosprávy, která předmětnou územně plánovací dokumentaci schvaluje.
144. Návrh obsahuje i pasáž věnující se vztahu mezi odpůrcem a městskými částmi. Odpůrce a jeho městské části nejsou dva rovnocenné samosprávné celky, městské části jsou pouze organizačními jednotkami odpůrce. V případě sporu ohledně pořizované územně plánovací dokumentace ve smyslu čl. 3 odst. 2 písm. b) SmB rozhoduje s konečnou platností zastupitelstvo odpůrce. Ve vztahu k otázce, že návrhy rozhodnutí o námitkách a vyhodnocení připomínek byly doručeny dotčeným orgánům, odpůrce zejména odkazuje na Přílohu č. 3 odůvodnění změny ÚPmB 2024, kde se uvádí, že:
- „pořizovatel vyhodnotil ve spolupráci s určeným zastupitelem výsledky projednání a Návrh rozhodnutí o námitkách a Návrh vyhodnocení připomínek dne 25. 3. 2024 doručil dotčeným orgánům a krajskému úřadu jako nadřízenému orgánu s výzvou k uplatnění stanovisek podle ust. § 53 odst. 1 stavebního zákona...”

Doklad o doručení výzvy k uplatnění stanovisek je součástí spisové dokumentace.

145. Z výsledků projednání mohou vyplynout úpravy dokumentace – podle druhu úprav pak odpůrce zvolí další postup. Pokud se jedná o nepodstatné úpravy, které míří do části odůvodnění, potom není nutné proces pořizování opakovat. Výsledkem projednání může být i návrh na ukončení změny. Není zřejmé, z jakých ustanovení stavebního zákona navrhovatel dovozuje, že každá změna územního plánu musí být ve výsledku vydána podle zadání. Zadání určuje, co se má změnou územního plánu prověřit, ale nemůže předurčovat

výsledek řešení. Výsledek řešení vyplývá z procesu pořizování a výsledků projednání, který je transparentně a přezkoumatelně doložen.

146. Kdyby výsledek projednání (negativní průkaz či jiné řešení) měl vždy zpětně vést zpět ke změně zadání, pak by takový proces pořizování byl zdoluhavý a nelogický, což legislativa pro tzv. „zkrácený postup“ nepředpokládá. Naopak každá pořizovaná změna územního plánu musí projít celým procesem, aby mohla být ukončena rozhodnutím zastupitelstva na základě výsledků projednání. Z dohodovacího jednání, resp. výsledků projednání s určeným zastupitelem může vyplynout i změna řešení, což ale v případě změn územního plánu nenastalo.
147. Výsledkem takového řešení by bylo opakované projednání, které nebylo vzhledem k časové koordinaci s novým územním plánem pro samosprávu přijatelné. Odpůrce nečinil žádné kroky, které by byly rozporné se zákonem, neboť žádné podněty určeným zastupitelem nebyly v rozporu s nadřazenou dokumentací, se stanovisky dotčených orgánů, nadřízeného orgánu či v rozporu s právními předpisy, a proto je bylo možné akceptovat. Každá změna územního plánu měla svůj obsah (zadání). Ukončením změn na základě výsledků projednání tak nemohlo fakticky dojít k podstatnému zúžení zadání. Nelze se ztotožnit s tvrzením, že součinnost s určeným zastupitelem není odůvodněná. Kdyby se zastupitelstvo s výsledky projednání či návrhem rozhodnutí o námitkách či s vyhodnocením připomínek neztotožnilo, pak by takový návrh nepřijalo a vrátilo jej zpět pořizovateli s pokyny k úpravě, což se však v daném případě nestalo.
148. O systémové podjatosti se pak dá hovořit tehdy, pokud úřední osoba územního samosprávného celku rozhoduje ve věci, která se byť jen nepřímou týká tohoto celku, a zároveň jsou u všech úředních osob jednoho správního orgánu dány pochybnosti o jejich nepodjatosti a tyto pochybnosti jsou dány právě z důvodu, že úřední osoby, které mají o věci rozhodovat, jsou v pracovněprávním či jiném obdobném poměru k obci, která je účastníkem správního řízení. Podjatost by mohla být spatřována v případech, ve kterých se jedná např. o úplatek od developera nebo ovlivňování vlivné osoby, jak má daný úředník o něčem (např. stavbě) rozhodnout. Vždy musí být prokázán nebo alespoň doložen důvodný předpoklad, že je daná osoba – úředník ovlivněn. S ohledem na judikaturu Ústavního soudu a Nejvyššího správního soudu má odpůrce tedy za to, že bylo prokázáno, že v dané situaci tedy nelze o systémové podjatosti vůbec uvažovat.

c. Hodnocení soudu

149. Ve vztahu k této námitce soud při jednání dne 20. 1. 2025 doplňoval dokazování. Nejprve provedl k důkazu veškerou relevantní e-mailovou korespondenci, kterou k důkazu navrhl navrhovatel. Z ní plyne, že dne 16. 5. 2024 ve 12:45 asistentka radního pro územní plánování pozvala starosty všech městských částí e-mailem (s předmětem *Účast na RMB – dohodovací řízení*) na jednání, které se mělo konat ve středu 22. 5. 2024 v 10:00 na brněnské Nové radnici.
150. V pondělí 20. 5. ve 12:54 napsal starosta městské části Brno-Chrlice asistentce radního (a v kopii všem ostatním adresátům původní pozvánky), jestli by mohl požádat o zaslání podkladů ke střeďečnímu jednání, ideálně ještě toho dne. K tomu se e-mailem ve 13:12 přidala i starostka městské části Brno-Kníničky. V 15:42 stejného dne asistentka radního odpověděla s tím, že zasílala podklady, přičemž v těle e-mailu byla tabulka se seznamem městských částí

a relevantních části změny ÚPmB 2024 včetně prokliknutelného odkazu na schválený obsah změny. V daném e-mailu se uvádí, že v případě dalších dotazů na upřesnění informací se lze obrátit telefonem či e-mailem na vedoucí oddělení pořizování územně plánovací dokumentace z OÚPR Ing. Janu Bartošovou.

151. Stále ještě v pondělí 20. 5. v 16:16 starosta městské části Brno-Chrlice odpověděl se žádostí o přesný návrh indexu podlažních ploch („IPP“) k relevantnímu bodu návrhu změny ÚPmB 2024 s tím, že právě IPP byl zdrojem problémů a rád by návrh IPP znal.
152. Dne 21. 5. v 7:45 asistentka radního odpověděla, že kompletní materiál návrhu změny ÚPmB bude předkládán až na schůzi RmB dne 12. 6. 2024 a následně na jednání zastupitelstva dne 18. 6. 2024. Uvedla pak několik statistických údajů o změně územního plánu (viz bod 115 výše).
153. Téhož dne v 16:08 zareagovala starostka městské části Brno-Kníničky v e-mailu, ve kterém jako primární adresátku uvedla primátorku. Uvedla, že považuje:

„povinnost provést dohodovací řízení za zásadní. Jak se však situace jeví, nevznikly pro to zatím podmínky. Podrobněji je věc doložena v přiloženém dokumentu, který Vám byl zaslán také datovou schránkou. 1. MČ se domnívá, že stávající ÚPmB neumožňuje jej měnit žádnými změnami - viz právní odůvodnění v přiloženém dokumentu. 2. MČ ani přes urgenci neobdržela podklady města k dohodovacímu řízení. (obdrželi jsme pouze rekapitulaci informací, na které MČ před řadou měsíců reagovala připomínkou s vyjádřením nesouhlasu s navrhovanou změnou ÚPmB). Ke konstruktivnímu a efektivnímu jednání dvou stran je nutné, aby obě strany měly před jednáním doloženy pozice obou stran. MČ svou pozici detailně formulovala v nesouhlasné připomínce. Město Brno nijak nereagovalo. Dohodovací řízení je právně závazné a není možné jej podceňovat. MČ Vás tak žádá o zajištění nápravy a svolání dohodovacího řízení, jakmile bude: ad 1) vyjasněna právní situace a ad 2) MČ budou poskytnuty dokumenty s návrhem pozice města.“

K e-mailu připojila rozsáhlou přílohu, ve které předkládá právní argumentaci namířenou vůči návrhu změny ÚPmB 2024.

154. Následně ve středu 22. 5. 2024 v 9:36 zaslal asistentce radního e-mail starosta městské části Brno-Chrlice, ve kterém uvedl:

„žádám o zaslání veškerých podkladů, které se vztahují ke změnám skupiny B.I. v katastru Brno-Chrlice (i žádosti o změnu UP). Po doručení všech podkladů a vyjasnění situace se rád zúčastním dohodovacího řízení za naši městskou část. Dnešního jednání se nezúčastním – omlouvám se, žádám aby jednání mezi MČ Brno-Chrlice a zástupci statutárního města Brna i se zástupci státní správy bylo řešeno v náhradním termínu po vyjasnění nedostatků popsanych v dopise paní starostky Ištvanové. Věřím, že veškeré nejasnosti se vyřeší a bude vyjasněn i právní rámec dohodovacích řízení.“

155. Navrhovatel poté předložil k důkazu e-mail ze dne 11. 6. 2024 od asistentky radního pro územní plánování adresovaný asistentce starostky městské části Brno-Maloměřice v reakci na dotaz této starostky, zda bude pro starosty, kteří se omluvili z jednání RmB dne 22. 5., stanoven nějaký nový termín. Asistentka radního odpověděla, že žádný náhradní termín nebude a dohodovací řízení je již skončeno.
156. Dne 18. 6. 2024 pak primátorka odpověděla starostce městské části Kníničky a předsedovi navrhovatele. V něm odkázala na připomínky městské části Brno-Kníničky ze dne 15. 1. 2024 vůči návrhu změny ÚPmB 2024. Poté dodala:

Shodu s prvopisem potvrzuje P. H.

„Následně z pozice určeného zastupitele probíhala v období od 15.2.2024 do 29.2. 2024 neformální jednání se zástupci jednotlivých MČ (nad rámec postupu, který stanovuje Statut), které uplatnily nesouhlasné připomínky k jednotlivým projednávaným změnám. V rámci těchto jednání, kterých se účastnili i zástupci OÚPR MMB a zástupci zpracovatele – Kanceláře architekta města, p.o. (KAM), byla vedena diskuse k nesouhlasným připomínkám. Byly vyslechnuty důvody MČ, které vedly k uplatnění nesouhlasné připomínky, a naopak byly MČ sděleny důvody samosprávy města, popř. zpracovatele či pořizovatele v případech, kdy se k zájmům městských částí nedoporučuje přihlídnout. Vaše MČ Brno-Kníničky byla prostřednictvím asistentky Martiny Válkové opakovaně vyzývána k domluvení konkrétního termínu tohoto neformálního jednání, přičemž jste této možnosti nevyužili a tudíž nebylo možné s Vámi předem projednat návrh zohlednění zájmů Vaší MČ.“

157.Primátorka dodala, že:

„součástí pozvánky (na jednání rady dne 22. 5. – pozn. soudu) byla rovněž informace, že v případě dalších dotazů na upřesnění informací je možné se obrátit s dotazem na Ing. Janu Bartošovou, vedoucí Oddělení pořizování ÚPD a ÚPP, OÚPR MMB (...). Této možnosti jste před dohodovacím řízením ze strany MČ Brno-Kníničky nevyužili. Dohodovací řízení bylo vedeno na R9/084. schůzi RMB dne 22.5.2024, kdy se žádný zástupce MČ Brno-Kníničky bez omluvy nedostavil. Podle analogického postupu k pravidlům a postupům pro dohodovací řízení v majetkových záležitostech města Brna (příloha č. 8 zápisu R3/159. schůze RMB, bod č. 40) pak nepřítomnost zástupce městské části při dohodovacím řízení nezakládá důvod k neprojednání materiálu. RMB tedy v rámci dohodovacího řízení za účasti přítomných vyjádřila shodu či neshodu, zda MČ v jejich nesouhlasné připomínce se má vyhovět. S Vaším názorem, že se dohodovací řízení na RMB nemohlo konat, neboť MČ měla dopředu obdržet podklady s odůvodněním pozice města, se nelze ztotožnit. Tato povinnost ze Statutu nevyplývá, stejně tak z něho nevyplývá, že se dohodovací řízení nemůže konat bez účasti MČ. Dohodovací řízení se koná ke všem nesouhlasným připomínkám MČ, nikoliv jen k těm, kterým nelze vyhovět. Z logiky stavebního zákona nelze MČ, stejně jako žádného jiného aktéra, dopředu seznámit se způsobem vyhodnocení jeho podání do doby, dokud se s tímto vyhodnocením neztotožní zastupitelstvo obce, respektive dokud není zastupitelstvu obce předložen materiál obsahující právě toto vyhodnocení a které je spolu s materiálem zveřejněno. Rovnost stran a zamezení diskriminace aktérů územního plánování je pro řádný proces nezpochybnitelným faktem. Z tohoto důvodu nelze zasílat nehotové informace dopředu a v písemné podobě.“

158.Důkazní návrhy měl i odpůrce. Šlo o záznamy z jednání OÚPR se zástupci jednotlivých městských částí, která probíhala ve dnech 15. 2. až 29. 2. 2024. Ke každému zápisu jsou připojeny připomínky té které městské části včetně výsledku jednání, které v mnohých případech končilo i vyhověním některým připomínkám. Všechna jednání se zúčastnil radní pro územní plánování Ing. arch. Petr Bořecký, Ing. Jana Bartošová a její kolegyně Ing. Jana Pelikánová. Ze seznamu všech jednání vyplývá, že se jich nezúčastnila městská část Brno-Starý Lískovec, u které je v kolonce poznámka uvedeno „souhlas“. A pak jen u městské části Brno-Kníničky, u které je v kolonce poznámka uvedeno: „nedomluven termín“.

159.S tím souvisí k důkazu provedené vyjádření asistentky radního pro územní plánování ze dne 15. 1. 2025, ve kterém uvedla, že nemůže doložit důkazy o svém jednání se starostkou městské části Brno-Kníničky, se kterou komunikovala telefonicky. Vždy zástupcům městské části volá, domluví se na konkrétní termín a až poté posílá pozvánku s daným termínem na e-mail. Co si tak pamatuje, tak starostce Brna-Kníniček volala minimálně třikrát, protože jí vždy řekla, že se jí žádný z termínů moc nehodí a musí se ještě domluvit s dalšími lidmi. Při posledním hovoru jí starostka řekla, že se jí žádný z nabízených termínů moc nehodí a

Shodu s prvopisem potvrzuje P. H.

navrhuje pozdější termín. Na to jí asistentka radního odpověděla, že jsou pouze tyto termíny a pozdější termín není možný. Pan radní už žádný další nepovolil.

160. Posledním důkazem k tomuto tématu byla *Pravidla a postup pro dohodovací řízení v majetkových záležitostech města Brna* (příloha č. 8 zápisu R3/159 schůze Rady města Brna; „pravidla pro dohodovací řízení v majetkových věcech“). Jde o šest krátkých ustanovení, ve kterých je krátce upraven postup a povinnosti účastníků dohodovacího řízení ve zmíněných majetkových záležitostech.
161. Podle bodu 1 pravidel pro dohodovací řízení v majetkových věcech je dohodovací řízení zahájeno obdržením zamítavého stanoviska městské části se zcizením nemovitostí z úrovně města. Podle bodu 2 platí, že materiál do RmB jako dohodovacího orgánu bude projednán v KM (komise majetková – pozn. soudu) RmB a odlišen od jiných materiálů do RmB v nadpisu. Součástí tohoto materiálu bude podrobné písemné zdůvodnění zamítavého stanoviska městské části, pokud bylo dodáno. Podle bodu 3 platí, že k jednání do dohodovacího orgánu prokazatelně pozve příslušný útvar MMB starosta dotčené městské části. Starosta může k jednání pověřit jiného zástupce samosprávy. Nepřítomnost zástupce městské části nezakládá důvod k neprojednání materiálu. Podle bodu 4 dohodovací orgán odloží materiál v případě nutnosti doplnění dalších stanovisek odborných útvarů města. Doplnující stanoviska budou zajištěna z úrovně města. Podle bodu 5 dohodovací orgán vyslechne argumenty městské části k projednávané dispozici s majetkem města a rozhodne o svém stanovisku k projednávanému materiálu hlasováním, dle pravidel pro hlasování a přijetí rozhodnutí příslušného orgánu. A podle bodu 6 stanovisko RmB jako dohodovacího orgánu má pro další projednávání v orgánech města doporučující charakter.
162. Výše opakovaně zmíněná použitelná právní úprava – § 130 písm. g) zákona o obcích a na něj navazující čl. 3 odst. 2 písm. b) s čl. 18 odst. 1 písm. c) SmB – vyžaduje, aby proběhlo dohodovací řízení, pokud město prostřednictvím OÚPR obdrží v rámci veřejného projednání nesouhlasnou připomínku městské části, přičemž v případě sporu ohledně pořizované územně plánovací dokumentace rozhoduje s konečnou platností zastupitelstvo. Lze přitom i v tomto kontextu vyjít z účelu dohodovacího řízení. Tím je podle soudu vytvoření určitého prostoru, kde si strany ve sporu vymění své názory na věc a pokusí se je vyřešit či nalézt shodu s tím, že pokud se nedohodnou, pak definitivně rozhodne právě zastupitelstvo.
163. Této úpravě i smyslu a účelu dohodovacího řízení bylo podle soudu dáno zadost. Městská část Brno-Kníničky podala nesouhlasnou připomínku. Následně tedy mělo proběhnout dohodovací řízení. Což se podle soudu stalo.
164. Soud předesílá, že by určitě bylo vhodné, aby byl přijat jednací řád pro dohodovací řízení v oblasti územního plánování. Dost možná by se tím předešlo jistým nesrovnalostem a nedorozuměním, ke kterým v této věci došlo. Vše by bylo předvídatelné a pravidla jasná. Analogicky použitá pravidla pro dohodovací řízení v majetkových věcech totiž v některých ohledech pro potřeby dohodovacího řízení v oblasti územního plánování úplně nesedí a nebylo předem jisté, jak budou v tomto jiném kontextu použita. Do budoucna by tedy určitě bylo žádoucí, aby jednací řád pro dohodovací řízení v oblasti územního plánování vznikl.
165. Soud chápe pojem dohodovacího řízení široce. Jinými slovy, dohodovací řízení nespočívalo jen v jednání RmB dne 22. 5. 2024. I podle analogicky použitých pravidel pro dohodovací řízení v majetkových věcech (bod 1) lze mít za to, že proces dohodovacího řízení spouští již Shodu s prvopisem potvrzuje P. H.

podání nesouhlasné připomínky městské části, zde tedy podání připomínky městské části Brno-Kníničky.

166. V měsíci únoru – tedy po podání nesouhlasných připomínek městských částí – se s nimi vedla „neformální jednání“. Ta již byla ve výše popsaném smyslu součástí široce chápaného dohodovacího řízení. Zúčastnil se ho kromě zástupkyň OÚPR vždy i příslušný radní jako zástupce dohodovacího orgánu. Městská část Brno-Kníničky se jich jako jediná z nesouhlasících městských částí nezúčastnila. Dostala přitom dostatečnou příležitost se jich zúčastnit. Asistentka radního se pokoušela se starostkou Brna-Kníniček najít vhodný termín, což se na rozdíl od všech ostatních nesouhlasících městských částí nepovedlo. Analogicky se zde dal použít bod 3 pravidel pro dohodovací řízení v majetkových věcech, v jehož smyslu byla starostka do dohodovacího řízení zvana. Městská část Brno-Kníničky si v této fázi přitom musela být vědoma, že se jí tím zužuje prostor pro možné jednání o její připomínce, což je důležitý kontext pro další dění.
167. Jednání RmB dne 22. 5. 2024 představovalo závěrečnou fázi dohodovacího řízení. V souvislosti s ním lze v kontextu předchozího přístupu městské části Brno-Kníničky spatřovat na její straně jistou nekonstruktivnost. Byť lze určitou neefektivnost komunikace vytknout i příslušnému radnímu (zaslání pozvánky necelý týden před jednáním, zasílání městským částem již známých podkladů a nezdůraznění, že pozvané městské části již nebudou mít jinou příležitost k účasti na dohodovacím řízení) či primátorky (odpověď na e-mail starostky městské části Brno-Kníničky až v den schválení změny ÚPmB 2024), tak podle soudu městské části Brno-Kníničky nic nebránilo – pokud nedostala včas informací o odročení či jiném termínu jednání –, aby se minimálně z opatrnosti její zástupce daného jednání zúčastnil. Jak plyne z bodu 3 pravidel pro dohodovací řízení v majetkových věcech, nepřítomnost zástupce městské části nezakládá důvod k neprojednání materiálu. Městská část Brno-Kníničky se také mohla po druhém e-mailu asistentky radního zkusit obrátit na Ing. Janu Bartošovou.
168. Pokud jde o názorový spor, zda měly městské části a s nimi i městská část Brno-Kníničky dostat před jednáním RmB podkladový materiál předkládaným radním pro územní plánování ze dne 16. 5. 2025 s návrhem zohlednění zájmů jednotlivých městských částí, který poté dostalo zastupitelstvo ke svému rozhodnutí, podle soudu nelze spatřovat nezákonnost v tom, že tento materiál nebyl městským částem poskytnut. Je to spíše otázkou přístupu ke vzájemným vztahům mezi městskými částmi a jednotlivými orgány města, zda radní chtěl či nechtěl definitivně „odkrýt karty“. Zákon či jiné použitelné předpisy tohle téma jednoduše nijak neupravují. Podobně nemá právní relevanci, že s jinou městskou částí (Brnem-střed) tato závěrečná fáze dohodovacího řízení proběhla v jiném termínu.
169. Lze tedy shrnout, že dohodovací řízení probíhalo a městská část Brno-Kníničky měla dostatečnou příležitost se ho také zúčastnit. Měla tedy lépe dbát o své zájmy, jejichž ochranu si vlastním přičiněním zkomplikovala. Tím se tato věc liší od věci řešené Nejvyšším správním soudem v rozsudku ze dne 2. 12. 2015, č. j. 3 As 251/2014-40, kde dohodovací řízení s dotčenou městskou částí vůbec neproběhlo, jak správně namítá odpůrce. Námitky navrhovatele, že neproběhlo dohodovací řízení, tedy nejsou důvodné.
170. Pokud jde o námitky týkající se konkrétních aktivit určeného zastupitele, tak soud souhlasí, že podobně jako u dohodovacího řízení nejde o otázku do detailu upravenou právem. Podle § 47 odst. 1 stavebního zákona platí, že na základě rozhodnutí zastupitelstva obce o pořízení

územního plánu, na základě územně analytických podkladů a s využitím doplňujících průzkumů a rozborů, pořizovatel *ve spolupráci s určeným zastupitelem* zpracuje návrh zadání územního plánu. Podle § 47 odst. 4 stavebního zákona pak na základě výsledků projednání pořizovatel *ve spolupráci s určeným zastupitelem* upraví návrh zadání a předloží jej ke schválení.

171. Ustanovení § 51 odst. 1 stavebního zákona následně stanoví, že pořizovatel *ve spolupráci s určeným zastupitelem* vyhodnotí výsledky projednání návrhu územního plánu a zajistí řešení případných rozporů. Ustanovení § 51 odst. 3 stavebního zákona dodává, že pokud dojde pořizovatel na základě výsledků projednání k závěru, že je potřebné pořídit nový návrh územního plánu, zpracuje *ve spolupráci s určeným zastupitelem* návrh pokynů pro jeho zpracování. Podle § 53 odst. 1 stavebního zákona pořizovatel *ve spolupráci s určeným zastupitelem* vyhodnotí výsledky projednání, zpracuje s ohledem na veřejné zájmy návrh rozhodnutí o námitkách a návrh vyhodnocení připomínek uplatněných k návrhu územního plánu. Podle § 55b odst. 7 stavebního zákona pak platí, že pokud návrh změny územního plánu obsahuje varianty řešení, pořizovatel *ve spolupráci s určeným zastupitelem* a projektantem na základě uplatněných stanovisek, popřípadě řešení rozporů, námitek a připomínek navrhne výběr nejvhodnější varianty, ostatní varianty zařadí do odůvodnění včetně informace, jaké k nim byly uplatněny stanoviska, námitky a připomínky. Stavební zákon tedy jen v uvedených případech klade *požadavek spolupráce s určeným zastupitelem*, její konkrétní podobu však samozřejmě neupravuje a ponechává ji na relevantních aktérech.
172. Jak vysvětluje komentářová literatura, účast určeného zastupitele zajišťuje vliv voleného orgánu na činnost pořizovatele v průběhu přípravy nejdůležitějších dílčích rozhodnutí, která ovlivňují podobu návrhu předkládaného zastupitelstvu. Je v souladu se smyslem a účelem tohoto institutu, jestliže určený zastupitel logicky nečiní taková dílčí rozhodnutí sám za sebe, ale předjednává a projednává tyto sporné otázky (interně) s volenými orgány samosprávy a předává je následně pořizovateli, a zajišťuje tak reálnou koordinaci státní správy (pořizovatel) a samosprávy. Forma spolupráce, ani váha hlasu určeného zastupitele není blíže stanovena (Doležalová, V. k § 47. In: Vávrová, E., Doležalová, V., Knecht, M., Zahumenská, V., Konečná, D., Humlíčková, P., Černín, K., Strakoš, J. *Stavební zákon: Praktický komentář*. [Systém ASPI]. Wolters Kluwer. ASPI_ID KO183_p12006CZ. Dostupné z: www.aspi.cz. ISSN 2336-517X.)
173. S ohledem na právě popsaný rámec pro činnost určeného zastupitele soud neshledává související námitky navrhovatele důvodnými. Nestalo se nic nezákonného. Forma spolupráce určeného zastupitele s pořizovatelem je z dobrých důvodů ponechána na jejich vlastních vztazích, praxi, zvyklostech a dalších mimoprávních faktorech. Pokud jde o úpravy mezi schváleným zadáním a návrhem změny územního plánu, které z toho vyplynuly (včetně judikatury, na níž navrhovatel odkazuje), tak si soud dovoluje odkázat na následnou kapitolu V. 4., kde blíže vysvětluje, že ani v tomto aspektu věci nedošlo k pochybení, jenž by mělo vliv na zákonnost napadené změny ÚPmB 2024

V. 4. Změny v návrhu změny B165 s obsahem zadání neodporují zákonu

a. Shrnutí návrhového bodu

174. Navrhovatel odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 10. 2008, č. j. 9 Ao 2/2008-62, podle kterého je nesoulad zadání změny územního plánu a skutečně prováděných změn důvodem pro vyslovení nezákonnosti. Požadavku na konkrétně Shodu s prvopisem potvrzuje P. H.

vymezený předmět opatření obecné povahy totiž podle něj nedostojí taková změna územního plánu, jejíž skutečný obsah neodpovídá navrženému zadání a z níž nelze s určitostí seznat, které části dosavadního územního plánu a v jakém rozsahu byly měněny. Je povinností pořizovatele územního plánu nebo jeho změny zpracovat věcný obsah návrhu zadání tak, aby skutečně odpovídal navrhovaným změnám a umožňoval posouzení, zda bude nutné jej posoudit dle zákona o posuzování vlivů na životní prostředí, a to jako koncepci či záměr.

175. Obsah změny územního plánu schválený zastupitelstvem odpůrce pro tuto změnu stanovil, že změna bude zahrnovat, a to pouze, „návrhovou ostatní zvláštní plochu N – zoologická zahrada“. Plošný rozměr změny byl vymezen graficky. Již z tohoto grafického znázornění je na první pohled zřejmé, že návrh je už jen i plošně významně odlišný od zastupitelstvem schváleného obsahu. Ve vypořádání připomínek pořizovatel uvedl:

„Je namítán nesoulad návrhu s obsahem změny jak z hlediska plošného, tak věcného. V průběhu zpracování návrhu změny došel zpracovatel ve spolupráci s pořizovatelem k závěru, že je potřeba řešit lokalitu komplexně tj. v celém rozsahu stabilizované smíšené plochy obchodu a služeb SO a koordinovat změnu tak, aby byla sladěna s návrhem NÚP (plocha veřejné vybavenosti s areálovou strukturou) a byl zároveň zajištěn přístup územím. Z vyhodnocení připomínky nevyplývají žádné požadavky pro úpravu návrhu změny.“

Postup popsany pořizovatelem ve vypořádání připomínek je tedy *de facto* přiznáním existence namítané právní vady.

176. Zpracovatel s pořizovatelem nejsou subjekty oprávněné měnit obsah (zadání) pořizované územně plánovací dokumentace. Dispozičním právem měnit obsah (zadání) územního plánu a jeho změn je nadáno pouze zastupitelstvo obce, a to buďto usnesením o změně obsahu (zadání) nebo usnesením o vydání pokynu dle stavebního zákona. Lze poukázat i na tabulku dokládající rozdíly mezi zadáním (obsahem) a návrhem předloženým k vydání zastupitelstvu, a to na úrovni (vypuštění) celých dílčích změn (viz tabulka na str. 8 až 12 odůvodnění změny ÚPmB 2024). Celkový počet dílčích změn zahrnutých do zastupitelstvem schváleného zadání a nezahrnutých do vydané změny ÚPmB 2024 je celkem 44. Z toho je 26 dílčích změn označeno důvodem: „návrh nebyl zpracován (odborná úvaha zpracovatele)“, což je nepřípustné. Další 18 dílčích změn je označeno důvodem: „změna vyloučena po projednání“, což je nepřípustný postup nejen určeného zastupitele, ale též pořizovatele a zpracovatele.

b. Shrnutí vyjádření odpůrce

177. Rozsudek, na nějž navrhovatel odkazuje, se zaměřuje na situaci, ve které je předmět vymezen tak, že neodpovídá skutečnému obsahu vydaného opatření obecné povahy. Cílem obsahu změny B165 bylo vytvoření územních podmínek pro umožnění realizace vstupního areálu do ZOO Brno. Návrh tak směřuje proti nesouladu obsahu změny B165 předložené zastupitelstvu k rozhodnutí o pořízení s obsahem změny v podobě k veřejnému projednání a následnému neposouzení SEA ze strany KÚ. Metodický výklad vybraných bodů přílohy č. 1 k zákonu o EIA mimo jiné stanoví, že klíčovou otázkou pro posouzení, zda bude pro změnu územního plánu uplatněn požadavek na SEA vyhodnocení, je rozsah změny větší než 5 ha. Změna B165 zveřejněná k veřejnému projednání nepřesahuje 5 ha a vymezení stavební plochy pro veřejnou vybavenost (O) namísto části stavební plochy smíšené, obchodu a služeb (SO). Nepředstavuje proto významně odlišně zpracovaný návrh. KÚ tedy ve svém Shodu s prvopisem potvrzuje P. H.

stanovisku neuplatnil požadavek na vyhodnocení SEA. Kdyby tomu tak bylo, pak by postup pořizování byl v této souvislosti upraven.

178. Proces pořizování územních plánů a jeho změn je dynamický a výsledné znění nemusí zcela odpovídat schválenému zadání. Podstatné je, že návrh ze základní koncepce stanovené v zadání vychází. Tak tomu bylo i v tomto případě. Bylo tu nutné komplexnější řešení, které bylo upřednostněno před řešením dílčím, které nereflektuje na vyvolané souvislosti. Proto odborný návrh změny zpracovává autorizovaná osoba. Samotný záměr ZOO zasahuje do poloviny *plochy stabilizované smíšené, obchodu a služeb* (SO), což vyvolalo nutnost komplexního řešení, neboť nelze ponechávat zbytkovou plochu v území, která tak již nemůže plnit účel, pro který byla územním plánem stabilizována. Z tohoto důvodu zpracovatel navrhl z odborného hlediska řešení i pro tuto zbytkovou plochu tak, aby mohla být smysluplně využita.
179. Tento návrh vychází z požadavku zadání koordinovat návrh souběžně s pořizovaným novým územním plánem, který v této zbytkové ploše navrhuje rovněž *plochu pro veřejnou vybavenost* (mimo jiné pro mateřskou školu). Návrh tedy naplňoval cíl zadání způsobem, který reflektuje v nezbytně nutné míře i na své okolí.

c. Hodnocení soudu

180. Soud úvodem zdůrazňuje, že zadání změny územního plánu je pouze východiskem celého procesu jejího přijímání. Stavební zákon nestanoví, že by výsledek tohoto procesu měl plně korespondovat s obsahem původního zadání. Naopak na několika místech vývoj a změny v průběhu plánování předpokládá (např. § 51 odst. 3 či § 53 odst. 3 stavebního zákona).
181. K požadavku na soulad návrhu změny územního plánu s obsahem schváleného zadání se Nejvyšší správní soud vyjádřil v rozsudku ze dne 24. 11. 2010, č. j. 1 Ao 5/2010–169 (č. 2266/2011 Sb. NSS), tak, že:

„Proces pořizování změny územního plánu je dynamický, její obsah se proměňuje v čase tak, jak tento proces prochází jednotlivými fázemi. Z § 50 odst. 1 stavebního zákona z roku 2006 nelze dovodit příkaz, aby návrh změny územního plánu byl identický s obsahem schváleného zadání, nýbrž toliko pokyn, aby návrh ze schváleného zadání vycházel.“

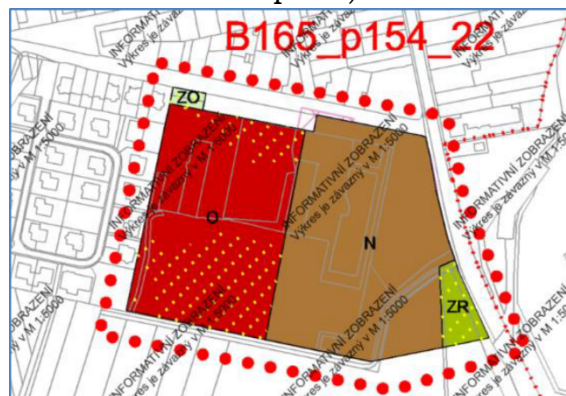
Změny schváleného zadání lze poté činit po celou dobu procesu zpracování návrhu změny územního plánu. Ustanovení § 47 odst. 4 stavebního zákona, podle něhož na základě výsledků projednání pořizovatel ve spolupráci s určeným zastupitelem upraví návrh zadání a předloží jej ke schválení, se týká pouze zadání nového územního plánu, nikoli jeho změny. Návrh změny územního plánu tedy nemusí být zcela identický s obsahem jeho schváleného zadání. Musí z něj „jen“ vycházet (§ 50 odst. 1 stavebního zákona).

182. Soud současně uznává, že pokud obsah zadání nesplňoval podmínku komplexnosti, ke které dospěl zpracovatel, tak šlo o úpravu, ke které se zastupitelstvo muselo někdy v průběhu přípravy a přijímání územního plánu vyjádřit. Zastupitelstvo se ovšem v celém procesu dostává ke slovu pouze ve fázi schvalování zadání územního plánu (§ 47 odst. 5 stavebního zákona) a poté až při rozhodování o vydání územního plánu (§ 54 stavebního zákona). Do pořizování svým rozhodováním nevstupuje.
183. Požadavkům stavebního zákona je tedy podle soudu dáno zadost, pokud zastupitelstvo rozhodne až o výsledném návrhu územního plánu. Pokud by s provedením dané změny nesouhlasilo, může postupovat podle § 54 odst. 3 stavebního zákona a (1) vrátit předložený

Shodu s prvopisem potvrzuje P. H.

návrh pořizovateli se svými pokyny k úpravě a novému projednání, nebo (2) návrh zamítnout [k tomu obdobně viz rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 26. 11. 2024, č. j. 66 A 1/2023-224 („rozsudek Moravské Knínice 2“), body 16 až 29].

184. Tyto požadavky byly splněny. Jak upozornil odpůrce, cílem obsahu příslušné změny vždy bylo vytvoření územních podmínek pro umožnění realizace vstupního areálu do ZOO Brno. Tomuto cíli změna B165 i po úpravě odpovídá. Pro názornosti soud připojuje vzájemné porovnání zadání (tyrkysově označená plocha na obrázek níže vlevo) a výsledný návrh změny (červenými tečkami označená plocha na obrázku níže vpravo):

Návrh změny územního plánu tedy vycházel z obsahu schváleného zadání a držel se jeho cíle. Je sice plošně větší (o zhruba jednu třetinu, namísto původních 2,2 ha mají upravené plochy 3,31 ha), ale logicky navazuje na původně vymezenou plochu, kterou rozvíjí což má své legitimní důvody, které odpůrce výše popisuje. A zastupitelstvo s tím souhlasilo.

185. Soud také souhlasí s odpůrcem, že zde řešenou situaci nelze ztotožňovat se situací řešenou rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 10. 2008, č. j. 9 Ao 2/2008-62. Navrhovatel odkazuje na právní věty tohoto rozsudku, zejména na požadavek konkrétního vymezeného předmětu opatření obecné povahy, které podle Nejvyššího správního soudu nedostojí taková změna územního plánu, jejíž skutečný obsah neodpovídá navrženému zadání a z níž nelze s určitostí seznat, které části dosavadního územního plánu a v jakém rozsahu byly měněny. Druhá právní věta, kterou navrhovatel též cituje, říká, že je povinností pořizovatele územního plánu nebo jeho změny zpracovat věcný obsah návrhu zadání tak, aby skutečně odpovídal navrhovaným změnám a umožňoval posouzení, zda bude nutné jej posoudit podle zákona o EIA, a to jako koncepci (v rámci) SEA či záměr (v rámci EIA).
186. Podle soudu ovšem problémy, které zmiňuje citovaný rozsudek Nejvyššího správního soudu, v tomto případě vůbec nevystaly. Jak plyne z výše uvedeného, je zde plně seznatelné, které části dosavadního územního plánu a v jakém rozsahu se změnily. Skutečný obsah návrh změny vychází ze zadání a v tomto směru mu odpovídá, jak soud výše vysvětlil a znázornil. Nevznikl tu ani problém z hlediska možnosti posoudit, zda bude změnu nutné posoudit podle zákona o EIA, odbor životního prostředí KÚ („OŽP“) ostatně neměl k návrhu po úpravě žádné připomínky (k tomu viz blíže část V. 7. níže). Úpravy změny B165 se tedy citovanému rozsudku nepříčí.
187. Navrhovatel při jednání také na podporu své argumentace odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 2. 2023, č. j. 5 As 279/2021-30. V dané věci zastupitelstvo obce Shodu s prvopisem potvrzuje P. H.

rozhodlo o pořízení změny územního plánu za účelem výstavby profesionální hasičské stanice. Návrh pak ovšem obsahoval ještě změnu definice pojmu koeficient zastavěnosti a požadavky na výškovou hladinu budov v zastavěném území. To již nelze odůvodnit umístěním a výstavbou profesionální hasičské stanice. V tomto případě však úprava dotčených ploch v průběhu pořizování nijak nevybočuje z cesty dosáhnout cíle umožnění realizace vstupního areálu do ZOO Brno.

188. Pokud jde o námitky související s vyhodnocením SEA, dopadá na ně názor soudu vysvětlený níže v části V. 7., že změna B165 vůbec nemusela projít tímto hodnocením.

V. 5. Výrok změny ÚPmB 2024 netrpí vadami s dopadem na její zákonnost

a. Shrnutí návrhového bodu

189. Navrhovatel tvrdí, že výrok změny ÚPmB 2024 byl nesprávně formulován, protože nebyl vytvořen podle platných právních předpisů, konkrétně vyhlášky č. 500/2006 Sb. a její novely. Jde o zásadní vadu, která zakládá důvod pro zrušení celé změny ÚPmB 2024. Útržkovité texty, kterými jsou popsány změny v příloze č. 1 výroku nejsou zahrnuty do dokumentu nadepsaného *Regulativy pro uspořádání území*, datovaného srpen 2024, publikovaného odpůrcem pod nadpisem *Úplné znění územního plánu obce Brna*. Rozdíly mezi dokumentem *Regulativy pro uspořádání území* před a po změně ÚPmB 2024 jsou zjevné z dokumentu téhož jména, avšak s barevným zvýrazněním pořízeným pořizovatelem.
190. Výrok navíc obsahuje nesrozumitelný text v části týkající se změn. Některé změny jsou označeny jako „bez změny“, ale v dalších sloupcích jsou uvedeny informace o jejich identifikaci, což způsobuje zmatek. Např. dílčí změna č. B234_p365_22_c zní v příslušné části výroku „beze změny“. Jako identifikace změny ve výkresové části, označení výkresu, číslo listu je uveden údaj PVÚ 38. Při zvětšení výkresu na str. 24 souboru se změnou územního plánu lze zjistit, že změna č. B234_p365_22_c se zde nenalézá.
191. Změna ÚPmB 2024 neobsahuje důležité informace o změnách provedených po zveřejnění návrhu, celkem se mělo jednat o 26 dílčích změn, k jejichž vyloučení došlo z rozhodnutí zpracovatele, tj. subjektu, kterému takové rozhodnutí nepřísluší. Text je nevykonatelný a zmatečný, protože není jasné, jak by měl být aplikován v praxi. Zpracovatel nezahrnul některé změny, které měly být součástí, což přispívá k jeho neplatnosti.
192. Navrhovatel kritizuje i způsob zveřejnění dokumentu, který má velikost 270 MB. Takové zveřejnění je nepraktické a snižuje přístupnost informací pro veřejnost.

b. Shrnutí vyjádření odpůrce

193. Odpůrce opět nesouhlasí s tezí, že celý ÚPmB má být překlopen do podoby souladné se stavebním zákonem. Navrhovatel má za to, že textová část výroku musí obsahovat soupis všech ploch ÚPmB s uvedením prostorových regulativů, protože jen tak může být zajištěn soulad textové a výkresové části.
194. Všechny změny v textové části ÚPmB jsou zapracovány do obecně závazné vyhlášky č. 2/2004 Sb., která vyhláší závaznou část ÚPmB. Grafické změny jsou promítnuty do příslušných výkresů, které dané změny odrážejí. Povinnost vyplývající ze zákona č. 225/2017 Sb. byla splněna tím, že bylo vyhotoveno úplné znění územně plánovací

dokumentace, které je účinné k datu poslední změny ÚPmB. Tímto způsobem je doložena správnost a aktuálnost zpracování ÚPmB.

195. Úplné znění ÚPmB po změně neobsahuje žádné rozdíly v kapitole regulativů pro uspořádání území. Dochází pouze ke změnám funkčního a prostorového uspořádání jednotlivých funkčních ploch, jejichž výčet však vyhláška neobsahuje a ani z žádných zákonných ustanovení nevyplývá, že je má obsahovat. Výrok o provedených změnách je jasně popsán v Příloze č. 1 a je v souladu s grafickou částí výkresů, takže se nejedná o útržkovité texty, jak tvrdí navrhovatel.
196. Pokud jde o kvalitu zobrazení na počítači navrhovatele, odpůrce tvrdí, že splnil všechny formální náležitosti pro opatření obecné povahy a zveřejnění výkresu PVÚ 38. Zpracovatel nemá vliv na technické zobrazení dokumentu na straně uživatele, což se může lišit v závislosti na softwaru.
197. Zpracovatel neměl zahrnout určitou změnu, která byla součástí zadání změny ÚPmB 2024. Na str. 9 odůvodnění se nachází tabulka, která objasňuje absenci dílčí změny č. B234_p365_22_c na výkrese, přičemž bylo uvedeno, že „návrh nebyl zpracován (odborná úvaha zpracovatele)“. Tento stav je zaznamenán jak ve výrokové, tak ve výkresové části.
198. Zpracovatel změnu podle schváleného obsahu prověřil a z důvodů uvedených v odůvodnění reálně žádnou změnu oproti platnému ÚPmB nenavrh. Navrhovatel nenabízí žádné zákonné ustanovení, které by vyžadovalo, aby každé prověření změny vedlo k návrhu řešení. Návrh byl projednán, a každý měl možnost uplatnit své připomínky. Konečné rozhodnutí o změně učinilo zastupitelstvo, nikoli zpracovatel.
199. Výrok nemůže obsahovat informace o změnách provedených po zveřejnění návrhu pro veřejné projednání. Úpravy po projednání se týkaly pouze části odůvodnění. Změna výroku by znamenala podstatnou změnu vyžadující opakované veřejné projednání. Vada, kterou navrhovatel uvádí, nenastala.

c. Hodnocení soudu

200. Soud nejprve konstatuje, že byť navrhovatel jednotlivými body své argumentace uvádí, jaké tvrzené nesrovnalosti mají zakládat důvod pro zrušení změny ÚPmB 2024, neodkazuje na žádné ustanovení právní úpravy, které mělo být odpůrcem porušeno.
201. Ze samotné změny ÚPmB 2024 bod 6 textové části plyne, že tato změna nemění podmínky pro funkční využití ploch s rozdílným způsobem využití. Nedává tak smysl požadovat, aby úplné znění ÚPmB po změně obsahovalo rozdíly v kapitole *Regulativy pro uspořádání území*. Dochází pouze ke stanovení nového nebo upravení stávajícího prostorového uspořádání, které je v ÚPmB definováno hodnotou IPP. Tomu zcela odpovídá vyjádření odpůrce, který doplnil, že výčet jednotlivých funkčních ploch vyhláška k ÚPmB neobsahuje. Ze žádných zákonných ustanovení nevyplývá, že je má obsahovat.
202. Pokud jde o vymezení změn v textové části výroku, navrhovatel je považuje za útržkové a nesrozumitelné. Navrhovatele se konkrétně vyznačil pouze proti zahrnutí změny č. B234_p365_22_c, jejíž příslušná textová část výroku zní „bez změny“. V odůvodnění jednotlivých změn ÚPmB je pak ke změně č. B234_p365_22_c uvedeno, že cílem změny bylo prověřit možnost změny platného ÚPmB v územní na funkci bytovou. Je uvedeno a rozepsáno, proč nebylo ke změně přistoupeno (jednalo by se o nevhodnou obestavbu ulice na úkor zeleně, dále by bylo technicky obtížné pozemky napojit na dopravní Shodu s prvopisem potvrzuje P. H.

infrastrukturu). Soud nemá za to, že by uvedení položky s upřesněním, že ke změně nebylo přistoupeno, mělo za následek nesrozumitelnost výroku.

203. Takto bylo vyloučeno celkem 26 dílčích změn, zpracovateli přitom rozhodnutí o vyloučení změn podle navrhovatele nepřisluší. Soud nicméně souhlasí s odpůrcem, že konečné rozhodnutí o změnách činí zastupitelstvo, nikoliv zpracovatel územního plánu. Navrhovatel navíc věcně proti neprovedení dílčích změn nic nenamítal. Netvrdil, že k nim ve skutečnosti mělo být přistoupeno, ani svou argumentaci dále nerozvedl. V postupu odpůrce tedy soud neshledal žádné pochybení.

204. Soud nemá ani za to, že by velikost souboru, ve kterém je obsažena změna ÚPmB 2024, snižoval přístupnost ÚPmB veřejnosti. Byť může být seznámení se s obsahem souboru časově náročné, tak tomu je už z povahy věci pro samotnou rozsáhlost obsahu. Jistě se jedná o méně časově náročný způsob seznámení se s obsahem změny územního plánu, než by bylo fyzické seznámení se s obsahem změny v listinné podobě v sídle odpůrce, byť i to je jistě možné.

V. 6. Závěr o neuplatnění požadavku na vyhodnocení SEA byl zpřístupněn veřejnosti

a. Shrnutí návrhového bodu

205. Podle čl. 3 odst. 7 směrnice 2001/42/ES o posuzování vlivů některých plánů a programů na životní prostředí („směrnice SEA“):

„Členské státy zajistí, aby závěry přijaté na základě odstavce 5 včetně důvodů pro nevyžadování posouzení vlivů na životní prostředí podle článků 4 až 9 byly zpřístupněny veřejnosti.“

Tyto informace spadají pod seznam položek v § 16 odst. 1 zákona o EIA. Příslušným úřadem byl v daném případě OŽP. Zveřejnění mělo proběhnout mj. v informačním systému SEA. Na tom nic nemění, že posuzování územně plánovacích dokumentací primárně probíhá podle stavebního zákona jako *lex specialis*. Stavební zákon však nenaplnuje všechny povinnosti dané směrnicí SEA a je nutno postupovat i podle zákona o EIA.

206. K tomuto zveřejnění po provedení posouzení příslušným úřadem, které požaduje směrnice SEA, před veřejným projednáváním návrhu změny ÚPmB nedošlo, což znamená, že musela být sjednána náprava a veřejné projednávání změny ÚPmB se mělo zopakovat. Bez zveřejněných důvodů o neposuzování SEA se veřejnost nemohla k věci plně kvalifikovaně v proběhlém veřejném projednání vyjádřit.

b. Shrnutí vyjádření odpůrce

207. Směrnice SEA ve svých úvodních ustanoveních sama zakotvuje, že některé plány a programy kvůli svému zvláštnímu charakteru této směrnicí nepodléhají. Ve spojení s článkem 3 odst. 3 směrnice SEA uvádí:

„Plány a programy uvedené v odstavci 2, které stanoví využití menších oblastí na místní úrovni, a menší změny plánů a programů uvedených v odstavci 2 vyžadují posouzení vlivů na životní prostředí pouze tehdy, stanoví-li členské státy, že mohou mít významný vliv na životní prostředí.“

Proces SEA tedy neprobíhá u územních plánů vždy, tak jak se mylně domnívá navrhovatel. Proces SEA probíhá pouze tehdy, pokud tak určí krajský úřad nebo pokud hrozí, že územní plán výrazně ovlivní evropsky významnou lokalitu či ptačí oblast.

Shodu s prvopisem potvrzuje P. H.

208. Návrh zadání změny územního plánu zaslal pořizovatel dne 23. 11. 2022. OŽP se následně vyjádřil, že vyhodnocení vlivů na životní prostředí nebude uplatňovat. To mimo jiné vyplývá z § 47 odst. 3 stavebního zákona.
209. Podle navrhovatele KÚ nepostupoval podle § 16 odst. 1 zákona o EIA, jelikož nezveřejnil dokumenty, na základě, kterých nevyžadoval SEA. Pořizovatel v souladu se stavebním zákonem posoudil samostatné jednotlivé návrhy na pořízení změny ÚPmB a jejich soulad s právními předpisy a také samostatně se stanovenými kritérii. Protože neshledal nedostatky návrhů, předložil je k rozhodnutí zastupitelstvu. Samostatně tato skupina obsahovala také požadavky na změny platného ÚPmB, které byly uplatněny skrze podněty určeného zastupitele ze dne 21. 11. 2022 a rovněž posouzeny se stanovenými kritérii. Zároveň pořizovatel dne 23.11.2022 zažádal OŽP o stanovisko a ten neuplatnil požadavek na vyhodnocení SEA. Zastupitelstvo pak schválilo zahájení procesu pořízení změny ÚPmB 2024 zkráceným postupem včetně jednotlivých obsahů změn.
210. Zákon neukládá povinnost zveřejnit závěr zjišťovacího řízení v případě, že KÚ nevyžaduje vyhodnocení SEA. OŽP neuplatnil požadavek na vyhodnocení vlivů k návrhu změny ÚPmB 2024 s výjimkou několika změn, u kterých uvedl důvody, na základě, kterých byly tyto změny dále posuzovány samostatně.

c. Hodnocení soudů

211. Soud předesílá, že na otázku, zda mělo proběhnout vyhodnocení SEA, odpovídá (negativně) v následné části V. 7. Samostatné otázky však jsou, jestli závěr OŽP, že není potřeba vyhodnocení SEA, měl být zpřístupněn veřejnosti, a pokud ano, tak kdy.
212. Pokud jde o relevantní právní úpravu, tak je třeba nejprve zmínit obecný kontext plynoucí z úvodu čl. 3 směrnice SEA. Podle jeho odst. 3 se posouzení vlivů na životní prostředí provádí u všech plánů a programů, (a) které se připravují v odvětvích zemědělství, lesnictví, rybolovu, energetiky, průmyslu, dopravy, nakládání s odpady, vodohospodářství, telekomunikací, turistiky, územního plánování nebo využívání půdy a které stanoví rámec pro budoucí schvalování záměrů uvedených v přílohách I a II směrnice 85/337/EHS nebo (b) u kterých je vyžadováno posouzení podle článků 6 a 7 směrnice 92/43/EHS s ohledem na možný vliv na území.
213. Ustanovení čl. 3 odst. 3 ovšem dodává, že tyto plány a programy, které stanoví *využití menších oblastí na místní úrovni*, a *menší změny těchto plánů* a programů vyžadují *posouzení vlivů na životní prostředí pouze tehdy*, stanoví-li členské státy, že mohou mít *významný vliv na životní prostředí*. Podobně odst. 4 dodává, že členské státy určí, zda jiné plány a programy, které stanoví rámec pro budoucí schvalování záměrů, mohou mít významný vliv na životní prostředí.
214. Ustanovení čl. 3 odst. 5 směrnice SEA dodává, že členské státy určí, zda výše zmíněné plány nebo programy mohou mít významný vliv na životní prostředí buď přezkoumáním jednotlivých případů, nebo stanovením druhů plánů a programů, nebo kombinací obou přístupů. Za tímto účelem vezmou členské státy ve všech případech v úvahu příslušná kritéria stanovená v příloze II, aby se zajistilo, že se na plány a programy s možným významným vlivem na životní prostředí vztahuje tato směrnice.

215. Stěžejní pro posouzení této námitky je pak čl. 3 odst. 7 směrnice SEA, podle nějž členské státy zajistí, aby závěry přijaté na základě čl. 3 odst. 5 včetně důvodů pro nevyžadování posouzení vlivů na životní prostředí (čl. 4 až 9) byly *zpřístupněny veřejnosti*.
216. Soud by nejprve rád upozornil, že směrnice SEA hovoří o *zpřístupnění veřejnosti*. Odpovídají tomu i jiné jazykové verze směrnice: v angličtině *made available to the public*, ve francouzštině *soient mises à la disposition du public*, v němčině *der Öffentlichkeit zugänglich gemacht werden*, ve slovenštině *sú prístupné verejnosti*.
217. Směrnice tedy *nehovoří o zveřejnění*, o kterém hovoří navrhovatel. V obou pojmech je podle soudu nemalý významový rozdíl. Zatímco *zveřejnění* je širší a znamená například vyvěšení dokumentu na internetu či v médiích, tedy aktivní rozšíření nebo vydání určitého dokumentu, ke kterému má veřejnost poté přístup bez omezení, aniž by o tento přístup musela žádat, tak pojem *zpřístupnění veřejnosti* má jiný význam. Neznamená toto aktivní rozšíření a jde spíše o umožnění přístupu za určitých omezení, typicky právě na žádost (např. o neformální zaslání stanoviska, o možnost nahlížení do spisu či případně i žádost v režimu práva na informace). Směrnice SEA přitom požaduje právě jen takto chápané zpřístupnění veřejnosti. Nikoliv zveřejnění, které zmiňuje navrhovatel.
218. To je i důvod, proč zde nebylo potřeba postupovat podle § 16 odst. 1 zákona o EIA. Podle něj příslušný úřad na internetu trvale zveřejní a) oznámení, b) závěr zjišťovacího řízení, c) informaci o vrácení dokumentace k přepracování nebo doplnění, d) dokumentaci, e) informaci o místě a času konání veřejného projednání záměru, bylo-li nařízeno, f) posudek, g) stanovisko, h) zápis z veřejného projednání záměru, bylo-li konáno, i) prodloužení platnosti stanoviska včetně podkladu podle § 9a odst. 4 věty čtvrté, j) oznámení koncepce, k) návrh koncepce, l) informaci o konzultaci při mezistátním posuzování, m) stanovisko ke koncepci, n) sdělení o ukončení posuzování a o) žádost o jednotné environmentální stanovisko a její součásti (ustanovení § 16 odst. 2 pak stanoví pravidla pro vyvěšení těchto dokumentů).
219. Soud připomíná, že jde o změnu územního plánu přijatou v rámci zkráceného postupu podle § 55a stavebního zákona, kde se postupovalo podle jeho odst. 2 písm. e), podle nějž návrh obsahuje stanovisko krajského úřadu jako příslušného úřadu k navrhovanému obsahu změny územního plánu, ve kterém i s přihlédnutím ke stanovisku orgánu ochrany přírody podle písmene d) uvede, zda má být návrh změny posuzován z hlediska vlivů na životní prostředí, případně stanoví podrobnější požadavky podle § 10i zákona o posuzování vlivů na životní prostředí.
220. Toto konkrétní stanovisko ovšem podle soudu není žádným z dokumentů vyjmenovaných v § 16 odst. 1. Odborná literatura zmiňuje, že toto ustanovení dopadá na zveřejňování dokumentů zpracovávaných v procesu SEA, mezi něž patří oznámení koncepce (písm. j), návrh koncepce (písm. k) a stanovisko ke koncepci (písm. m). „Stanovisko“ pod písmenem g) znamená stanovisko v rámci procesu EIA, který se týká až konkrétních záměrů. To platí i pro „závěr zjišťovacího řízení“ podle písmene b). (Dvořák, L. *Zákon o posuzování vlivů na životní prostředí. Komentář*. 2. vyd. Praha: Wolters Kluwer, 2018, s. 237). Stanovisko podle § 55a odst. 2 písm. e) stavebního zákona se tedy podle § 16 odst. 1 nezveřejňuje. V příslušném informačním systému SEA by se zveřejnilo až samotné stanovisko SEA, pokud by se tedy pořizovalo.

221. Pokud pak jde o samotné *zpřístupnění* stanoviska OŽP veřejnosti, tak podle soudu nelze ještě opomínat čl. 8 Aarhuské úmluvy, podle kterého má Česká republika jako její smluvní strana povinnost usilovat o podporování účinné účasti veřejnosti ve vhodném stadiu, kdy jsou možnosti volby stále ještě otevřeny – na přípravě mj. obecně použitelných právně závazných normativních nástrojů, které mohou mít významný vliv na životní prostředí (odst. 1). Aarhuská úmluva dodává, že k tomuto účelu by měl být stanoven dostatečný časový rámec pro účinnou účast; návrhy by měly být publikovány nebo jiným způsobem zpřístupněny veřejnosti; a veřejnosti by měla být dána příležitost podávat připomínky přímo nebo prostřednictvím reprezentativních poradních orgánů. Výsledek spoluúčasti veřejnosti by měl být brán v úvahu v maximálně možné míře.
222. V této věci proběhlo dne 8. 1. 2024 veřejné projednání návrhu změny ÚPmB 2024. V něm se uvádělo, že OŽP neuplatnil požadavek na vyhodnocení SEA (str. 15-16 návrhu). Následně bylo možné, aby dotčená veřejnost podala proti návrhu své námitky, což navrhovatel také dne 11. 1. 2024 učinil. Možnosti volby byly v té době – až do finálního rozhodnutí zastupitelstva o návrhu změny ÚPmB 2024 – stále otevřeny.
223. Příslušné stanovisko přitom bylo od konce roku 2022 součástí spisového materiálu k pořizované změně. Bylo tedy i *zpřístupněno veřejnosti*, která se s ním mohla na žádost nepochybně seznámit. Navrhovatel mohl požádat o jeho zaslání, nebo o možnost nahlédnout do spisu či případně o poskytnutí v režimu zákona o svobodném přístupu k informacím. Tím podle soudu bylo dáno výše popsaným požadavkům unijního a mezinárodního práva ochrany životního prostředí zadost.
224. Návrhový bod, že stanovisko odboru životního prostředí, který neuplatnil požadavek na vyhodnocení SEA, nebylo „zveřejněno“, tedy není důvodný.

V. 7. Změna B165 nemusela být posouzena ve vyhodnocení SEA

a. Shrnutí návrhového bodu

225. Navrhovatel namítá, že dokumenty, které se citují na str. 6 odůvodnění změny ÚPmB 2024 ve vztahu k neuplatnění požadavku na SEA, nebyly při vydání ÚPmB 2024 doložené. Navíc už jen počet stanovisek vydávaných v kadenci dnů je velmi neobvyklý. Naznačuje chaotičnost nebo dokonce možné vady. Podle navrhovatele zde bylo povinností pro změnu B165 zpracovat vyhodnocení SEA proto, že je zde splněna podmínka podle čl. 3 odst. 2 písm. b) směrnice SEA, tj. že vyhodnocení SEA pro územně plánovací dokumentaci se musí provádět tam, kde by se záměr zde plánovaný měl posuzovat vyhodnocením EIA.
226. Pro záměr vstupního areálu a parkovišť pro ZOO bylo již v minulosti rozhodnuto, že záměr podléhá vyhodnocení EIA. Posuzování probíhalo v letech 2010 až 2012. Vydané stanovisko EIA nebylo prodlouženo, a je tedy neplatné. Lze poznamenat, že toto stanovisko EIA nemůže být bráno za jakýkoliv existující podklad, protože stanoviska EIA nelze prodloužovat, pokud došlo ke změnám metod posuzování (viz § 9a odst. 4 zákona o posuzování vlivů.). Od roku 2012 prokazatelně došlo ke změně metod posuzování směrnici o stanovení společných metod hodnocení hluku, která byla transponována do české legislativy vyhláškou č. 315/2018 Sb. Nezahrnutím doslovného znění stanovisek vydaných KÚ do zveřejněného odůvodnění změny ÚPmB 2024 vzniká jeho nepřezkoumatelnost.
227. Je zde zásadní i skutečnost, že významně odlišně zpracovaný návrh napadené změny oproti zadání nebyl po změně obsahu předložen příslušnému úřadu k vydání nového stanoviska, Shodu s prvopisem potvrzuje P. H.

zda a v jakém rozsahu má být tato změna posuzována v rámci SEA. Bez tohoto stanoviska nebylo možno po úpravě obsahu návrhu pokračovat v pořizování.

228. Navrhovatel dále namítá, že řada dílčích změn v změně ÚPmB 2024 je tzv. celoměstských. Je zcela vyloučeno, že by bylo bez provedení plnohodnotného posouzení SEA možno tvrdit, že je vyloučena možnost vzniku významných negativních vlivů a že pro cca 100 dílčích změn reálně zahrnutých do změny územního plánu nemůže dojít ke vzniku významných kumulativních negativních vlivů. Přitom posouzení kumulativních vlivů explicitně požaduje příloha ke stavebnímu zákonu. Nikde není doloženo, že OŽP při vydávání svých „původních“ stanovisek vůbec o těchto souvislostech uvažil.
229. V řadě případů jsou také území odpůrce řešená v rámci změny ÚPmB 2024 označena jako hlukově zatížená. Termín „hlukově zatížené území“ se ve změně územního plánu uvádí celkem 86x a celkem se k hluku odkazuje 170x. Toto indikuje zásadní problémy změny ÚPmB 2024 z hlediska životního prostředí a veřejného zdraví. To je také zjevně v přímém rozporu s postupem OŽP, který vydal stanovisko o nepotřebě SEA, tj. i k neprovedení vyhodnocení hluku z dopravy a kumulativních vlivů z hlediska hluku. Vyhodnocení hlučnosti mělo být v rámci SEA provedeno.
230. I pro území dotčené změnou B165 je na str. 92 odůvodnění změny ÚPmB 2024 potvrzen problém s hlukem. Je zde formulace: „částečně se jedná o hlukově zatížené území“. To je popis současného stavu, neboť je to území přiléhající ke krajské silnici III. třídy (III/3846), která je již v současnosti dopravně významně zatížena, tedy s významně negativními dopady na obyvatele Kníniček a Bystrce-Zámostí (obyvatele ulice Ondrovy a ulice u ZOO). Na této komunikaci byla studií *Dopravní průřez, tranzitní doprava Brno-Kníničky* zadané MMB v roce 2017 zjištěna na hranici městských částí Brno-Kníničky a Brno-Bystrc průměrná denní intenzita dopravy 9494 vozidel/den. Z toho tranzitní doprava představovala 93,27 %. Za následujících 7 let do roku 2024 doprava nepochybně vzrostla. Je zásadním pochybením pořizovatele i zpracovatele, že pro pořizování dílčí změny B165 nebyla použita studie, kterou MMB sám nechal pořídit.
231. Podle technického předpisu *Ministerstva dopravy TP 225 „Prognóza intenzit automobilové dopravy“* lze nárůst dopravy na této silnici III. třídy od roku 2017 do roku 2024 ocenit na cca 12 %, tedy stávající stav v době vydání změny ÚPmB 2024 bylo možno kvalifikovaně odhadnout na cca 10 600 vozidel/den.
232. Kraj, který je odpovědný za tuto krajskou komunikaci, předložil materiál Radě Jihomoravského kraje, k bodu 17 programu 132. schůze rady konané dne 12. 6. 2024, nadepsaný *Prioritní obchvaty na silnicích II. a III. třídy*. Zde jako extrémně zatížené kategorizoval průtahy s intenzitami mezi 10 a 17 tis. vozidly/24 hod. Do této kategorie „extrémně zatížených“ tedy spadá i krajská silnice III/3846 dnes realizovaná jako průtah hustě obydlenými městskými částmi Brno-Kníničky a Brno-Bystrc. S takto dopravně přetíženou komunikací je logicky spojena i významně negativní hlučnost z dopravy dopadající na těsně přilehlou obytnou zástavbu. Bylo povinností pořizovatele tuto hygienickou záadu řešit.
233. Právě posouzení SEA, které nebylo provedeno a které by mělo prokazatelné a odborně posoudit nejen stávající, ale také budoucí intenzity dopravy a s nimi spojenou hlučnost z dopravy, je zákonným nástrojem na posouzení vlivů, které jsou výše uvedeny. Je nepochybné, že realizací obsluhy ZOO a vybudováním parkovišť pro stovky vozidel v ploše Shodu s prvopisem potvrzuje P. H.

změny B165 by došlo k dalšímu významnému nárůstu počtu vozidel a úrovně hluku z dopravy.

234. Lze dodat, že současná doprava po komunikaci III/3846 je dopravou převážně cílovou do Brna ze sídelních útvarů v brněnské aglomeraci. Není to tedy doprava dálková, kterou by mohla z významné části převzít např. komunikace dálničního typu v trase tzv. Hitlerovy dálnice. Ostatně ani jakékoliv přezkoumatelné odůvodnění této otázky není součástí změny ÚPmB 2024.
235. Pro posouzení širších vztahů tak měla být zvažována jiná lokalita pro vstup do ZOO a možnosti přeložení silnice III/3846. Toto řešení existuje. Je to doloženo v další autorizované studii, kterou pořizovatel změny ÚPmB 2024 pominul, přestože tuto studii město Brno i zpracovatel prokazatelně mají k dispozici. Pro tento návrhový bod i body další je tak podstatná existence rozumné varianty pro řešení vstupu do ZOO a existence rozumné varianty provedení cílové dopravy do Brna – oboje společně řešitelné přeložkou silnice III/3846 v rámci Brna. Dokládá to přehledné schéma ze studie autorizovaného dopravního projektanta Ing. Kalčíka z listopadu 2018 nazvané *Studie silniční obchvat MČ Brno-Bystrc (Zámostí) a MČ Brno-Kníničky (úprava trasy) a propočet*.
236. Navrhovatel shrnuje, že přes známé významné negativní vlivy hlukové zátěží nebylo provedeno vyhodnocení SEA a nebylo provedeno posouzení rozumných variant a nebylo provedeno posouzení vlivů na veřejné zdraví.

b. Shrnutí vyjádření odpůrce

237. Obecně SEA probíhá u těch koncepcí, které mají výrazný dopad na životní prostředí, které je potřeba zkoumat a vyhodnotit. V rámci procesu SEA se tak posoudí koncepce, které slouží jako podklad pro to, aby v budoucnu vznikl záměr, u kterého proběhne i proces EIA. Koncepce, které vždy podléhají úplnému procesu SEA se (ze zákona) předpokládá, že výrazně zasáhnou do životního prostředí, resp. závažně ovlivní území větší, než je území jedné obce (např. Státní energetická koncepce).
238. Koncepce týkající se menšího území podléhají pouze tzv. zjišťovacímu řízení, jehož hlavním cílem je rozhodnout, zda bude probíhat proces SEA či nikoliv. Do tohoto řízení spadá i např. územní plán obcí. Změny koncepcí, které se při vzniku posuzovaly, podléhají rovněž pouze zjišťovacímu řízení.
239. Pokud jde o tvrzenou nepřezkoumatelnost kvůli nezveřejnění stanoviska OŽP, tak požadavek navrhovatele na jeho uveřejnění nelze dovodit z § 55a odst. 2 stavebního zákona. Neplyne ani z dalších ustanovení stavebního zákona, jež se týkají postupu pořízení změny územního plánu.
240. Odpůrce dodává, že pořizovatel v souladu se stavebním zákonem posoudil návrhy a jejich soulad s právními předpisy a také samostatně se stanovenými kritérii. Vyšel ze stanovisek OŽP, že SEA není potřeba. K nepoužití dopravní studie odpůrce uvedl, že OŽP konstatoval, že nemá k návrhu změny ÚPmB 2024 připomínky, tedy ani k předloženému návrhu řešení s rozšířeným řešeným územím. Odbor dopravy MMB („OD“) neshledal v rámci projednání rozpor či vadu navrhovaného řešení z hlediska jím pořizovaných podkladů.
241. Nelze tedy souhlasit s názorem navrhovatele, že došlo k zásadním vadám pořizování změny ÚPmB 2024, protože přes známé významné negativní vlivy hlukové zátěže nebylo

provedeno vyhodnocení SEA. Odpůrce má naopak za prokázané, že postupoval v souladu se zákonem.

c. Hodnocení soudu

242. Při jednání dne 20. 1. 2025 soud provedl na návrh navrhovatele k důkazu relevantní část studie nazvané *Dopravní průzkum „tranzitní doprava Brno-Kníničky“* od společnosti PROGRESIO, s.r.o. Z něj plyne, jak tvrdí navrhovatel, že intenzita dopravy za běžný den je v oblasti mezi městskými částmi Brno-Bystrc a Brno-Kníničky 9 494 vozidel za 24 hodin. Tranzitní provoz na měřené lokalitě tvoří cca 93,27 % z celkového počtu projíždějících vozidel.
243. Pokud jde o relevantní právní úpravu, tak z jejího pohledu změna ÚPmB 2024 nepředstavuje koncepci, která by podle § 10a odst. 1 zákona o EIA a jeho přílohy č. 1 *obligatorně ze zákona* musela podléhat vyhodnocení SEA. O tom ani není mezi účastníky řízení sporu. Ve věci se postupovalo podle § 55a odst. 2 písm. e) stavebního zákona, podle něž návrh na pořízení změny územního plánu ve zkráceném postupu obsahuje stanovisko krajského úřadu jako příslušného úřadu k navrhovanému obsahu změny územního plánu, ve kterém i s přihlédnutím ke stanovisku orgánu ochrany přírody podle písmene d) uvede, zda má být návrh změny posuzován z hlediska vlivů na životní prostředí, případně stanoví podrobnější požadavky podle § 10i zákona o EIA.
244. Kritéria, na jejichž základě krajský úřad při pořizování územního plánu posuzuje, zda stanoví požadavek na zpracování vyhodnocení vlivů na životní prostředí, obsahuje příloha č. 8 k zákonu o EIA (§ 10i odst. 2 téhož zákona). Mezi relevantní kritéria patří:
- „1. Obsah koncepce, zejména s ohledem na:
 - a. účelnost stanovených variant řešení k dosažení sledovaných cílů koncepce;
 - b. míru, v jaké koncepcí stanoví rámec pro záměry a jiné činnosti, a to buď vzhledem k jejich umístění, povaze, velikosti a provozním podmínkám nebo z hlediska požadavků na přírodní zdroje;
 - c. míru, v jaké ovlivňuje jiné koncepce;
 - d. význam koncepce pro začlenění požadavků na ochranu životního prostředí a veřejné zdraví, zejména s ohledem na podporu udržitelného rozvoje;
 - e. vliv koncepce na udržitelný rozvoj dotčeného území (včetně sociálně-ekonomických aspektů);
 - f. problémy životního prostředí a veřejného zdraví, které jsou závažné pro koncepci;
 - g. význam koncepce pro implementaci požadavků vyplývajících z právních předpisů Evropského společenství týkajících se životního prostředí a veřejného zdraví (např. plány a programy v oblasti odpadového hospodářství nebo ochrany vod).
 2. Charakteristika vlivů koncepce na životní prostředí a veřejné zdraví a charakteristika dotčeného území, zejména s ohledem na:
 - a. pravděpodobnost, dobu trvání, četnost a vratnost vlivu;
 - b. kumulativní a synergickou povahu vlivu;
 - c. přeshraniční povahu vlivu;
 - d. rizika pro životní prostředí a veřejné zdraví vyplývající z provedení koncepce (např. při přírodních katastrofách, při haváriích);
 - e. závažnost a rozsah vlivu (velikost území a počet obyvatel, který by mohl být pravděpodobně zasažen);
 - f. důležitost a zranitelnost oblasti, která by mohla být zasažena, s ohledem na:
 - i. zvláštní přírodní charakteristiku nebo kulturní dědictví,
- Shodu s prvopisem potvrzuje P. H.

- ii. hustotu obyvatel, osídlení a míru urbanizace,
- iii. překročení norem kvality životního prostředí nebo mezních hodnot,
- iv. kvalitu půdy a intenzitu jejího využívání;
- v. dopady změny klimatu;
- g. dopad na oblasti nebo krajiny s uznávaným statusem ochrany na národní, komunitární nebo mezinárodní úrovni.

3. Předpokládaný přínos posouzení koncepce ve vztahu k posouzení jiných koncepcí zpracovávaných na odlišných úrovních v téže oblasti.

4. Vztah k jiným koncepcím či jejich změnám, včetně těch, jejichž provedení je zamýšleno, a které jsou příslušnému úřadu známy.“

245. V příloze č. 1 k zákonu o EIA se pak v položce 109 uvádí, že pro parkoviště nebo garáže je stanoveným kapacitním limitem parkovacích stání v součtu pro celou stavbu, při jehož dosažení záměr spadá do kategorie II (kde orgán kraje provádí zjišťovací řízení), kapacita 500 míst. Hypoteticky ještě může být relevantní položka 108, podle které záměry rozvoje sídel s rozlohou *záměru* od stanoveného limitu 5 ha také spadají do stejné kategorie.

246. Pro tuto věc je relevantní stanovisko OŽP ze dne 1. 12. 2022 a konkrétně jeho část 3. Zbylé části tohoto stanoviska stejně jako stanoviska odboru životního prostředí ze dne 7. 12. 2022 a 12. 12. 2022 se netýkají přímo změny B165. Jak se již uvádí výše, u několika jiných změn OŽP požadavek na vyhodnocení SEA uplatnil a uvedl důvody, na základě, kterých byly tyto změny dále posuzovány samostatně. O ně v této věci ovšem nejde.

247. OŽP v relevantní části svého stanoviska uvádí, že použil kritéria podle přílohy č. 8 zákona o EIA a přitom zjišťoval, zda a v jakém rozsahu mohou tyto změny ovlivnit životní prostředí a obyvatelstvo. Použil přitom kritéria, která charakterizují na jedné straně vlastní změnu ÚPmB a příslušné zájmové území, na druhé straně z toho vyplývající významné potenciální vlivy na obyvatelstvo a životní prostředí. U změn, na něž se zaměřil ve zbylých částech tohoto stanoviska – a tedy i u změny B165 –, prověřoval především z toho hlediska, zda stanoví rámec pro budoucí povolení záměrů uvedených v příloze č. 1 k zákonu o EIA.

248. U uvedených změn stanovení rámce pro budoucí povolení záměrů uvedených v příloze č. 1 k zákonu o EIA neidentifikoval. Nejistil ani jiné okolnosti ani žádné jiné okolnosti, které by u těchto změn odůvodňovaly potřebu zpracovat SEA. Není u nich buď vůbec dosaženo limitní hodnoty žádného z bodů přílohy č. 1 k zákonu o EIA, nebo z charakteru změny, dosavadního využití a charakteru okolí lze dovodit, že nemohou být vyvolány negativní dopady na životní prostředí a veřejné zdraví odůvodňující vyhodnocení. OŽP pak věnoval zvláštní pozornost některým rozsáhlejší změnám, mezi které ovšem změna B165 nepatřila.

249. Podle OŽP se požadavky na ochranu životního prostředí a veřejného zdraví budou řešit standardně v povolovacích řízeních. Změny, mezi něž patřila i změna B165, podle něj přispějí k podpoře udržitelného rozvoje oblasti. Rizika pro životní prostředí a veřejné zdraví jsou zanedbatelná, neboť v území nebudou plochy využívány k žádným rizikovým činnostem, které by mohly způsobit havárii. OŽP přihlédl i k tomu, že orgán ochrany přírody vyloučil významný vliv těchto změn na příznivý stav předmětu ochrany nebo celistvost evropsky významných lokalit nebo ptačích oblastí soustavy NATURA 2000. Změny tedy nevedou k návrhu ploch nebo koridorů s významnými negativními vlivy na životní prostředí a veřejné zdraví, a proto nebyl uplatněn požadavek na SEA vyhodnocení.

250. OŽP poté ve svém stanovisku ze dne 10. 1. 2024, č. j. JMK 4506/2024, své původní stanovisko – i po úpravě obsahu návrhu oproti zadání – potvrdil a konstatoval, že nemá k návrhu jednotlivých změn připomínky.
251. Pokud tedy jde o argument navrhovatele opřený o čl. 3 odst. 2 odrážka b) směrnice SEA, tj. že vyhodnocení SEA pro územně plánovací dokumentaci se musí provádět tam, kde by se záměr zde plánovaný měl posuzovat vyhodnocením EIA, pak podle soudu není důvodný. Navrhovatel totiž nepřináší žádný právní argument pro závěr, že by záměr, který má v budoucnu vzniknout na ploše změny B165, měl podléhat vyhodnocení EIA. Navrhovatel sice odkazuje na posouzení EIA z počátku minulé dekády, které ale pozbylo platnosti a nemá pro posouzení jejich nynější námitky žádný přímý význam, resp. z toho nelze dovozovat, že by každý záměr parkoviště na daném místě v budoucnu měl podléhat vyhodnocení EIA a předtím i vyhodnocení SEA. Nebude-li dosahovat hodnot podle přílohy č. 1 k zákonu o EIA, pak dokonce nebude podléhat ani zjišťovacímu řízení.
252. Soud proto nemá výhrad proti závěru OŽP, že mj. i změna B165 nebude stanovovat rámec pro budoucí povolení záměrů v příloze č. 1 k zákonu o EIA.
253. Je pak pravdou, jak tvrdí odpůrce, že součástí změny územního plánu nemusí být úplně znění dotčených stanovisek. Zákon takový požadavek nestanovuje. Nemá také relevanci se blíže zabývat historickým stanoviskem EIA, pokud i podle navrhovatele již není platné. Poukaz na něj navíc nijak nevyvrací výše dovozené závěry stanoviska OŽP podle aktuálních předpisů.
254. Pokud jde o úpravu změny B165 oproti zadání, pak je třeba nejprve uvést, že šlo o zvětšení o 1,1 ha (z původních 2,2 na 3,3 ha; změna B165 tedy ani tak nedosáhla limitní hodnoty podle přílohy č. 1 k zákonu o EIA). Ze zákona pak neplyne, co navrhovatel namítá, že po úpravě obsahu návrhu nebylo možné pokračovat v pořizování změny, pokud nebyl po změně obsahu předložen příslušnému úřadu k vydání nového stanoviska, zda a v jakém rozsahu má být tato změna posuzována vyhodnocením SEA. Podle soudu plně postačovalo, pokud se odbor OŽP dne 10. 1. 2024 vyjádřil k návrhu pro veřejné projednání a uvedl, že k němu nemá připomínky (pokud jde o přípustnost úprav návrhu oproti schválenému zadání, tak soud odkazuje na část V. 4. výše).
255. Ve vztahu k námitkám týkajícím se hluku soud sice nezpochybňuje, že oblast mezi městskými částmi Brno-Bystrc a Brno-Kníničky je dopravně zatížená a samotná plocha B165 je v některých svých částech i podle změny ÚPmB 2024 hlukově zatíženým územím. To ovšem samo o sobě neznamená, že se tu mělo provádět vyhodnocení SEA. A navrhovatel nevznáší žádný právní argument, s odkazem na jakékoliv ustanovení relevantních předpisů či judikaturu, ze kterých by plynulo, že se vyhodnocení SEA mělo provést. Rozsudek Soudního dvora EU ve věci C-392/96, Komise v Irsko, na který navrhovatel odkazoval na jednání soudu, se týká směrnice 85/337/EHS. Vyplývá z něho mj. požadavek na to, aby i záměry s podprahovými hodnotami podléhaly posuzování vlivů na životní prostředí, pokud by mohly mít významný vliv na životním prostředí. Tento požadavek v české právní úpravě zaručuje (ve vztahu k záměrům i plánům) tzv. zjišťovací řízení, které ve vztahu ke změně B165 proběhlo. Námitky navrhovatele se přitom týkají primárně jiného a mnohem širšího území, než je změna B165.
256. Nelze ztrácet ze zřetele, že jde o hlavně o budoucí parkoviště pro ZOO. Sice nepůjde o malé parkoviště, bude se na něm zřejmě pohybovat velké množství aut, ale obecně vzato jízda Shodu s prvopisem potvrzuje P. H.

automobilu po parkovišti (či k zastřešenému parkovacímu domu a v něm) neprodukuje tolik hluku, jako mnohonásobně rychlejší jízda po silnici. To zeslabuje závažnost námitek navrhovatele, který vychází z údajů o již existující dopravě na okolních silnicích. Určité hlukové zatížení u plochy B165 tu je, ale navrhovatel jednoduše nevznese žádný argument, který by zpochybňoval odborný závěr OŽP, že tu nemuselo proběhnout vyhodnocení SEA.

257. Námitka navrhovatele, že tu mělo proběhnout vyhodnocení SEA, tedy není důvodná.

V.8. Námitka týkající úprav v pořizování změny B165 vyvolaných postojem OD

a. Shrnutí návrhového bodu

258. V příloze č. 5 odůvodnění změny ÚPmB 2024 se nalézá stanovisko OD ze dne 11. 1. 2024, č. j. JMK 6083/2024 („stanovisko OD“), které si kladlo hned několik požadavků. Jedním z nich bylo, že se řada dílčích změn týká ploch přiléhajících k silnicím II. a III. třídy. Tyto silnice podle OD mají charakter funkční skupiny B podle normy ČSN 73 6110 (viz bod 5 „Funkční skupiny místních komunikací“). Na tyto komunikace dopadá omezení – je zde nepřipustné přímé napojení jednotlivých objektů z těchto významných (krajských) komunikací. OD zde poukazuje mj. i na dílčí změnu B165, která přiléhá k výše odkazované krajské silnici III/3846.

259. OD tím odhalil zásadní vadu návrhu změny B165, která zakládala svoji přípustnost a projednatelnost s občany městské části Brno-Kníničky na tom, že parkoviště pro několik set osobních vozidel a cca 10 autobusů pro obsluhu ZOO by mělo přímé a jediné napojení z ulice Ondrovy, tedy z krajské komunikace III/3846. Pořizovatel, aby vyhověl požadavku stanoviska OD (založeného na normě ČSN), po provedení veřejného projednání do vypořádání zmíněno požadavku doplnil, že:

„Dopravní obsluha je předpokládána mimo přímé připojení jednotlivých objektů na silnice II. nebo III. tř., případně není vyloučeno rovněž připojení lokalit v místech, kde to bude z hlediska platných předpisů a plynulosti provozu možné (křižovatky, sdružený vjezd apod.)“.

260. V odůvodnění změny B165 na str. 100 odůvodnění bylo doplněno, že se předpokládá dopravní obsluha mimo přímé připojení na silnice II. nebo III. třídy. To věcně znamená, že připojení pro plochu změny B165 tak nemůže být z ulice Ondrovy, ale z ulice Rekreační. To jen dále dokládá naprostou nevhodnost/nemožnost umístění parkovišť pro ZOO v této oblasti. Ulice Rekreační je totiž úzká jednopruhová, a proto i jednosměrná komunikace ve směru od brněnské přehrady k ulici Ondrova. Pokusy s návrhy tuto komunikaci aspoň částečně učinit dvoupruhovou v minulosti skončily nezdarem – viz např. návrh změny ÚPmB B3/19-CM, který byl po petici několika set občanů stažen odpůrcem z projednávání. Nyní se tedy opakuje návrh dávající ještě menší smysl, tj. *de facto* přivádět obslužnou dopravu stovek vozidel na parkoviště ZOO mezi rodinnými domy v městské části Brno-Kníničky jednosměrnými ulicemi U Památníku a K Bukovinám.

261. Předpoklad dopravní obsluhy mimo přímé připojení na silnice II. nebo III. třídy je v přímém rozporu se závěrem z veřejného projednání, který kategoricky vjezd vozidel návštěvníků ZOO na parkoviště vylučuje.

b. Shrnutí vyjádření odpůrce

262. Pokud jde o stanovisko OD, tak sám navrhovatel uvádí, že pořizovatel vyhověl jeho požadavku. Obsahovalo konkrétně dva typy požadavků (i) podmínku a (ii) připomínku. Ve

Shodu s prvopisem potvrzuje P. H.

věci vypořádání podmínky odpůrce uvádí, že se nejedná o *libovůli* pořizovatele. S OD bylo vedeno dohodovací jednání, jehož výsledkem byla oboustranně podepsaná dohoda ze dne 27. a 29. 2. 2024 a text vypořádání odpovídá odsouhlaseným závěrům, které byly doplněny do části odůvodnění. Tento způsob řešení byl a je z hlediska sledovaných a hájených zájmů dotčeného orgánu ve věci silnic II. a III. třídy přijatelný.

263. Co se týče nepřipustného přímého napojení jednotlivých objektů z významných (krajských) komunikací, tak odpůrce uvádí, že součástí funkční plochy může být několik samostatných objektů, které nemusí být funkčně propojeny a v tomto případě by mohl vyžadovat připojení každý objekt samostatně. Tato skutečnost by tak mohla narušit významným způsobem funkčnost komunikace, na kterou by byly jednotlivé objekty samostatně připojeny. Na tuto skutečnost poukázal OD a v rámci vyhodnocení požadavku byl doplněn text, který „připojení jednotlivých objektů“ na silnice II. a III. třídy omezuje, případně umožňuje připojení lokalit v místech, kde to bude z hlediska platných předpisů a plynulosti provozu možné (křižovatky, sdružený vjezd apod.). Tedy z územního hlediska nejsou vyloučena různá řešení.
264. Navrhovatel představuje vlastní úvahy o řešení v návaznosti na stávající stav bez uvážení případné možné úpravy organizace dopravy (např. dovozuje, že připojení záměru bude prostřednictvím ulic U památníku a K Bukovinkám, což takto exaktně ve změně uvedeno ani stanoveno není). Při návrhu změny je nutné zohlednit podrobnost a měřítko zpracování územního plánu. Obecně ÚPmB stanovuje podmínky pro možnost umístění různých řešení. V rámci změny může být podkladem konkrétní záměr v různém stupni podrobnosti zpracování, ale předmětné změny musí vyhodnotit a navrhnout obecnější řešení, které by v sobě zahrnovaly více způsobů možností řešení funkční plochy. Přeci jen se jedná o obecný rámec, nikoliv o dokumentaci ke společnému povolení.
265. Odpůrce zdůrazňuje, že pokud navrhovatel vychází z řešení konkrétního záměru, tak to ještě neznamená, že bude v území realizován přesně v podobě, která byla podkladem k prověření. Rovněž není vyloučeno, že předmětem řízení bude upravený nebo zcela přepracovaný záměr. Plocha umožňuje pestré využití a současně není vyloučeno, že v rámci následné úpravy provozu na pozemních komunikacích dojde i k úpravě organizace dopravy v území a stanovení nového dopravního značení, případně zneprůjezdnění některých stávajících úseků či nahrazení stávajícího připojení do nové polohy. Tyto prvky jsou již dle obecných regulativů možné ve všech stavebních plochách, nemusí být tedy přesně vymezeny v územním plánu. Z tohoto hlediska tedy návrh uspořádání území v ÚPmB umožňuje „jistou“ variabilitu využití území, které je konkretizováno v následných stupních projektové dokumentace. Podle konkrétní náplně, zatížení území a rozmístění objektů je toto následně vyhodnoceno a posouzeno v příslušných řízeních. Pokud nebudou naplněny podmínky dotčených orgánů, nebude předmětný záměr povolen.
266. Co se týče navrhovatelem uváděného „rozporu“ v rámci jednoho odstavce textu odůvodnění v doplněné větě vyplývající z dohody s dotčeným orgánem, a větou z původního projednání, podle odpůrce zde rozpor není. Obě konstatování mohou fungovat za předpokladu nalezení řešení, pokud dojde k úpravě organizace dopravy v území, která není předmětem řešení územního plánu, ale až v následných stupních dokumentace a navazujících řízeních, případně stanovení dopravního značení.

c. Hodnocení soudu

Shodu s prvopisem potvrzuje P. H.

267. Navrhovatel tvrdil, že stanovisko OD nedovoluje přímé napojení objektů na silnice II. a III. třídy. Poukazuje na skutečnost, že norma ČSN 73 6110 stanoví částečné omezení přímé obsluhy. Jde zejména o omezení přímého napojení jednotlivých objektů. Jak ovšem upozornil odpůrce, s OD proběhlo dohodovací řízení a OD v podepsané dohodě na konci února 2024 souhlasil, že změna B165 bude připojena na síť stávajících obslužných komunikací z ulice Ondrova.

268. V odůvodnění změny územního plánu na str. 100 je uvedeno, cit.:

„Dopravní napojení celého areálu je nutné vybudovat na ulici Ondrova, do ulice Rekreační může být umístěn pouze záložní vjezd především pro integrovaný záchranný systém. Pro tento záměr je vymezena plocha pro veřejnou vybavenost O bez určení funkčního typu. V současné době lze území definovat jako brownfield, jehož nové využití zvelebí vstup do MČ Brno-Kníničky. Výše uvedené záměry budou mít pozitivní vliv na zvýšení veřejné vybavenosti v MČ Brno-Kníničky a po dlouhých letech zajistí vstup odpovídající významu Zoologické zahrady Brno. Předpokládá se dopravní obsluha mimo přímé připojení na silnice II. nebo III. třídy.“

To odpovídá dohodnutému řešení.

269. Z hlediska územního plánování jsou pak opravdu v souladu se stanoviskem OD možná různá řešení napojení objektu na komunikaci. Územní plány stanovují podmínky pro realizaci různých řešení stavby, což je za dané situace uspokojivě vyřešeno vymezením prostoru pro různé varianty připojení objektu na komunikaci. Jak zdůraznil odpůrce, pokud navrhovatel vychází z řešení konkrétního záměru, tak to ještě neznámá, že bude v území realizován přesně v podobě, která byla podkladem k prověření. S tímto tvrzením se soud zcela ztotožnil. Není vyloučeno, že předmětem řízení bude upravený nebo zcela přepracovaný záměr. ÚPmB pro stavbu objektu vytyčuje pouze jisté dané mantinely pro realizaci stavby. Navíc míra podrobnosti, se kterou je vymezována dopravní infrastruktura stavby, se v jednotlivých nástrojích územního plánování liší od míry podrobnosti.

270. Posouzení vhodnosti napojení komunikace je proto otázkou hlavně do povolenáčního řízení, přičemž v ÚPmB je pouze vymezen objekt a funkční plochy, které stavbu umožňují. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 8. 12. 2021, č. j. 10 As 139/2021-53, vysvětlil, že:

„Individuálně je samozřejmě splnění požadavků na napojení budoucí stavby na technickou a dopravní infrastrukturu vždy předmětem zkoumání stavebního úřadu v územním řízení (resp. společném řízení či jejich zjednodušených procesních ekvivalentech). To však nevylučuje, aby v zájmu rozumného fungování širšího urbanistického celku v rámci obce byla tam, kde k tomu právní úprava dává obci prostor, specifikována užší množina z možných řešení napojení na technickou a dopravní infrastrukturu, jež je pro realizaci budoucí výstavby vyžadována.“

271. Pro úplnost lze dodat, že povinnost zpracovat konkrétní podobu dopravního napojení objektu v územním plánu neplyne ani z § 80 nového stavebního zákona, podle něhož je jedním z cílů územního plánu vymezit zastavěné území, určit podmínky pro hospodárné využívání zastavěného území a vytvořit podmínky pro rozvoj území. ÚPmB, který není individuálním rozhodnutím, srozumitelně a dostatečně popisuje a vytyčuje možnosti realizace dopravního spojení, přičemž prozatím nelze uvažovat o tom, jaká z nich vyhoví požadavkům územně plánovací dokumentace, neboť o stavebním záměru se ještě nejedná.

272. Soud uzavírá, že odpůrce srozumitelně uvedl přípustné způsoby řešení a do znění změny ÚPmB 2024 zakomponoval, co si dohodl s OD v návaznosti na jeho předchozí stanovisko.

Shodu s prvopisem potvrzuje P. H.

Co se týče navrhovatelem uváděného „rozporu“ ve znění odůvodnění změny ÚPmB 2024, tak daný odstavec lze z logiky věci a v daném kontextu vnímat jako vytyčení prostoru pro výběr vhodného řešení, nikoliv jako rozpor zakládající nesrozumitelnost a důvod pro zrušení napadeného opatření obecné povahy.

273. Tyto námitky navrhovatele tedy také nejsou důvodné.

V. 9. Změna ÚPmB 2024 nemusela být předmětem variantního posouzení podle směrnice SEA

a. Shrnutí návrhového bodu

274. Při pořizování změny ÚPmB 2024 mělo být provedeno nejen vyhodnocení SEA, ale v rámci tohoto vyhodnocení mělo být provedeno posouzení rozumných variant podle čl. 5 odst. 1 směrnice SEA. Rozumnou variantou nepochybně je vymezení plochy pro nový vstup do ZOO, tak aby nebyla zatěžována hustě obydlená oblast v lokalitě Dolní Louky.

275. Povinným cílem územního plánování je minimalizace zásahů. I jen samotný požadavek „minimalizovat“ vlivy znamená, že musí být posouzeno více variant a z nich měla pak být přezkoumatelně vybrána ta, která vlivy prokazatelně minimalizuje, resp. by bylo přezkoumatelně prokázáno, že vlivy byly „sníženy“ či „zmírněny“ oproti jiné (rozumné) variantě. Bez posouzení více variant nebylo možné dospět k přezkoumatelnému závěru o provedené minimalizaci dospět.

276. Na povinnost posuzovat více variant odkazuje rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 6. 2012, č.j. 1 Ao 7/2011-526 (bod 64). Podle něj za použití základní zásady práva životního prostředí – zásady předběžné opatrnosti – je třeba vycházet z nejhorší možné varianty a zohlednit i takové plánované záměry (činnosti), jejichž realizace je v budoucnu nejistá. Prvním předpokladem k naplnění této základní zásady je nejhorší možnou variantu vybrat. K tomu je potřeba také porovnat různé varianty, aby o nějaké konkrétní variantě bylo možno konstatovat, že toto je právě ta nejhorší varianta a ta bude vyhodnocena k naplnění uvedené základní zásady. Plyne to i z čl. 5 odst. 1 směrnice SEA, která nebyla plně transponována do národní legislativy. Český překlad směrnice SEA byl navíc zatížen vadou, která mohla vést k její nesprávné aplikaci. Tato vada byla opravena, což bylo publikováno v Úředním věstníku EU.

277. Pro všechny rozumné varianty řešení existuje povinnost je posuzovat přímo v SEA, a to na stejné úrovni detailnosti. Odkaz na „návrh plánu“ i jeho „rozumné alternativy/varianty“ je v dikci autentického znění daného ustanovení uveden souřadně. Nelze proto o variantách jen nějak omezeně pojednat, ale musí být, stejně jako návrh plánu, rovnocenně vyhodnoceny. To požaduje i metodický dokument k implementaci směrnice SEA, kde se explicitně konstatuje, že tato směrnice nečiní rozdíly mezi požadavky na vyhodnocení návrhu plánu a jeho alternativ/variant. Povinnost použít čl. 5 odst. 1 směrnice SEA pro rozumná variantní řešení je respektována např. i v rozsudcích Krajského soudu v Brně ze dne 26. 11. 2021, č. j. 67 A 6/2021-133; ze dne 28. 2. 2022, č. j. 67 A 10/2021-918; a ze dne 26. 9. 2022, č. j. 64 A 4/2022-161, či rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 6. 2012, č. j. 1 Ao 7 /2011-526. Mezi rozumné varianty nepochybně patří i požadavek na vyvedení tranzitní dopravy z obytného území městské části Brno-Kníničky a nezatěžování obytné oblasti obslužnou dopravou pro ZOO.

278. Povinnost podle čl. 5 odst. 1 směrnice odpůrce nesplnil. Lze odkázat i na rozsudek Soudního dvora EU ze dne 10. 9. 2015, *Dimos Kropias Attikis*, C-473/14 (bod 50), podle kterého musí Shodu s prvopisem potvrzuje P. H.

být ustanovení omezující oblast působnosti této směrnice, a zejména ustanovení definující opatření, která jsou zamýšlena touto směrnicí, vykládána široce. Jakákoli výjimka z těchto ustanovení, nebo jejich omezení, proto musí být vykládána restriktivně.

279. Účel směrnice SEA stanovený v jejím čl. 1 dopadá na způsob, jak je nutno nahlížet na celou tuto směrnici. Tedy „široce“ je třeba vyložit i povinnost vyhodnotit existenci rozumných variant ve zprávě o vlivech na životní prostředí ve smyslu čl. 5 odst. 1 směrnice SEA. „Minimalistický přístup“ s vyhodnocováním pouze invariantního řešení, bylo tedy nepřipustným a přímým porušením čl. 5 odst. 1 a čl. 1 směrnice SEA. Lze odkázat i na rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 3. 2018, č. j. 1 As 337/2018-48 (bod 39), či ze dne 20. 2. 2019, č. j. 9 As 230/2017-90.
280. Vzhledem k neposouzení variant pro změnu ÚPmB 2024 a specificky pro jeho dílčí změnu B165 a nesplnění úkolu pro územní plánování provést minimalizaci je prokázáno, že nebyly dodrženy zásady subsidiarity a minimalizace zásahu.

b. Shrnutí vyjádření odpůrce

281. Odpůrce může souhlasit s navrhovatelem v tom, že pokud je podle čl. 3 odst. 1 směrnice SEA vyžadováno hodnocení SEA, vypracuje se zpráva o vlivech na životní prostředí. Avšak v daném případě nedošlo k aplikaci postupu podle čl. 3 odst. 1 Směrnice SEA, takže nemohlo dojít k postupu podle čl. 5 odst. 1 směrnice SEA.

c. Hodnocení soudu

282. S ohledem na závěr soudu, že v této věci nebylo třeba provést vyhodnocení SEA (viz část V. 7. výše) je zjevné, že na změnu B165 nemohla dopadat ani hypotetická povinnost posuzovat v rámci vyhodnocení SEA různé varianty řešení.
283. Námitka, že při pořizování změny územního plánu mělo být provedeno nejen vyhodnocení SEA, ale v rámci tohoto vyhodnocení mělo být provedeno posouzení rozumných variant podle čl. 5 odst. 1 směrnice SEA, tedy není důvodná. Soud v tomto kontextu nepovažoval za nutné se vypořádávat s dalšími námitkami navrhovatele a s judikaturou, na níž odkazuje, neboť by to bylo pro účely posouzení této věci zcela nadbytečné.

V. 10. Akustické plánování nemuselo proběhnout

a. Shrnutí návrhového bodu

284. Navrhovatel namítá, že podle unijního práva bylo povinností pořizovatele provést tzv. „akustické plánování.“ Evropské právo dokonce provedení tohoto posouzení nepodmiňuje probíhajícím vyhodnocováním SEA. Účelem směrnice 2002/49/ES o hodnocení a řízení hluku ve venkovním prostředí („směrnice o hodnocení hlučnosti“) je stanovit společné metody hodnocení pro „hluk ve venkovním prostředí“ a při použití harmonizovaných indikátorů určujících hodnoty hluku definovat „mezí hodnoty“.
285. Směrnice o hodnocení hlučnosti definuje dvě zásadní činnosti, které mají význam pro posuzování hlučnosti ve venkovním prostředí v oblastech rozsahu sledovaného v územním plánování. V čl. 3 písm. r) definice tzv. strategické hlukové mapy a čl. 3 písm. u) definuje „akustické plánování“ jako

„řízení postupu při vytváření budoucí akustické situace pomocí plánovaných opatření v rámci územního plánování, inženýrských opatření v oblasti dopravních systémů, plánování dopravy, snižování hluku ochrannými protihlukovými opatřeními a řízením oblasti zdrojů hluku“.

286. Hodnocení se provádí pomocí hlukových indikátorů a metod hodnocení (viz čl. 5 a 6 směrnice a její přílohy). Následně byla vydána závazná směrnice 2015/996 o stanovení společných metod hodnocení hluku („směrnice o metodách hodnocení hluku“). Členské státy měly podle jejího čl. 2 uvést v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí nejpozději do 31. 12. 2018.
287. Zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví („zákon o ochraně veřejného zdraví“), je neúplnou transpozicí směrnice o hodnocení hlučnosti. Podle jeho § 34 odst. 1 má prováděcí právní předpis upravit hygienické limity hluku a vibrací pro denní a noční dobu, způsob jejich měření a hodnocení. Tímto předpisem je nařízení vlády č. 272/2011 Sb., o ochraně zdraví před nepříznivými účinky hluku a vibrací. Zde se však nijak nepojednává o akustickém plánování, tedy činnosti relevantní pro územní plánování podle směrnice.
288. Termín „akustické plánování“ používá pouze jiná podzákonná norma v bodě 6 přílohy č. 1 k vyhlášce č. 315/2018 Sb., o strategickém hlukovém mapování („vyhláška č. 315/2018 Sb.“), Jde o předpis, který provádí § 80 odst. 1 písm. s) zákona o ochraně veřejného zdraví. Tato vyhláška nabyla účinnosti ke dni 20. 12. 2018. Vadou transpozice je, že zde absentuje specifikace a definice podle směrnice o hodnocení hlučnosti, že se „akustické plánování“ provádí pro územní plánování a plánování dopravy.
289. Změna 165 se přímo týká dopravního plánování. Nově zavlékaná doprava do obytné oblasti Brna-Kníniček, plánování parkoviště s kapacitou stovek vozidel a problematické napojení na stávající ulice, to vše jsou otázky, které se mají vyhodnotit v rámci dopravního plánování a je tedy nepochybné, že se v rámci územního plánování muselo i bez přímé vazby na vyhodnocování SEA provést akustické plánování. Kvůli nedostatečné transpozici čl. 14 směrnice o hodnocení hlučnosti se může navrhovatel dovolávat přímo ustanovení obou směrnic. Jejich právní rámec nebyl pro změnu ÚPmB 2024 naplněn. V každém případě v základě hodnocení musí být společné metody hodnocení pro „hluk ve venkovním prostředí“ podle směrnice o hodnocení hlučnosti. To platí, i pokud se vyhodnocování hlučnosti neprovádí podle zákona o ochraně veřejného zdraví, ale podle přílohy stavebního zákona, resp. zákona o EIA.
290. Pro změnu ÚPmB včetně změny 165 nebyla hlučnost způsobená komunikacemi v přilehlé obytné zástavbě nijak posouzena, a nebyla tedy nijak naplněna závazná evropská legislativa požadující provedení akustického plánování v rámci územního plánování a dopravního plánování, a to dokonce i bez přímé vazby na provádění vyhodnocení SEA. Bez provedení řádného vyhodnocení SEA, které muselo respektovat postupy akustického plánování podle směrnice o metodách hodnocení hluku a směrnice o hodnocení hlučnosti, je pořízení změny ÚPmB 2024 nezákonné.
291. Problematikou akustického plánování se Krajský soud v Brně zabýval v rozsudku ze dne 28. 2. 2022, č. j. 67 A 10/2021-918 (viz body 170 a násl.). Akceptoval, že směrnice dopadá na územní plánování. V bodě 170 ovšem uplatnil výhradu, že pro účely akustického plánování a vymezení hlukových zón lze podle čl. 5 odst. 3 směrnice o hodnocení hlučnosti používat jiné indikátory než „Lden“ a „Lnight“. S touto argumentací se soud následně ztotožnil i v rozsudku ze dne 26. 9. 2022, č. j. 64 A 4/2022-161 (viz body 72-73).

292. Navrhovatel se domnívá, že tento právní názor soudu je nesprávný. Z čl. 5 odst. 3 směrnice o hodnocení hlučnosti sice vyplývá pro členské státy možnost používat pro akustické plánování jiné indikátory, avšak využití takové možnosti pro postupy podle právních předpisů ČR by předpokládalo zakotvení této možnosti do obecně závazného právního předpisu, který by odlišné indikátory stanovil. Muselo by přitom jít o indikátory směřující k naplnění cílů směrnice. ČR však odlišné hlukové indikátory pro oblast akustického plánování obecně závazným předpisem nestanovila. Je nepřijatelné, aby část procesu územního plánování nebyla regulována, tedy probíhala bez opory v závazném právním předpisu.
293. Ministerstvo zdravotnictví ve své odpovědi na žádost o informace ze dne 17. 3. 2021, č. j. MZDR 10090/2021-3/MIN/KAN, na žádost o informace v režimu zákona o svobodném přístupu k informacím neuvedlo, že by v ČR pro akustické plánování bylo stanoveno používat nějaké specifické/odlišné indikátory, ale naopak odkázalo na indikátory (podle národní terminologie „hlukové ukazatele“) podle vyhlášky č. 315/2018 Sb. Také v odkazu uvedeném v odpovědi jsou obsaženy indikátory identické s indikátory podle směrnice o hodnocení hlučnosti.
294. Lze poukázat i na to, že definice „akustického plánování“ v čl. 3 odst. u) směrnice pro hodnocení hlučnosti nezahrnuje jen územní plánování, ale i:
- „řízení postupu při vytváření budoucí akustické situace pomocí plánovaných opatření v rámci územního plánování, inženýrských opatření v oblasti dopravních systémů, plánování dopravy, snižování hluku ochrannými protihlukovými opatřeními a řízením oblasti zdrojů hluku“.
295. Všechny tyto činnosti na sebe navazující a vzájemně se prolínající (viz např. i stanovení kompenzačních a zmírňujících opatření v územním plánování a vazba na protihluková opatření v rezortu dopravy) logicky musí být hodnoceny s využitím stejných indikátorů. V rezortu dopravy se důsledně používají identifikátory a metodické postupy jejich určování podle směrnice o metodách hodnocení hluku.
296. Případný není ani argument Krajského soudu v Brně v rozsudku ze dne 28. 2. 2022, č.j. 67 A 10/2021-918, podle něž směrnice o hodnocení hlučnosti umožňuje použít v některých případech i tzv. doplňkové hlukové indikátory. V příloze I. bod 3 směrnice o hodnocení hlučnosti není uvedena žádná relevantní oblast, která by takové identifikátory umožňovala použít v územním plánování. V každém případě by se jednalo pouze o indikátory doplňkové, tedy ne náhradu za indikátory specifikované v odkazovaných směrniciích. Navrhovatel je přesvědčen, že jím zastávaný výklad směrnice o hodnocení hlučnosti ve spojení se směrnicí o metodách hodnocení hluku vyplývá z textu těchto předpisů a nevzbuzuje pochybnosti.
297. Navrhovatel také reaguje na rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 11. 7. 2023, č. j. 66 A 1/2023-175 („rozsudek Moravské Knínice 1“; pozn. soudu – tento rozsudek byl zrušen rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 8. 2024, č. j. 3 As 194/2023-83, a krajský soud poté znovu rozhodl rozsudkem Moravské Knínice 2, kde zaujal tentýž právní názor, jenž nebyl předmětem kasačního přezkumu). Krajský soud v něm odkázal na rozsudek ze dne 28. 2. 2022, č. j. 67 A 10/2021-918 (bod 173), podle něž vzhledem k tomu, že indikátory pro akustické plánování ve smyslu směrnice o hodnocení hlučnosti mohly být upraveny členským státem odlišně, nebylo v rozporu s touto směrnicí, jestliže zhotovitel hlukové studie vypracoval vlastní metodiku.

298. Krajský soud v Brně v daném rozsudku uvedl, že se pro tehdy přezkoumávanou aktualizaci zásad územního rozvoje mohlo postupovat podle právní úpravy platné před 20. 12. 2018, kdy nabyla účinnosti vyhláška č. 315/2018 Sb. Tato úvaha je však podle navrhovatele nedopadá na pořizování změny ÚPmB 2024, která byla vydána dne 18. 6. 2024, tedy vše za účinnosti vyhlášky č. 315/2018 Sb. Pro změnu územního plánu tak nemohly být použity jiné metody než výše odkazované „společné metody“. Tvrzení soudu, že indikátory pro akustické plánování ve smyslu směrnice o hodnocení hlučnosti mohly být upraveny členským státem odlišně, je sice validní, ale k této úpravě reálně nedošlo.
299. Navrhovateli také uniká logika argumentace rozsudku Moravské Knínice 1, podle které směrnici o hodnocení hlučnosti v metodách hodnocení nahradila směrnice o metodách hodnocení hluku. Z hlediska čl. 5 odst. 3 směrnice se situace z hlediska možnosti používat pro územní plánování jiné indikátory, než stanovovala příloha II směrnice, principiálně nezměnila a byla stejná jak před nabytím účinnosti společných metod, tak i v době předešlé. Základem věci podle navrhovatele zůstává, že případné použití „jiných indikátorů“ podmiňuje jejich vymezení vnitrostátním právním předpisem, který bude navázán na platné znění předmětné směrnice, včetně jeho čl. 5 odst. 3.
300. Právní předpisy, které používají či používaly pojem „akustické plánování“, obsahují jen jednu skupinu definic hlukových ukazatelů a mezních hodnot. Použití „jiných indikátorů“, pokud by nebyly vyhlášeny právním předpisem, by tak zakládalo jejich rozpor se stávajícím zněním (nepříliš vhodně formulované) vyhlášky č. 315/2018 Sb., která je neúplnou transpozicí novelizované směrnice. Je současně nepochybné, že by i tyto „jiné“ indikátory by musely naplňovat smysl evropské úpravy posuzování hlučnosti a musely by tedy být založeny na „společných metodách“ hodnocení hlučnosti. Samotný indikátor (viz příloha I směrnice) je pouze numerická hodnota vzniklá procesem hodnocení hlučnosti, povinně prováděným společnými metodami (viz příloha II směrnice).
301. Z hlediska stavebního zákona se hlučnost posuzuje pro koncepci (územně plánovací dokumentaci) v SEA a pro vlastní stavbu v EIA. „Jiné indikátory“ podle čl. 5 odst. 3 směrnice o hodnocení hlučnosti použité v územním plánování by se tak staly nesouměřitelnými s hodnocením hlučnosti ze silničních komunikací. Není ani zcela případné odkazovat na „doplňkové hlukové Indikátory“. Jedná se o „doplňkové“ údaje, a to jen pro zvláštní případy (viz čl. 5 odst. 2 směrnice). Zvláštní případy uvedené jako příklad v příloze I bodu 3 směrnice o hodnocení hlučnosti nespádají do činností územního plánování. Nejsou to tedy indikátory, které by se použily pro územní plánování.

b. Shrnutí vyjádření odpůrce

302. Odpůrce také odkázal rozsudek Moravské Knínice 1 (body 103 a 104). Podle jeho názoru byly směrnice o hodnocení hlučnosti a směrnice o společných metodách hodnocení hluku do českého právního řádu transponovány. A jelikož se vyhláška č. 315/2018 Sb, a tyto směrnice týkají metod hodnocení hluku, tak nezakotvují další povinnost provádět posouzení hlučnosti v rámci procesu územního plánování.

c. Hodnocení soudu

303. Při jednání soudu dne 20. 1. 2025 soud na návrh navrhovatele provedl k důkazu část odpovědi Ministerstva zdravotnictví na žádost předsedy navrhovatele o informace ze dne 17. 3. 2021, č. j. MZDR 10090/2021-3/MIN/KAN. Ministerstvo zdravotnictví v ní uvedlo:

Shodu s prvopisem potvrzuje P. H.

„Hlukové indikátory, v českém právním rámci nazvané/definované jako hlukové ukazatele, jsou upraveny vč. jejich mezních hodnot ust. § 2 vyhlášky č. 315/2018 Sb., o strategickém hlukovém mapování, případně jsou tyto informace veřejně dostupné na internetových stránkách Ministerstva zdravotnictví – <https://www.mzcr.cz/hlukove-indikatory/> a <https://www.mzcr.cz/mezni-hodnoty-hlukovych-ukazatelu/>.

Mezní hodnoty, využívané pro strategické hlukové mapy, slouží jako indikace zatížení předmětného území hlukem. Na základě tohoto zmapování jsou vybrány tzv. hot-spots sloužící pro akční plány, přičemž jejich navržená opatření jsou již ve vztahu k hygienickým limitům podle nařízení vlády č. 272/2011 Sb., o ochraně zdraví před nepříznivými účinky hluku a vibrací. Více informací o akčních plánech na internetových stránkách Ministerstva zdravotnictví – <https://www.mzcr.cz/akcni-plany/>.

304. Téma akustického plánování již bylo tématem řady rozsudků zdejšího soudu (rozsudky ze dne 28. 2. 2022, č. j. 67 A 10/2021-918, ze dne 26. 9. 2022, č. j. 64 A 4/2022-161, ze dne 3. 1. 2024, č. j. 73 A 5/2023-153, či v rozsudku Moravské Knínice 2). Soud proto opakuje svůj již ustálený názor, který lze v kontextu této věci shrnout tak, že tu z použitelných právních předpisů neplyne přímý vykonatelný závazek provést akustické plánování, natož pro plochu, jakou je B 165. České právo provádí relevantní unijní úpravu v zákoně o ochraně veřejného zdraví a vyhlášce č. 315/2018 Sb., ze kterých ovšem nelze dovodit povinnosti, které by odpůrce musel splnit právě při vymezování změny B165.
305. Soud dodává, že definici akustického plánování v čl. 3 písm. u) směrnice o hodnocení hlučnosti podle soudu nelze číst tak, že řízení postupu při vytváření budoucí akustické situace pomocí plánovaných opatření musí probíhat ve všech tam uvedených oblastech, tj. v rámci územního plánování, inženýrských opatření v oblasti dopravních systémů, plánování dopravy, snižování hluku ochrannými protihlukovými opatřeními a řízením oblasti zdrojů hluku. Soud toto ustanovení čte jako alternativy a s ohledem na to, že jde o směrnici, je pak v gesci členských států, jak tuto směrnici provedou.
306. Jak plyne z výše citované judikatury zdejšího soudu, jeví se být prakticky rozumné (ač to není právně závazné pravidlo), aby akustické plánování případně proběhlo v rámci hodnocení hlučnosti v souvislosti s vyhodnocením SEA. To ovšem v této věci nebylo nutné (srov. blíže část V. 7 výše). Soud tedy neshledává důvody pro odchýlení se od právního názoru vyjádřeného poprvé v rozsudku ze dne 28. 2. 2022, č. j. 67 A 10/2021-918 (viz bod 170 a násl.).
307. S odkazem na citovaný rozsudek lze shrnout, že hlukové indikátory podle čl. 5 (resp. přílohy I) směrnice o hodnocení hlučnosti se použijí pro přípravu a revize strategických a hlukových map podle čl. 7. Kromě toho lze pro zvláštní případy ve smyslu přílohy I bodu 3 použít také doplňkové hlukové indikátory. Směrnice o hodnocení hlučnosti pak jednoznačně stanoví, že pro účely akustického plánování a vymezení hlukových zón lze podle čl. 5 odst. 3 směrnice o hodnocení hlučnosti používat jiné indikátory než „Lden“ a „Lnight“.
308. Pod akustické plánování podle směrnice o hodnocení hlučnosti lze podle jejího čl. 3 odst. u) zahrnout také problematiku územního plánu. Ve smyslu zmíněného čl. 5 odst. 3 však nebylo nutné používat výlučně indikátory „Lden“ a „Lnight“, jejichž metody hodnocení vymezuje příloha II směrnice o hodnocení hlučnosti. Nahradila ji příloha směrnice o metodách hodnocení hluku. Nebylo tedy nutné, aby tuzemská právní úprava upravovala indikátory a jejich hodnocení shodně se směrnicí o hodnocení hlučnosti.

309. Pokud navrhovatel namítá, že jiné indikátory než „Lden“ a „Lnicht“ musí zakotvovat obecně závazný právní předpis, pak soud konstatuje, že takový požadavek z relevantní právní úpravy neplyne. Unijní právo ho v čl. 5 odst. 3 směrnice o hodnocení hlučnosti ani nikde jinde nestanoví. Nechává na úvaze členských států, jak konkrétně tuto alternativu k uvedeným dvěma indikátorům provedou. Ostatně ani sám navrhovatel neuvádí žádný argument, proč by jiné než směrnice indikátory musely být v obecně závazném právním předpisu.

V. 11. Námitka pominutí Programu zlepšování kvality ovzduší zóna Jihovýchod a dalších regulativních dokumentů z hlediska ovzduší

a. Shrnutí návrhového bodu

310. Podle navrhovatele měl OŽP jako dotčený orgán ochrany ovzduší upozornit, že návrh změny územního plánu musí být v souladu s opatřením obecné povahy Ministerstva životního prostředí („MŽP“) ze dne 27. 5. 2016, č. j. 30724/ENV/16, kterým byl vydán Program zlepšování kvality ovzduší („PZKO“) zóna Jihovýchod – CZ06Z a v souladu s návaznými dokumenty MŽP a KÚ. PZKO z roku 2016 byly vydány jako opatření obecné povahy. K nim byly přijaty dokumenty pro jejich implementaci – akční plány. PZKO byly následně aktualizovány jako PZKO 2020+. Stanovují v návaznosti na evropskou legislativu závazná opatření k dosažení imisních limitů v co možná nejkratší době. Tato opatření měla být ve změně ÚPmB 2024 posouzena a na relevantní z nich mělo být jednotlivě reagováno i bez vyhodnocení SEA.

311. V rozsudku Moravské Knínice 2 soud shledal předmětnou námitku nedůvodnou, jeho argumentace je však nesprávná. Ani jedno z opatření z daného PZKO nebylo vzato pořizovatelem v úvahu. Přitom měl uvážit o všech zde specifikovaných opatřeních a vyhodnotit, zda v souladu se zákonným cílem PZKO napadená územně plánovací dokumentace respektuje tato opatření a je zpracována tak, aby při její realizaci a územním rozvoji, nedošlo k překračování zákonných limitů znečištění ovzduší. A tam, kde jsou limity již plněny, nedocházelo opět ke zhoršování. Současně v nejkratší možné době měly být tyto limity splněny tam, kde doposud splněny nejsou.

312. Soud v rozsudku Moravské Knínice 2 rovněž nerefletoval právní základ PZKO. Jsou zpracovávány na základě § 9 zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší („zákon o ochraně ovzduší“) a jeho přílohy č. 5. Jeho účelem je snížit úroveň znečištění a znečišťování ovzduší v dotčeném území, resp. aktualizovat opatření, jejichž realizace povede ke zlepšení kvality ovzduší a dosažení přípustné úrovně znečištění. Má se tak dít základě aktualizovaných podkladů o příčinách znečištění. PZKO jako koncepce vychází z údajů o emisích a imisním zatížení s využitím poznatků o stavu a příčinách znečištění, tj. z údajů se zásadním významem i pro pořizování územně plánovacích dokumentací a jejich posuzování z hlediska vlivů na veřejné zdraví. To nesmělo být pominuto jak z hlediska zdrojů emisí (lokalizace stávajících i očekávaných stacionárních zdrojů znečištění i současný stav a vývoj pro mobilní zdroje znečištění – tj. zejména silniční doprava), tak z hlediska prostorového rozmístění a imisní expozice obytných oblastí.

313. PZKO v tomto směru popisuje jak současný stav, tak dosavadní vývojové trendy, je však nezastupitelně otázkou územního plánování, aby na základě plánovaného územního vývoje byl vyhodnocen stav po realizaci nové koncepce – nové územně plánovací dokumentace. To

vše musí být doprovázeno vyhodnocením potřebností a účinnosti všech opatření specifikovaných v PZKO. V procesu přijímání PZKO 2016 byla stanovena opatření, která je nutno plnit v jednotlivých zónách a aglomeracích. Pokud PZKO nemá být považováno za bezcenný dokument, pak výše uvedené mělo být ve změně územního plánu prověřeno a respektováno i z hlediska minimalizace vlivů na veřejné zdraví.

b. Shrnutí vyjádření odpůrce

314. OŽP neměl ke změně ÚPmB z hlediska zákona o ochraně ovzduší připomínky. Odpůrci není zřejmé, z čeho navrhovatel dovozuje, že mělo dojít k posouzení PZKO. Využití ÚPmB před změnou ÚPmB 2024 bylo z velké části určeno pro dopravu s podrobnějším účelem využití DP (významná parkoviště), což je i záměrem v ploše N, která však určuje její využití výhradně pro potřeby ZOO, což bylo i důvodem pro pořízení změny B165 (ochrana využití území výhradně pro potřeby ZOO). Podle povinného obsahu odůvodnění změny je vždy vyhodnocován soulad řešení s právními předpisy a se stanovisky, které hájí dotčené orgány, což bylo učiněno i v tomto případě v mezích a podrobnosti, které náleží změně územního plánu, což je potvrzeno i příslušným dotčeným orgánem.

c. Hodnocení soudu

315. Soud zde souhlasí s odpůrcem. Také mu není jasné – stejně jako v rozsudku Moravské Knínice 2 – v čem přesně má spočívat zásah do práv navrhovatele. Ten zůstává v příliš obecné rovině a neprovazuje svoji argumentaci s dopady právě na změnu B165. A ani neodkazuje na konkrétní zákonné ustanovení či judikaturu, ze které by se dal přímo dovozovat závazek, který odpůrce v tomto rámci podle navrhovatele nesplnil.
316. Ustanovení § 9 zákona o ochraně ovzduší v odst. 4 jen dává obci povinnost provádět opatření, která jim byla uložena v příslušném programu zlepšování kvality ovzduší, v rámci svých možností tak, aby bylo imisního limitu dosaženo co nejdříve. Pro tyto účely vypracuje tato obec a kraj do 12 měsíců ode dne vyhlášení příslušného programu zlepšování kvality ovzduší ve Věstníku MŽP v návaznosti na tento program svůj časový plán provádění opatření, který zveřejní způsobem umožňujícím dálkový přístup. Na tento dokument navrhovatel opět nijak neodkazuje.
317. Soud kromě toho provedl při jednání dne 20. 1. 2025 k důkazu *Akční plán zlepšování kvality ovzduší – 2023*, který navazuje na PZKO aglomerace Brno 2020+. Navrhovatel akční plány i PZKO 2020+ ostatně zmiňoval ve svém návrhu. Územní plánování je podle něj jedním z administrativních nástrojů k naplňování cílů na ochranu ovzduší. *A indikátorem splnění tohoto akčního plánu je až zpracování a schválení nového územního plánu.* Na změnu ÚPmB 2024 či konkrétně změnu B165 tedy závazky, jejichž splnění se tu navrhovatel domáhá, ještě nedopadají.
318. Soud tedy stejně jako v případě rozsudku Moravské Knínice 2 neshledává námitku pominutí relevantních PZKO a dalších regulativních dokumentů z hlediska ochrany ovzduší důvodnou.

V. 12. Námitka nesprávného postupu z hlediska ochrany zemědělského půdního fondu

a. Shrnutí návrhového bodu

319. Území dotčené změnou B165 o velikosti cca 3,31 hektarů je v současnosti v kategorii „základního půdního fondu“ [navrhovatel má zřejmě na mysli zemědělský půdní fond Shodu s prvopisem potvrzuje P. H.

(„ZPF“) – pozn. soudu] Navrhovatel podal připomínku č. 36, kde mj. namítal, že text z kapitoly 11.1.7 odůvodnění návrhu k problematice ZPF nenaplnuje povinnosti podle právních předpisů. Jedním z principů výkonu státní správy je kontinuita rozhodování. Ke kontinuitě rozhodování je však nutné přezkoumatelně doložit, na jaká konkrétní minulá rozhodnutí se navazuje a tato rozhodnutí, pokud nejsou veřejně dostupná, musí být součástí spisu k řízení o věci, kde tato rozhodnutí jsou užita. Pouhé nekonkrétní odkazy na „nějaká“ minulá rozhodnutí nepostačují.

320. Dále navrhovatel odkázal na zákon č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu („zákon o ZPF“) a namítal, že nebyl naplněn zákonný požadavek zdůvodnit takové řešení, které je z hlediska ochrany zemědělského půdního fondu a ostatních zákonem chráněných obecných zájmů nejvýhodnější. Má-li být něco označeno superlativem „nejvýhodnější“, musí dojít k posouzení variant a musí být přezkoumatelně vyhodnocena jejich výhodnost. Navrhovatel poukázal i na metodické dokumenty KÚ. Pořizovatel se podle navrhovatele s připomínkou nevypořádal, neboť na podstatné části ohledně zdůvodnění nejvýhodnějšího řešení *de facto* nereagoval.
321. Ve výrokové části změny ÚPmB pro změnu B165 na str. 5 výroku není ZPF ani zmíněn, zatímco v řadě výrokových částí pro jiné dílčí změny o ZPF pojednáno je. V odůvodnění změny B165 není ZPF ani zmíněn, zatímco v řadě dílčích odůvodnění pro jiné dílčí změny o ZPF pojednáno je. Pouhé uvedení ploch ZPF pro změnu B165 v příloze odůvodnění změny ÚPmB 2024 není naplněním zákona o ochraně ZPF.
322. K otázce řádného posuzování převahy veřejného zájmu se opakovaně vyjádřilo MŽP. Jako přílepkou ukázkou navrhovatel cituje rozhodnutí MŽP ze dne 25. 10. 2023, č. j. MZP/2023/211/1935 („rozhodnutí MŽP“), kterým MŽP potvrdilo rozhodnutí Krajského úřadu Středočeského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství. MŽP zdůraznilo, že v daném řízení nebylo prokázáno, že projednávaná činnost by byla realizována ve veřejném zájmu, který by převažoval nad zájem ochrany přírody, ani v zájmu ochrany přírody. Tato podmínka se stejně uplatní i pro pořizování územně plánovací dokumentace.
323. Na základě předložené žádosti a skutečností v ní uvedených středočeský krajský úřad žadatele vyzval k jejímu doplnění o uvedení a odůvodnění jiného veřejného zájmu na realizaci záměru, který převažuje nad zájmy na ochraně přírody. Požadavky byly typově mj. detailnější specifikace nebezpečnosti současného řešení z hlediska provozu dopravy, upřesnění, jak se tato situace zlepší po realizaci záměru, jakým způsobem bude realizací záměru ovlivněna bezpečnost dopravy, odůvodnění nutnosti vybudování nového řešení a realizace celého záměru, včetně nemožnosti řešit současnou situaci jiným způsobem, a to vše z pohledu prokázání jiného veřejného zájmu na realizaci záměru, který převažuje nad zájmy na ochraně přírody.
324. Analogicky navrhovatel k otázce veřejného zájmu poukazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 5. 2013, č. j. 6 As 65/2012-161, ve kterém je uveden závěr, že veřejný zájem musí být výslovně formulován ve vztahu ke konkrétní posuzované záležitosti. Rovněž lze poukázat na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2015, č. j. 6 As 73/2015-40, podle kterého se v řízení o povolení výjimky ze zákonných zákazů podle § 56 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny („zákon o ochraně přírody a krajiny“) leží důkazní břemeno na žadateli a ten tedy musí předložit přesvědčivé podklady prokazující

splnění výše vyjmenovaných podmínek. To se principiálně uplatní i na řízení o ochraně ZPF, neb i zde se jedná o povolení, které je svým způsobem výjimkou.

325. Bylo tedy zejména na pořizovateli, aby na podporu návrhu na využití území (prostřednictvím územního plánování) prokázal převažující veřejný zájem na konkrétním umístění vstupního areálu ZOO a parkovišť nad zájmy na ochranu ZPF a ochranu přírody. OŽP podle názoru navrhovatele svými nesprávnými postupy při vydání stanovisek k návrhu změny ÚPmB 2024 nenaplnil svou povinnost ve vztahu k ochraně životního prostředí, které je zároveň i zájmem chráněným navrhovatelem.

326. Navrhovatel také poukazuje metodický výklad krajského úřadu, a to stranu 12 a str. 13 z části nadepsané *Nedostatky návrhů ÚPD z hlediska zájmů ochrany ZPF*. Na str. 12 se uvádí:

„Ze zákona o ochraně ZPF nevyplývá, že plochy již v minulosti projednané a odsouhlasené nemusí být opětovně projednány v podobě jejich konfrontace se zásadami ochrany ZPF v případě, pokud je původní návrh ploch z platné územně plánovací dokumentace přebírán ve shodném rozsahu a způsobu využití do nově zpracovávaného návrhu územně plánovací dokumentace. Zákonem je pouze definován postup, který je užit v rámci posuzované ÚPD v případě dotčení půd I a II třídy ochrany, kdy již není uplatňován princip proporcionality mezi veřejným zájmem na ochranu ZPF a jiným veřejným zájmem při posuzování ploch, které jsou obsaženy v platné územně plánovací dokumentaci, pokud při nové územně plánovací činnosti nemá dojít ke změně jejich využití §4 odst. 3 a 4 zákona).“

Na str. 13 se tam pak uvádí:

„Stanovisko dle ust § 5 odst. 2 zákona o ochraně ZPF k plochám v platné ÚPD bylo uplatněno vždy ke konkrétnímu funkčnímu využití mimo jiné na základě prokázání potřeby a nezbytnosti konkrétního navrhovaného zemědělského využití. Z tohoto pohledu je tedy třeba i změnu funkčního využití, je-li dotčen ZPF, opětovně záborově vyhodnotit a řádně zdůvodnit ve smyslu zákona o ochraně ZPF.“

b. Shrnutí vyjádření odpůrce

327. Je pravdou, že celková plocha území dotčeného změnou B165 dosahuje velikosti cca 3,31 hektarů, ale je také nutno uvést, že ZPF tvoří pouze 0,65 ha. Pozemky ZPF byly zpracovatelem (KAM) určeny podle § 1 odst. 2 a 3 zákona o ZPF a pouze těchto pozemků se týkají zájmy chráněné tímto zákonem. Vyhodnocení předpokládaných důsledků navrhovaného řešení na ZPF je v odůvodnění změny ÚPmB 2024 včetně změny B165 provedeno v souladu s tehdejšími právními předpisy. Pro jednotlivé změny včetně změny B165 je podrobně zpracováno vyhodnocení předpokládaných důsledků navrhovaného řešení na ZPF v konkrétních částech odůvodnění, na něž odkazuje. Pro úplnost odpůrce uvádí, že důležité jsou také ostatní kapitoly odůvodnění, zejména kap. 6.10. Odůvodnění jednotlivých změn, kde jsou popsány důvody a účel pořizování jednotlivých změn, včetně změny B165.

328. Pořizovatel reagoval dostatečně na připomínku navrhovatele. Odůvodnění změny B165 obsahuje všechny náležitosti požadované tehdejší legislativou. Odpůrce souhlasí s tvrzením, že jedním z principů výkonu státní správy je kontinuita rozhodování. Avšak navrhovatel bohužel opomněl zmínit, v jakém konkrétním případě zpochybňuje onu kontinuitu rozhodování, kdy je zároveň nutné přezkoumatelně doložit, na jaká konkrétní minulá rozhodnutí se navazuje. Jelikož navrhovatel neuvedl ani částečně natož konkrétně na jakou situaci naráží, nemůže se odpůrce konkrétně s konkrétními odkazy vyjádřit.

Shodu s prvopisem potvrzuje P. H.

329. K otázce posuzování variant odpůrce uvádí, že zákon o ZPF přímo nenahrazuje variantní řešení. Podle jeho § 5 variantní řešení není vždy nutné. Zastupitelstvo odpůrce schválilo zahájení procesu pořízení jednotlivých změn ÚPmB zkráceným postupem. Součástí obsahu může být podle § 55a stavebního zákona i případný požadavek na zpracování variantního řešení, které u této změny součástí obsahu nebylo, a proto varianty nebyly posuzovány. Obsahy změn, včetně obsahu změny B165, jsou součástí spisu. Umístění objektů veřejné vybavenosti a realizace vstupního areálu ZOO jsou v dotčené lokalitě dlouhodobě sledovány a navržená koncepce se promítá i do návrhu nového územního plánu. Navržené řešení změn ÚPmB respektuje zásady plošné ochrany ZPF a je zároveň nejlepším možným řešením.

330. Návrh změn územního plánu omezuje suburbanizaci a dekoncentrační trendy, prosazuje koncepci „kompaktního města“ (též „města krátkých vzdáleností“), v níž se mimo jiné dbá na ochranu přírodního rámce sídla, klade důraz na revitalizaci zanedbaných a nevyužitých areálů v zastavěném území (brownfield). Proto jsou pro novou zástavbu nebo přestavbu navrhovány zejména nevyužitá nebo znehodnocená lokality v zastavěném území, zatím nezastavěné plochy obklopené zastavěným územím a plochy na zastavěném území přímo navazující. Často se jedná o plochy, které jsou navrženy k zástavbě již stávajícím ÚPmB (z r. 1994).

331. V případě změny B165 je hlediska ochrany ZPF navrženo nejvýhodnější řešení. Jedná se o zástavbu zbytkových ploch ZPF ohraničené ze tří stran zastavěným územím (komunikace, zástavba, parkoviště) a nedojde tak k narušení a fragmentaci intenzivně obhospodařovaných půdních celků. Plocha pro ZOO je z části umístěna v již vymezeném zastavěném území a z části na již vymezené zastavitelné ploše. Nově vymezená plocha pro ZOO navazuje na areál ZOO a zároveň navazuje na stávající dopravní a technickou infrastrukturu. Rozšíření areálu ZOO, tedy areálu s celoměstským, resp. nadměstským významem, a doplnění další městské vybavenosti je veřejným zájmem, který v tomto konkrétním případě (v případě dotčených pozemků) převyšuje nad zájmy ochrany ZPF.

332. V případě změny B165 byly v ÚPmB přímo v místě dotčení pozemků ZPF (půdy třídy ochrany II.) vymezeny tyto plochy:

- stavební návrhová funkční plocha pro dopravu s podrobnějším účelem využití stanoveným funkčním typem DP – významná parkoviště;
- stavební návrhová funkční plocha smíšená s podrobnějším účelem využití stanoveným funkčním typem SO – smíšené plochy obchodu a služeb.

Vymezení těchto ploch umožňovalo využití území z velké části pro parkoviště a z menší části např. pro maloobchodní provozovny, provozovny stravování a ubytovací zařízení, administrativu, zábavní zařízení apod. Z uvedeného je zřejmé, pro jaký účel využití bylo předmětné území určeno před vydáním změny B165 a zároveň pro jaký účel by bylo určeno v případě nevydání změny B165.

333. Změnou B165 je na předmětných pozemcích ZPF vymezena plocha stavební návrhová funkční plocha: ostatní zvláštní plocha (N), pro účely ZOO, a nestavební – volná návrhová funkční plocha městské zeleně s podrobnějším účelem využití stanoveným funkčním typem: plocha rekreační zeleně (ZR). Plocha ZR zároveň navazuje na již vymezenou návrhovou plochu ZR, která je určena pro realizaci rekreační zeleně. Návaznost plochy N (pro areál

ZOO) a plochy ZR je rovněž z urbanistického pohledu vhodná a účelná. Tímto bude umožněna pěší prostupnost a provázanost areálu ZOO a rekreační oblasti Přehrada.

- 334.K otázce řádného posuzování převahy veřejného zájmu při územním plánování ve městě Brně, lze v obecné rovině uvést, že ZPF na území odpůrce je tvořen půdami I. - V. třídy ochrany, přičemž nejkvalitnější půdy třídy ochrany I. a II. jsou velmi silně zastoupeny, a to na celém území města, včetně již zastavěného území. Odpůrce je významným nadregionálním centrem, jehož rozvoj je rovněž celorepublikovým zájmem. V ÚPmB tedy není možné se vyhnout předpokládaným záborům ZPF, a to i půd I. a II. třídy ochrany. Navržené koridory, zastavitelné plochy, plochy přestavby a plochy změn v krajině, u kterých se předpokládá zábor ZPF jsou činěny jen v nezbytné míře související s potřebným rozvojem města a s ním související Metropolitní rozvojové oblasti OB3, vymezené v Politice územního rozvoje.
- 335.Při tvorbě změny ÚPmB 2024 bylo váženo kromě veřejného zájmu ochrany ZPF také mnoho dalších veřejných zájmů vycházejících z legislativy. Z důvodů dosažení trvale udržitelného rozvoje, který je bezesporu veřejným zájmem, je třeba vyvažovat tři pilíře (cíle) udržitelnosti, kterými jsou: sociální rozvoj, který respektuje potřeby všech; účinná ochrana životního prostředí a šetrné užívání přírodních zdrojů; udržení stabilní a vysoké úrovně ekonomického růstu a zaměstnanosti.
- 336.Na základě výše uvedeného může být v případě územního plánu veřejným zájmem také vytvoření podmínek pro nová pracovní místa a tedy zvyšování/udržování zaměstnanosti (např. plochy pracovních aktivit, smíšené plochy, aj.), vytváření podmínek pro kvalitní bydlení a dostupnost bydlení (plochy bydlení, plochy smíšené), zajištění kvalitní občanské vybavenosti (plochy pro veřejnou vybavenost, plochy smíšené, ostatní zvláštní plochy, plochy pro technickou vybavenost, plochy pro dopravu) a také vytváření podmínek k pro kvalitní rekreaci obyvatel (např. zvláštní plochy pro rekreace, ostatní zvláštní plochy, plochy městské zeleně, plochy s objekty pro individuální rekreaci). V případě silně urbanizovaného města, jakým je odpůrce, může být také veřejným zájmem výrazně převažujícím nad zájmem ochrany ZPF zvýšení ekologické stability krajiny.
- 337.Odpůrce upřesňuje, že v textové části odůvodnění na str. 99-100 je popsáno odůvodnění dílčí změny B165 (jedná se o kapitolu 6.10 Odůvodnění jednotlivých změn), tedy proč je tato změna navržena. V této kapitole není u žádné dílčí změny uvedeno vyhodnocení předpokládaných důsledků navrhovaného řešení na ZPF, protože je to tématem samostatné kapitoly 11 textové části odůvodnění. Pro úplnost odpůrce upozorňuje, že některé změny se týkají změny funkčních ploch „zemědělského půdního fondu (ZPF)“ vymezovaných ÚPmB na jinou funkční plochu nebo obráceně, což se netýká dílčí změny B165. Odpůrce také poté poukazuje na části odůvodnění, kde je podrobně zpracováno vyhodnocení předpokládaných důsledků navrhovaného řešení, včetně změny B165, na ZPF.
- 338.K rozhodnutí MŽP, na nějž odkazuje navrhovatel, odpůrce alespoň v obecné rovině může konstatovat, že každý záměr (vč. ploch změn nebo koridorů navržených v rámci pořizování) je vždy předmětem individuálního posouzení váhy jednotlivých veřejných zájmů. Nelze tedy striktně přebírat závěry z jiných rozhodnutí k jiným záměrům v jiném území. Dotčený orgán ochrany ZPF, kterým je v případě ÚPmB MŽP, si nevyžádal k žádné ze změn doplnění odůvodnění z pohledu vyhodnocení předpokládaných důsledků navrhovaného řešení na ZPF a své stanovisko neuplatnil.

339. Pořizovatel výslovně formuloval veřejný zájem ve vztahu ke konkrétnímu záměru v dané lokalitě a zároveň jej odůvodnil. Zpracovatel (KAM) i pořizovatel dospěli k názoru, že v tomto konkrétním případě převažuje veřejný zájem na dostavbě vstupu do ZOO nad zájmem ochrany ZPF, což je v kap. 11.1.7 Odůvodnění (v odstavci ke změně B165) popsáno a následně ve vyhodnocení připomínky navrhovatele vyhodnoceno ještě podrobněji.
340. Odpůrce dodává, že KÚ není věcně příslušným orgánem ochrany ZPF k uplatnění stanoviska k návrhu/změně ÚPmB. K územním plánům obcí, ve kterých je sídlo kraje, tzn. také v případě ÚPmB, uplatňuje stanovisko MŽP [§ 17 písm. a) zákona o ZPF]. MŽP své stanovisko neuplatnilo.
341. K metodickému výkladu odpůrce poukazuje na to, že tento metodický výklad byl prezentován v Brně dne 25. 6. 2019. Vyhláška č. 271/2019 Sb., o stanovení postupů k zajištění ochrany ZPF („vyhláška č. 271/2019 Sb.“), která mimo jiné podrobně upravuje požadovaný způsob vyhodnocení důsledků navrhovaného řešení na ZPF při pořizování a zpracování územně plánovací dokumentace, vešla v platnost dne 31. 10. 2019 a nabyla účinnosti 15. 11. 2019. Je tedy zřejmé, že metodický výklad nemohl vycházet z této, nyní platné a účinné, vyhlášky.
342. Navrhovatel pak uvádí odkaz na stranu 12 a 13 prezentace metodického výkladu KÚ, kde jsou uvedeny principy a teze, které jsou stále relevantní a se kterými nelze než souhlasit. Zároveň odpůrce uvádí, že principy vyhodnocení předpokládaných důsledků navrhovaného řešení na ZPF byly dodrženy. V souladu s výše uvedenou vyhláškou je předpokládaný zábor ZPF vyčíslen a vyhodnocen na relevantních místech odůvodnění.
343. MŽP jako dotčený orgán ochrany zemědělského půdního fondu své stanovisko neuplatnilo, což je jeho zákonné právo, jelikož dotčený orgán může stanovisko neuplatnit. Stanovisko dotčeného orgánu tak není nutnou podmínkou pro vydání změny. Informace o tom, zda již byly pozemky vymezeny v územním plánu jako zastavitelné a pro jakou funkci, je uváděna nad rámec platné legislativy, kdy k této otázce se však již odpůrce vyjadřoval. Z pohledu ZPF tedy splnila změna B165 tehdejší legislativou požadované náležitosti.

d. Hodnocení soudu

344. Při jednání dne 20. 1. 2025 soud nejprve provedl k návrhu navrhovatele důkaz v podobě části prezentace s názvem *Ochrana ZPF při územně plánovací činnosti* konané v Brně dne 25. 6. 2019. Obsah této části plně odpovídá již výše uvedené citaci z návrhu navrhovatele (viz bod 326 výše). Kromě toho soud provedl k důkazu část společného metodického doporučení odboru územního plánování Ministerstva pro místní rozvoj („MMR“) a odboru ochrany horninového a půdního prostředí MŽP ze srpna 2013 s názvem *Vyhodnocení předpokládaných důsledků navrhovaného řešení na zemědělský půdní fond v územním plánu*.

3 Textová část odůvodnění územního plánu

- V souladu s ustanovením § 5 odst. 1 zákona č. 334/1992 Sb., o ochraně ZPF je nezbytné, aby v textové části odůvodnění byly uvedeny případné varianty, jejich srovnání s výsledným řešením a náležité zdůvodnění navrženého řešení. § 5 odst. 1 zákona
- Návrh územního systému ekologické stability (dále jen ÚSES) je znázorněn v hlavním výkrese ÚP. Přestože zábor ZPF pro ÚSES se nevyhodnocuje, v textové části odůvodnění, v části týkající se ochrany ZPF, musí být odkaz na příslušnou kapitolu textové části výroku ÚP, kde je tento záměr ÚSES popsán a zdůvodněn.
- Tabulka vyhodnocení záborů ZPF je vždy součástí textové části odůvodnění územního plánu.
- Tabulka vyhodnocení záborů ZPF musí obsahovat
 - název části obce (je-li to účelné),
 - název katastrálního území,
 - číslo lokality,
 - způsob využití plochy,
 - zábor ZPF v ha, členěný podle druhů pozemků podle vyhlášky č. 26/2007 Sb., katastrální vyhláška,
 - třídu ochrany ZPF podle vyhlášky č. 48/2011 Sb., o stanovení tříd ochrany,
 - investice do půdy (odvodnění, závlahy).
- Není-li stanovena třída ochrany ZPF, použije se ustanovení obsažené v § 15 odst. 4 vyhlášky č. 13/1994 Sb. kterou se upravují některé podrobnosti ochrany zemědělského půdního fondu. § 15 odst. 4 vyhlášky č. 13/1994 Sb.
- Položky ve sloupci tabulky "způsob využití plochy" musí odpovídat znění § 4 až § 19 vyhlášky č. 501/2006 Sb. Pokud jsou v ÚP ve zvlášť zdůvodněných případech (§ 3 odst. 4 vyhlášky č. 501/2006 Sb.) stanoveny plochy s jiným způsobem využití, než je stanoveno ve výše uvedených paragrafech vyhlášky, budou v tabulce uvedeny plochy podle převažujícího způsobu využití (tj. hlavní využití) v souladu s ÚP. V územním plánu se uvádí jedno hlavní využití. § 4 až § 19 vyhlášky č. 501/2006 Sb.
§ 3 odst. 4 vyhlášky č. 501/2006 Sb.

4 Grafická část

- Mapovým podkladem je mapa obsahující hranice a kódy bonitovaných půdně ekologických jednotek (BPEJ), tj. katastrální mapa nebo mapa 1 : 5 000. Hranice jednotlivých lokalit musí odpovídat hranicím ploch v hlavním výkrese.
- Výkres grafické části odůvodnění bude obsahovat:
 - hranice lokalit navržených k záboru s uvedením čísla lokality,
 - hranice katastrálních území,
 - hranice zastavěného území,
 - zakreslení ploch provedených investic do půdy (odvodnění, závlahy atd.),
 - hranice BPEJ,
 - barevné vyjádření 5ti tříd ochrany půdy,
 - výkres může být zpracován pouze v rozsahu území, ve kterém jsou zábory navrženy.

Šlo konkrétně o pasáž v následující podobě:

345. Posledním důkazem, které v souvislosti s tímto návrhovým bodem navrhovatel navrhl, byla část rozhodnutí MŽP o odvolání Správy železnic, státního podniku proti rozhodnutí Krajského úřadu Středočeského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství č. j. 152895/2022/KUSK, ze dne 10. 5. 2023, kterým krajský úřad nepovolil Správě železnic výjimku podle § 56 odst. 1 a 2 zákona o ochraně přírody a krajiny. Relevantní pasáž podle návrhu navrhovatele zněla:

„Odvolací orgán dále shrnuje a považuje za zásadní, že předmětem správního řízení o povolení druhové výjimky je primárně posouzení žádosti k výše uvedeným druhům z důvodu výstavby a provozu samotného záměru. Z tohoto důvodu krajský úřad mimo jiné zvažoval všechny možné důsledky požadované činnosti ve vztahu k uvedeným druhům. Výjimku podle ust. § 56 zákona o ochraně přírody a krajiny lze povolit, pokud povolení požadovaného záměru naplňuje podmínky stanovené v citovaném ustanovení. Pokud by byl požadovaný záměr v Shodu s prvopisem potvrzuje P. H.

souladu s územním plánem, pak by se odvolací orgán soustředil na otázku, jakým způsobem krajský úřad aplikoval ustanovení § 56 odst. 1 a 2 zákona o ochraně přírody a krajiny na projednávaný případ. Nicméně odvolací orgán by pak dal za pravdu krajskému úřadu, že v řízení nebylo prokázáno a ani odvolatelem jako žadatelem nebylo doloženo, že projednávaná činnost by byla realizována ve veřejném zájmu, který by převažoval nad zájem ochrany přírody, ani v zájmu ochrany přírody.“

346. Pokud jde o kontinuitu rozhodování, navrhovatel má zřejmě na mysli zmínku v textové části odůvodnění změny ÚPmB 2024 (s. 168), že plocha byla již dříve vymezena pro zastavění a že změnou B165 dochází pouze ke změně navržené funkce. Soud však nesouhlasí s navrhovatelem, že by zde odpůrce musel odkazovat na nějaká konkrétní rozhodnutí z minulosti, o která to opírá. Plyne to již ze samotného dřívějšího vymezení dané plochy a úprav funkčního využití, ke kterým vede změna B165. Jak soud ještě vysvětlí v části V. 13., v daném místě již opravdu byly plochy určené k zastavění. Z toho lze s ohledem na běžný chod věcí dovozovat, že nedochází k novým, dříve z hlediska ZPF neposouzeným záborům.

347. Pokud pak navrhovatel namítá, že odpůrce podle § 5 zákona o ochraně zemědělského půdního fondu nezdůvodnil takové řešení, které je z hlediska ochrany zemědělského půdního fondu a ostatních zákonem chráněných obecných zájmů nejvýhodnější, pak soud opět odkazuje na str. 168 textové části odůvodnění změny ÚPmB 2024, kde odpůrce uvádí:

„Podstatou je úprava platného ÚPmB v území z návrhové plochy pro veřejnou vybavenost (pro sociální péči) OP a stabilizované smíšené plochy obchodu a služeb SO na návrhovou plochu pro veřejnou vybavenost O, zvláštní plochu N pro záměr celoměstského nebo nadměstského významu a plochu rekreační zeleně ZR.

Odůvodnění: Zábor zemědělského půdního fondu je navržen na zhruba třetině výměry lokality, přičemž v daném případě je tvořen půdou II. třídy ochrany. Plocha byla již dříve vymezena pro zastavění – změnou B165_p154_22 dochází pouze ke změně navržené funkce. Cílem změny je vytvoření územních podmínek pro umožnění realizace Vstupního areálu ZOO Brno a veřejného občanského vybavení. Veřejný zájem tkíví v rozšíření areálu ZOO (tedy areálu s celoměstským, resp. nadměstským významem) a další městské vybavenosti převyšuje zájmy ochrany ZPF. Z hlediska ochrany ZPF se jedná o nejvýhodnější řešení, kdy se jedná o zábory zbytkových ploch ZPF uvnitř zastavěného území nebo na něj navazujících a nezasahuje se do intenzivně obhospodařovaných půdních celků. Zastavěním nebude negativně ovlivněna organizace hospodaření na plochách ZPF. Zemědělská cesta procházející územím bude při realizaci záměru přeložena, čímž se zachová propustnost území.“

348. Soudu takové odůvodnění z hlediska požadavků § 5 odst. 1 zákona o ZPF plně postačuje. V posledních dvou větách i odpůrce náležitě vysvětluje, proč je právě zvolené řešení nejvýhodnější. Související námitka navrhovatele tedy není důvodná. Není také pravdou, jak navrhovatel namítá, že by „v odůvodnění změny B165 není ZPF ani zmíněn.“ Změnu územního plánu je vždy třeba číst jako celek. Změny B165 se přitom netýká jen pasáž na str. 101-102 textové části odůvodnění, kde se opravdu o ZPF nepojednává. Je třeba číst i kapitolu 11.1.7, která obsahuje zdůvodnění vhodnosti navrhovaného řešení a vyhodnocení vlivu návrhových ploch na organizaci ZPF. V této kapitole je i výše citovaný text ze str. 168. V příloze 1 k textové části odůvodnění je pak tabulka předpokládaných záborů ZPF, kde je předpokládaný zábor ZPF vyčíslen a vyhodnocen. V případě změny B165 tento zábor činí jen 0,65 ha ve II. třídě ochrany, přičemž se poté v příslušné tabulce uvádí, že 100 % jeho výměry je v souladu s platným územním plánem.

349. Podle soudu pak odpůrce ve vztahu k ochraně ZPF dostatečně formuloval veřejný zájem ve smyslu rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 5. 2013, č. j. 6 As 65/2012-161, na nějž navrhovatel odkazuje. Ve výše v bodě 347 citovaném odstavci z textové části odůvodnění se uvádí, že cílem změny B165 je vytvoření územních podmínek pro umožnění realizace vstupního areálu ZOO a veřejného občanského vybavení, přičemž veřejný zájem tkví v rozšíření areálu ZOO (tedy areálu s celoměstským, resp. nadměstským významem) a další městské vybavenosti.
350. Ve vztahu k rozhodnutí MŽP soud uzavírá, že nemá pro zde řešené problémy relevanci. Jde o rozhodnutí o žádosti o výjimku podle § 56 odst. 1 a 2 zákona o ochraně přírody a krajiny ze zákazů pro zvláště chráněné druhy rostlin a živočichů. Pokud se v tomto konkrétním rozhodnutí uvádí, že se v daném řízení neprokázalo a žadatel ani nedoložil, že by projednávanou činnost realizoval ve veřejném zájmu, který by převažoval nad zájem ochrany přírody, ani v zájmu ochrany přírody, tak nelze tuto obecnou myšlenku přenášet do úplně jiného kontextu ochrany ZPF. Proto zde nelze vycházet ani z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2015, č. j. 6 As 73/2015-40, který se týká důkazního břemene právě v řízení o povolení výjimky ze zákonných zákazů, a neplyne z něj nic, co by se týkalo povinností odpůrce při vydávání změny ÚPmB 2024.
351. Na námitku opírající se o metodický výklad KÚ z prezentace, kterou soud provedl k důkazu, soud nejprve uvádí, že ho tento metodický názor nezavazuje, pokud jde o výklad práva. To samé lze říci i o metodickém doporučení odboru územního plánování MMR a MŽP ze srpna 2013. Navrhovatel pak neodkazuje na žádné zákonné ustanovení, ze kterých by jeho interpretace, že je třeba posuzovat i již dříve posouzené, plynul. Ustanovení § 4 odst. 3 zákona o ZPF pouze stanoví, že zemědělskou půdu II. třídy ochrany lze v územně plánovací dokumentaci určit k jinému než zemědělskému účelu pouze v případech, kdy jiný veřejný zájem výrazně převažuje nad veřejným zájmem ochrany zemědělského půdního fondu. Jak již soud uvedl, to odpůrce vysvětlil. Dané ustanovení pak dodává, že uvedené pravidlo neplatí, pokud se při změně územně plánovací dokumentace nemění způsob využití plochy v územně plánovací dokumentaci již vymezené.
352. Kromě toho soud souhlasí s odpůrcem, že je tu vyhláška č. 271/2019 Sb., kterou navrhovatel pomíjí, pokud odkazuje na metodické výklady, které soud provedl k důkazu při jednání. Obojí je již neaktuální (což v případě druhého důkazu plyne z něj samotného, viz bod 344 výše). A co je pak podle soudu relevantní, své stanovisko podle § 5 odst. 2 zákona o ochraně zemědělského půdního fondu tu neuplatnilo MŽP, které je k němu příslušné, jak odpůrce správně tvrdí [§ 17 písm. a) zákona o ZPF].
353. Navrhovatel tedy nepřesvědčil soud, že by odpůrce v oblasti ochrany ZPF při vydávání změny B165 pochybil. Ztotožňuje se naopak s argumentací i odpůrce včetně východisek, která popsal. Tento návrhový bod proto není důvodný.

V.13. Námitka kolize změny B165 se záplavovým územím

a. Shrnutí návrhového bodu

354. Na str. 17 odůvodnění návrhu zveřejněného pro veřejné projednávání byla citována závazná republiková priorita č. 26 stanovená v Politice územního rozvoje ČR („PÚR“):

„Vymezovat zastavitelné plochy v záplavových územích a umisťovat do nich veřejnou infrastrukturu jen ve zcela výjimečných a zvláště odůvodněných případech. Vymezovat a

Shodu s prvopisem potvrzuje P. H.

chránit zastavitelné plochy pro přemístění zástavby z území s vysokou mírou rizika vzniku povodňových škod.“

355. K této závazné prioritě se na str. 17 odůvodnění změny ÚPmB 2024 konstatuje, že jsou záplavovými územími dotčeny v městské části Brno-Kníničky, v k.ú. Kníničky lokalita změny B165_p154_22. Dále zde bylo uvedeno, že všechny změny situované v záplavovém území se zabývají úpravou dříve vymezených stavebních ploch. Toto tvrzení je nesprávné. V ploše změny B165 vymezené stavební plochy nejsou. Je pouze pravdou, že v dané oblasti bylo v minulosti několik dočasných staveb, tzv. „lingusáků“, které byly před lety odstraněny. Navíc nebyly v jižní části území dotčeného změnou, tj. v té části, která je zatížena povodňovým rizikem. Související připomínka č. 37 nebyla vypořádána.

356. Pořizovatel ve vypořádání připomínek uvedl:

„Záplavové území zasahuje do lokality změny B165_pl54_22 pouze v její jižní části. Již v současnosti v předmětné lokalitě změny jsou vymezeny stavební plochy, u kterých se navrhuje změna funkčního využití. Nedochází tedy k vymezení nových zastavitelných ploch. Plocha změny se též nenachází v oblasti s vysokou mírou rizika vzniku povodňových škod. Dle metodiky tvorby map povodňového nebezpečí a povodňových rizik (Ministerstvo životního prostředí, 2009, aktualizace 2019) jako výjimečné nebo zvlášť odůvodněné případy lze mimo ty, které jsou uvedeny v textové části Odůvodnění, také chápat např. proluky ve stávající nebo umístěné zástavbě nebo případy, kdy je zastavěné území v záplavovém území. Veřejnou infrastrukturu lze ve vyhlášeném záplavovém území též umisťovat, neboť se navrhuje v zastavěném území. Předmětná změna je v souladu s prioritou č. 26 Politiky územního rozvoje České republiky, nicméně z vyhodnocení připomínky vyplývá pokyn pro doplnění Odůvodnění Návrhu změn ÚPmB.“

357. Z tohoto vyjádření pořizovatele je podle navrhovatele správná informace pouze ohledně polohy záplavového území. Zbývající část navrhovatel zpochybňuje a zjevně s ní nesouzněl ani zpracovatel, který text pořizovatele odmítající připomínku navrhovatele v jeho úplnosti nepřevzal a na str. 17 odůvodnění pouze uvedl:

„Výjimečným a zvlášť odůvodněným případem se zde rozumí i případ, kdy je zastavěné území celé v záplavovém území, a případ proluky ve stávající nebo umístěné zástavbě.“

Území dotčené změnou B165 však není ani celé v záplavovém území, ani není prolukou ve stávající nebo umístěné zástavbě. Na str. 99-100 odůvodnění pak pro změnu B165 nebylo doplněno nic.

b. Shrnutí vyjádření odpůrce

358. Podle odpůrce byla celostátní priorita č. 26 v PÚR byla uvážena. Záplavové území zasahuje do lokality změny B165 pouze v její jižní části. Již v současnosti v této lokalitě jsou vymezeny stavební plochy, u kterých se navrhuje změna funkčního využití. Nedochází tedy k vymezení nových zastavitelných ploch, na něž by se daná priorita vztahovala. Plocha změny se rovněž nenachází v oblasti s vysokou mírou rizika vzniku povodňových škod.

359. Jako výjimečné nebo zvlášť odůvodněné případy lze mimo ty, které jsou uvedeny v textové části odůvodnění, také chápat např. proluky ve stávající nebo umístěné zástavbě nebo případy, ve kterých je zastavěné území v záplavovém území. Veřejnou infrastrukturu lze ve vyhlášeném záplavovém území též umisťovat, neboť se navrhuje v zastavěném území.

360. Změna B165 je tak v souladu s prioritou č. 26 PÚR. Z řádného posouzení této priority je zřejmé, že se dané plochy nedotýká. Odpůrce tak závěrem uvádí, že zdůvodnění je zcela vypovídající a plocha je z velké části využitelná pro zástavbu.

c. Hodnocení soudu

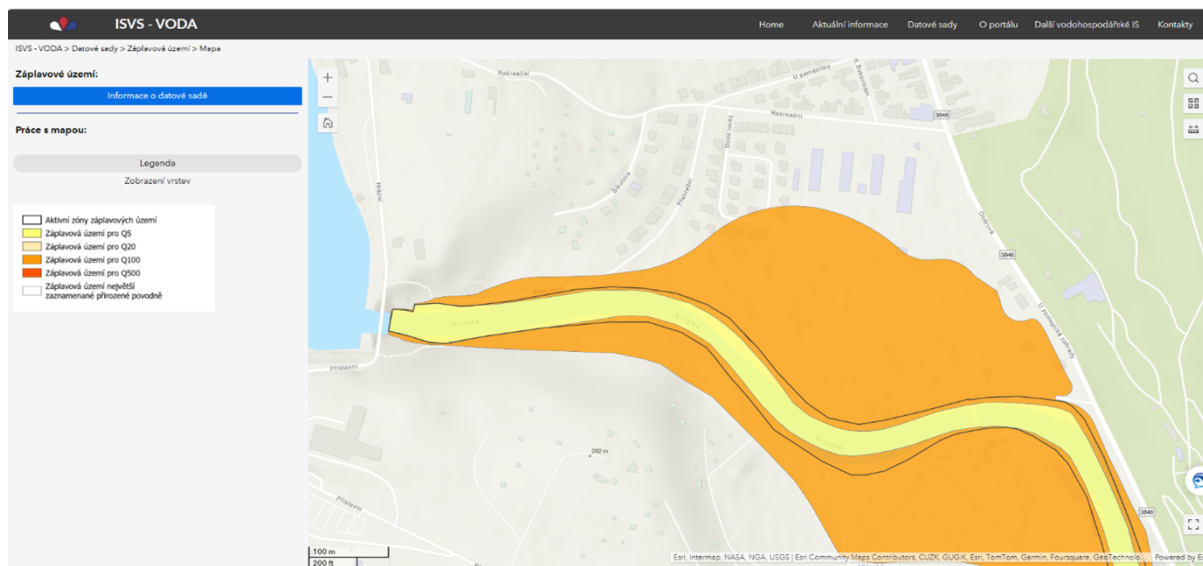
361. K první části námitek, že v místě změny B165 nebyly stavební plochy, soud s navrhovatelem nesouhlasí. Před přijetím změny B165 byly v daném místě např. „plochy pro dopravu – významná parkoviště DP“, „smíšené plochy – smíšené plochy obchodu a služeb SO“ či „plochy pro dopravu – plochy komunikací a prostranství místního významu“. To jsou plochy vymezené k zastavění v územním plánu [§ 2 písm. j) stavebního zákona] – parkovištěm, provozovny pro obchod a služby či místní komunikace, veřejná prostranství a další plochy sloužící dopravě a veřejnému prostoru v obci. Pokud proto odůvodnění změny územního plánu hovoří o úpravě dříve vymezených stavebních ploch, pak to v rozporu s tím, co namítá navrhovatel, odpovídá skutečnosti.

362. Odůvodnění změny ÚPmB 2024 uvádí:

„[v]ýjimečným a zvlášť odůvodněným případem se zde rozumí i případ, kdy je zastavěné území celé v záplavovém území, a případ proluky ve stávající nebo umístěné zástavbě.“

Je pravda, že jde o lehce nepřesné, resp. nelogické, tvrzení. Odpůrce asi měl na mysli, že výjimečným a zvlášť odůvodněným případem se rozumí i případ, ve kterém zastavěné území *není* celé v záplavovém území.

363. To je právě i případ změny B165. Soud provedl k důkazu relevantní část mapy záplavových území na portálu *voda.gov.cz*. Z ní plyne, že záplavové území pro Q100 (tedy při jevu 100-

leté povodně) opravdu zasahuje jen do jižní části plochy pro změnu B165.

364. S ohledem na cíle, které změny B165 sleduje, i skutečnost, že záplavové území – které navíc není aktivní zónou záplavového území (srov. omezení daná § 67 vodního zákona), či záplavovým území při jevu pětileté nebo dvacetileté povodně – zasahuje do změny B165 jen v menší jižní části, soudu proto neshledává námitky navrhovatele důvodnými. Vymezení plochy pro změnu B165 v tomto kontextu neodporuje PÚR, protože ji lze považovat z uvedených důvodů za výjimečný a zvlášť odůvodněný případ.

Shodu s prvopisem potvrzuje P. H.

365. Soud ani zde tedy neshledal nenašel důvod, proč zasahovat do změny ÚPmB 2024.

V. Závěr a náklady řízení

366. Soud neshledal žádný z návrhových bodů důvodným. Zároveň nezjistil vadu, k níž by musel přihlédnout i bez námitky. Návrh na zrušení změny B165, počítaje v to i eventuální návrh na zrušení celé změny ÚPmB 2024, proto zamítl (§ 101d odst. 2 věta druhá soudního řádu správního).
367. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 soudního řádu správního. Navrhovatel nemá právo na náhradu nákladů řízení, protože ve věci neměl úspěch. Odpůrci, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly.
368. Odpůrce totiž není malou obcí a má k dispozici potřebný odborný aparát, aby mohl své opatření obecné povahy sám hájit u soudu. (srov. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 31. 3. 2015, č. j. 7 Afs 11/2014-47, publ. pod č. 3228/2015 Sb. NSS, bod 29). Soud mu proto náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 23. ledna 2025

Petr Pospíšil
předseda senátu

v. z. Martin Kopa v. r. (§ 54 odst. 2 soudního řádu správního)

Shodu s prvopisem potvrzuje P. H.